

Tân-u o. Bôn phúc-âm thu .
Tông-dô công vu. - D. M.
Huân dịch-thuật. Numéro 3

. Tân-u o. Bôn phúc-âm thu . Tông-dô công vu. - D. M. Huân dịch-thuật. Numéro 3. 1939-1940.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».

- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

[CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.

- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter utilisation.commerciale@bnf.fr.

16°

2000 ex.

Indoch
1476(3)
1591

SÁCH

15 Oct. 1940

TIÁNH THỀ

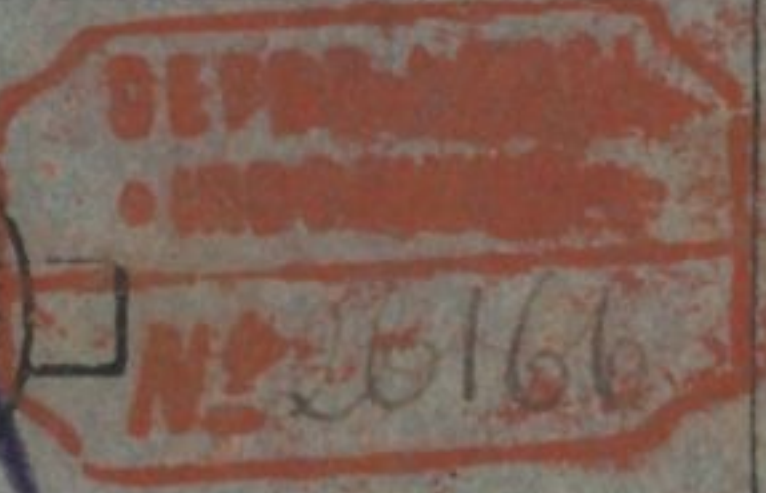
Imprimerie về J. Quai

SỰ' VIẾNG

MÌNH THÁNH CHÚA

P. X. BINH, linh mục, đã dọn

(ẤN LẦN THỨ NHẤT)

IMPRIMERIE DE LA MISSION

289, rue Paul Blanchy, 289

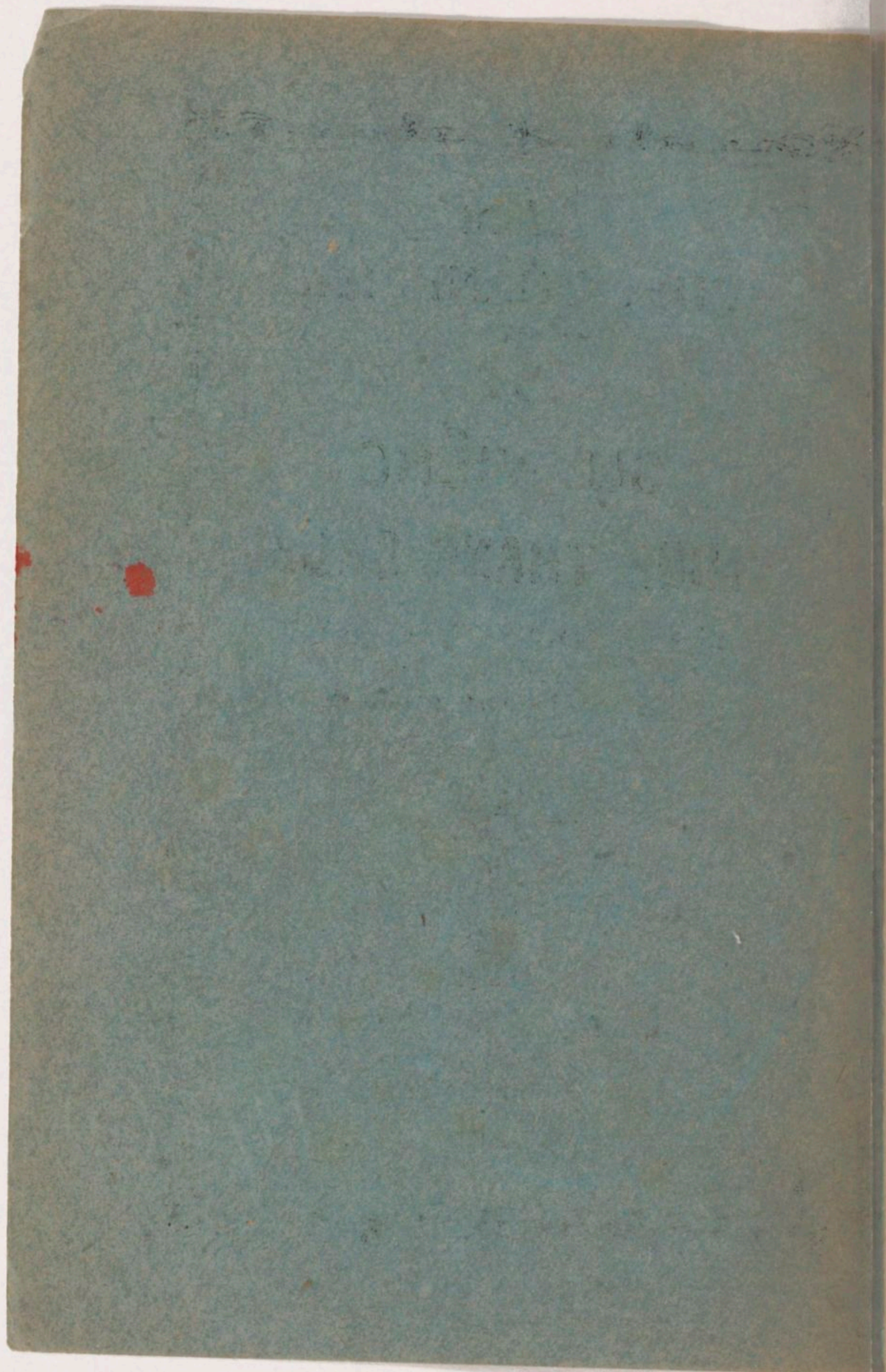
Tandinh - Saigon

1940

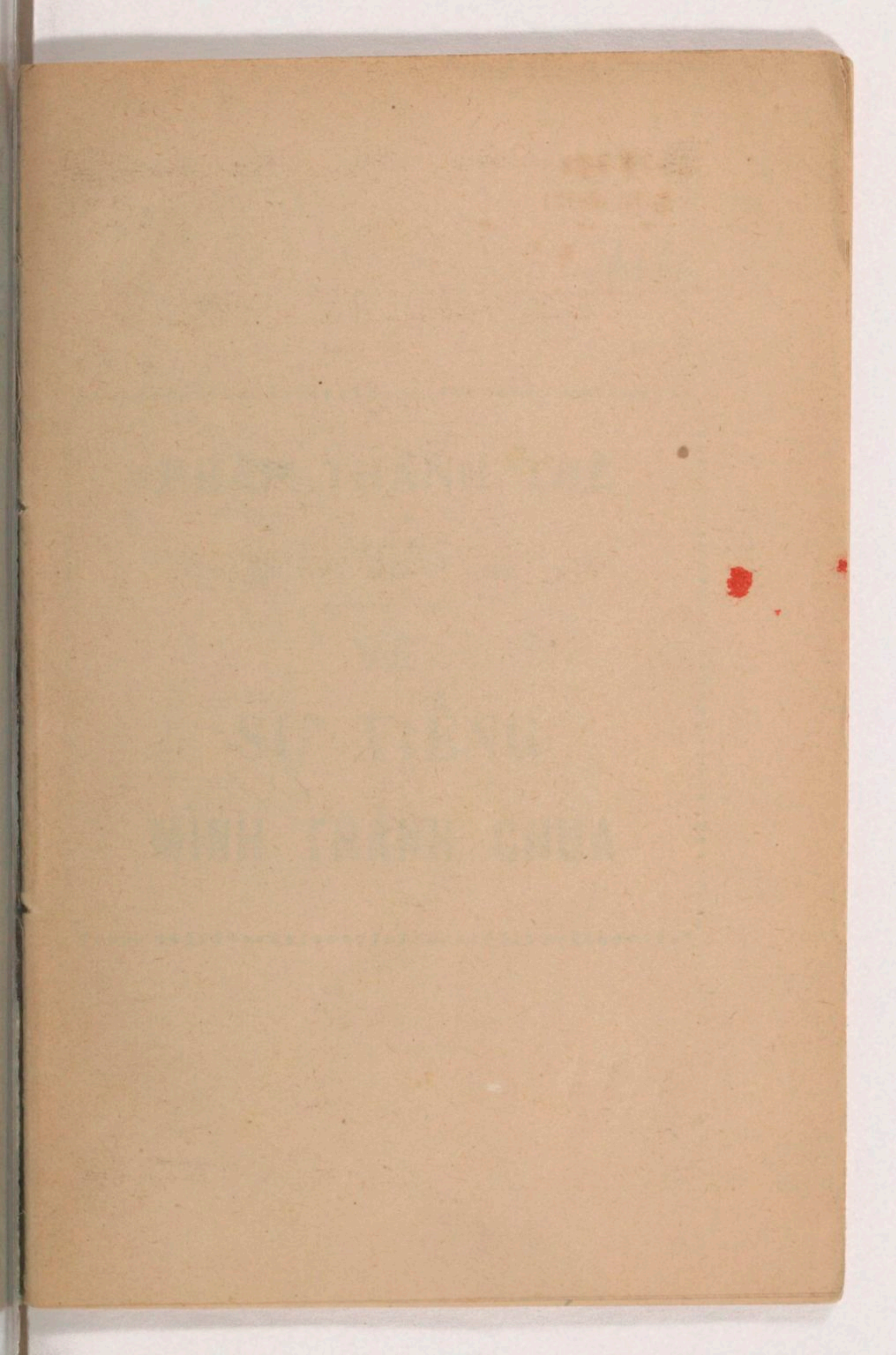
1476(3)

1591

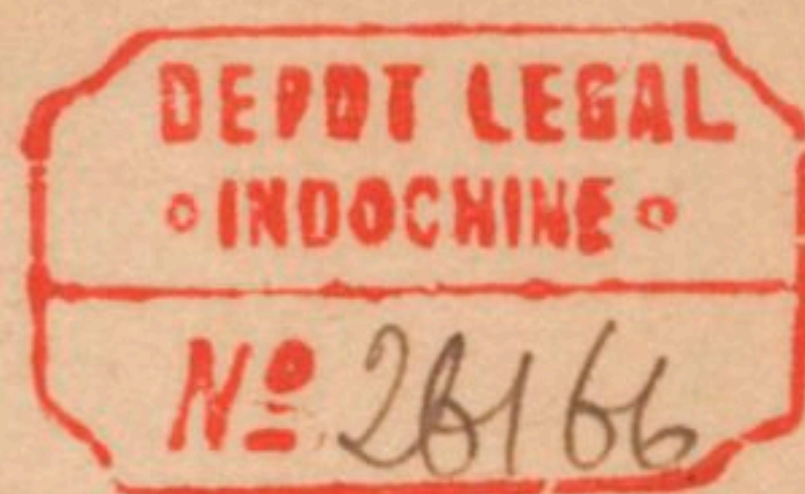

1879 151

1879 151

1879 151

PHÉP THÁNH THÈ

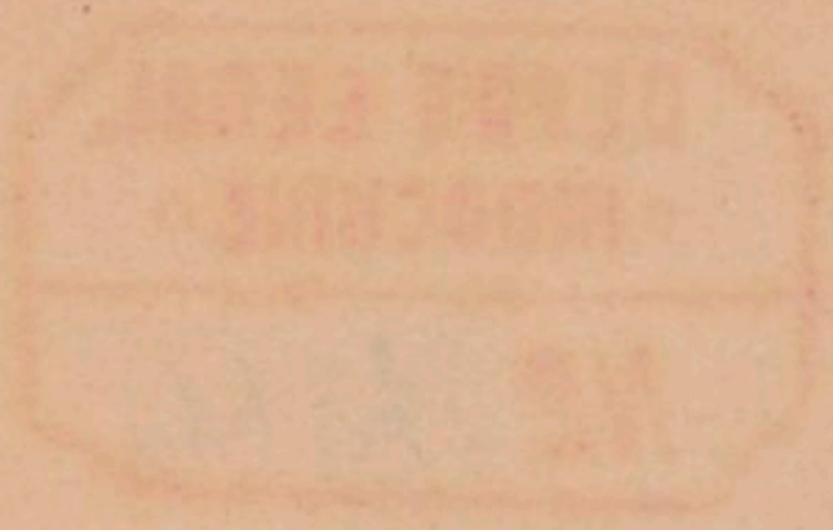
CUỐN THỨ BA

VỀ

SỰ VIỀNG

MÌNH THÁNH CHÚA

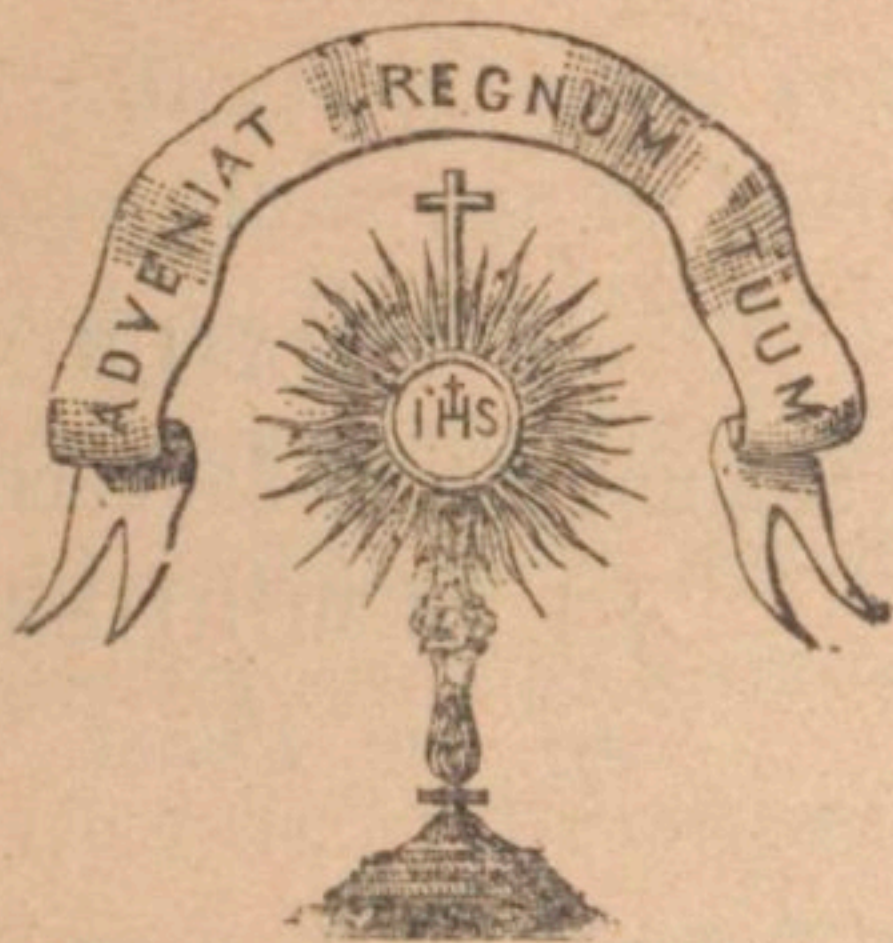

SÁCH
PHÉP THÁNH THỂ

VỀ LỄ MISA
VỀ SỰ RƯỚC LỄ
VỀ SỰ VIÊNG MÌNH
THÁNH CHÚA

IMPRIMERIE DE LA MISSION

289, rue Paul Blanchy, 289

Tândinh — Saigon

1940

16° Indoch

~~1594~~ 1476 (3)

NIHIL OBSTAT

Saigon, die 10 Januarii 1939

A. ĐOÀI,

Censor delegatus.

IMPRIMATUR

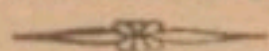
Saigon, die 18 Januarii 1939

† I. DUMORTIER

ep. vic. apost.

VICARIAT APOSTOLIQUE
DE
SAIGON (COCHINCHINE)
180, Rue Richaud
SAIGON

Saigon, le 28 Février 1939

Cher Père François Binh

Je vous félicite et vous remercie d'avoir écrit un beau livre sur le Saint-Sacrifice de la Messe, sur la Communion, sur les Visites au Saint-Sacrement. Vos pieux enseignements augmenteront la dévotion des chrétiens annamites pour la Sainte-Eucharistie.

Le Sacrifice de la Messe perpétue le sacrifice de la Croix et nous en applique les mérites. Il met à notre disposition le Christ victime, devenu notre victime.

Ne nous étonnons pas que Jésus descende sur l'autel au moment même où le prêtre prononce les paroles de la consécration à la

messe : le téléphone ne nous transmet-il pas immédiatement les paroles de personnes très éloignées de nous.

Jésus réside sur nos autels non comme un souvenir de notre imagination, comme une idée abstraite de notre esprit, mais comme une réalité indépendante de nous.

Ce n'est ni une image de Jésus, ni un morceau de la vraie croix. C'est Jésus lui-même qui devient notre hôte par la transsubstantiation et notre nourriture par la communion.

C'est le Verbe qui était dès le commencement et qui est Dieu. C'est le Verbe qui s'est fait homme et a habité parmi nous, qui a multiplié les miracles pour prouver la divinité de sa mission, est mort sur la croix pour racheter tous les hommes, est ressuscité, est monté au ciel où, comme Homme-Dieu, il est toujours prêt à intercéder pour nous, victime pour l'expiation de nos péchés ; et à nous accorder, comme Fils de Dieu égal à son Père, les grâces dont nous avons besoin pour notre salut.

Durant le Saint-Sacrifice de la Messe, surtout après la communion, et pendant les visites au Saint-Sacrement, n'oublions pas de prier pour que Jésus-Hostie ait pitié des nombreux païens qui nous entourent, et pour que ceux-ci ne résistent pas à la grâce afin qu'ils puissent jouir, avec nous, du bonheur du ciel.

Je souhaite, Cher Père, que votre livre soit lu par beaucoup de personnes afin que Jésus-Hostie soit plus honoré et plus aimé : votre beau livre est très pratique, il fournit aux fidèles annamites des méthodes variées pour assister à la messe, communier, et faire la visite au Saint-Sacrement.

† I. DUMORTIER
év. vic. apost. de Saïgon.

TÒA GIÁM MỤC
ĐỊA PHẬN SAIGON

Saigon, le 28 Février 1939

Kính Cha Phanxicô yêu dấu.

*Ta ban khen và cảm ơn cha đã dọn một
bồn sách tốt về Lễ tế Misa, về sự chịu lễ
cùng sự viếng Minh Chúa. Lời đạo đức
cha dạy trong sách ấy ắt sẽ làm cho giáo
hữu Annam thêm lòng tôn kính phép
Thánh Thể hơn.*

*Lễ Misa hằng vĩnh truyền lại việc tế lễ
trên thánh giá và ban bố cho chúng tôi công
nghiệp lễ ấy, cho chúng tôi hưởng nhờ
Chúa Kirixitô tế lễ mình xưa và lại nên
của lễ cho chúng tôi bây giờ.*

*Đức Chúa Giêsu hiện xuống trên bàn thờ
hồi thầy cả làm lễ đọc lời Chúa truyền, thì
nào có gì lạ đâu : Ví như máy truyền thính
thông lời những kẻ ở chốn xa thẳm tại ta
nhấp nháy vậy.*

Đức Chúa Giêsu ngự trên các bàn thờ bày giờ, chẳng phải là như một sự gì trí vẽ bày cho nhớ đâu, song thật là Chúa hiển hiện, dầu tin hay không mặc lòng.

Chẳng phải là một hình ảnh Đức Chúa Giêsu, cũng không phải là miếng cây thánh giá thật. Ấy là chính thật Đức Chúa Giêsu đổ nhà chúng tôi, bởi phép Chúa đổi tình bánh, và làm của nuôi chúng tôi khi rước lễ.

Ấy là Ngòi Hai đã có từ trước vô cùng và là Đức Chúa Trời thật. Ấy là Ngòi Hai làm Người và ở giữa chúng tôi, có làm nhiều phép lạ chứng mình là Chúa ra đời, đã chịu chết trên cây thánh giá mà cứu chuộc hết mọi người, đã sống lại, đã thăng thiên, ngự trên trời là Chúa làm người mà chữa bâu chúng tôi luôn, cứ việc đến tội chúng tôi vì đã làm của lễ hi sinh, lại ban những ơn cần kíp cho chúng tôi được rồi, bởi là Con Đức Chúa Trời đồng quyền cùng Đức Chúa Cha.

Đang lúc xem lễ Misa, nhưt là sau khi rước lễ cùng khi viếng Minh Thánh Chúa, chúng tôi chớ quên cầu xin Đức Chúa

*Giêsu ngự trong Hình bánh đỏi thương
đa số kẻ ngoại ở quanh mình, hầu cho
những kẻ ấy nghe theo ơn Chúa mà sau
đặng hưởng phước trên trời với chúng tôi.*

*Ờ cha, Ta cầu chúc cho có nhiều người
đọc sách của cha, ngõ cho Đức Chúa Giêsu
ngự trong Hình bánh được tôn trọng và
được kính mến hơn nữa : Sách tốt lành
của cha đó lại tiện dụng chỉ nhiều cách
thức giúp bốn đạo Việt-Nam xem lễ, rước
lễ, và viếng Minh Thánh Chúa nên.*

† ISIDÔRÔ

Giám mục Saigon

DINH GIÁM MỤC
ĐỊA PHẬN VĨNH-LONG

Vĩnh-long, le 19 Mars 1939

Kính Cha yêu dấu,

Ta đã xem qua ba quyển sách cha đã dọn về sự **xem lễ, rước lễ và châu Minh Thánh Chúa**, thì Ta dám chắc những sách ấy sẽ sinh nhiều ích cho bốn đạo, và nhất là cho các nhà viện tu. Vì chưng cha đã chịu khó cắt nghĩa rõ ràng các lễ giục ta phải năng **xem lễ, rước lễ, và châu Minh Thánh** — các bài ấy dùng làm cốt yếu bài gẫm hay là bài giảng cũng được — lại cha đã còn phụ lựa lật chỉ vẽ nhiều cách thức giúp ai nấy làm các việc lành ấy dễ dàng và sốt sắng hơn. Nhờ đó mà kẻ nguội lạnh động lòng ham muốn ; kẻ vì quen mà nhàm lờn thì sốt sắng nóng nẩy lại.

Anh em bạn thầy cả nhờ đó mà thi hành mấy điều Công đồng chung Đông Dương

khuyên giục (lib. IV, 206, 207, 208, 215, 220), là giảng về Minh Thánh Chúa trong các buổi châu trọng thể và năng giục giả bốn đạo đi xem lễ, xem lễ cho trúng cách, xin lễ, và rước lễ.

Vậy Ta vui lòng chúc lành cho cha, cho quyền sách quý báu này và cho những kẻ đọc những sách ấy, hầu ai nấy sinh lòng sốt sắng kính mến Chúa trong Phép Thánh Thể : ấy là phần thưởng lòng cha ao ước.

† PHÊRÔ

Giám mục Vĩnh long

VỀ SỰ VIỀNG MÌNH THÁNH CHÚA

Lược dẫn

Người ta là vật thọ sinh, sống chết đều bởi tại nơi Đức Chúa Trời thấy thấy.

Mà sống lành chết rồi, cũng tại mình giữ nghĩa Chúa nên. Nếu mà sa phạm giải răn Chúa cách nặng, không chịu hối cải, là bất nghĩa cùng Thiên Chúa chí linh phép tắc, thì đáng phạt vô cùng, không trông ai cầu cứu cho rồi.

Phải nhớ Chúa Trời Ngồi Hai đem lòng thương xót mà thôi. Thật Chúa đã xót phận hèn tội lụy loài người, đến đời đã giảng sanh ở thế 33 năm, những làm gương lành, dạy dàng chơn thật, rồi chịu nạn chịu chết mà cứu chuộc thiên hạ cho khỏi trầm luân khốn khổ đời đời.

Chúa Ngôi Hai ra đời chẳng có chịu chết chuộc tội cho rồi thì thôi đâu, song còn lập bảy phép Bí tích mà di truyền lại, như máng thông ơn cứu chuộc cho tới tận thế.

Vả trong các phép Bí tích Chúa Cứu thế để truyền lại, thì có phép Minh thánh Người cũng gọi là phép Thánh thể.

Phép Bí tích này trọng hơn hết, vì Đức Chúa Giêsu còn sống ngự ẩn trong hình bánh rượu, như xưa đã ở nhẵn tiền trong nước Giudêu : Cho nên đáng kính thờ tôn trọng mọi đàng!

Ấy là đều chon thật Chúa Giêsu Kirixitô là Đức Chúa Trời xuống thế phán hứa trước khi lập phép cực trọng này mà rằng : *Tao nói thật, Tao nói thật cùng chúng bay ; kẻ nào tin Tao thì đừng sống đời đời... Tao là bánh bởi trời mà xuống. Hễ ai ăn bánh này, thì sẽ đừng sống đời đời, mà bánh Tao sẽ ban cho bay, là thịt Tao làm cho thể gian đừng sống (Joan VI)*

Sau đến thì Chúa định lập phép Bí tích này, là đem áp ngày chịu nạn, Người cầm bánh bột mì trong tay và phán rằng : *Này là Mình Tao ; bay hãy cắt lấy mà ăn.* Đoạn lại cầm chén rượu nho và phán rằng : *Này là Máu Tao, hãy cắt lấy mà uống.* Những lời ấy đích thật rõ ràng ; chẳng có lời nào chắc chắn hẳn bằng lời Chúa Trời.

Các thánh Tông đồ dạy lại đều ấy tỏ tường trong Hội thánh, theo ý Thầy thánh mình. Mà lại sau khi Đức Chúa Thánh Thần hiện xuống, các thánh ấy khải sự làm lễ cùng cứ làm luôn, và cho bốn đạo chịu lễ mỗi ngày nữa.—Chính mình Đức Chúa Giêsu biện đến riêng cùng ông thánh Phaolô mà dạy về phép Bí tích nhiệm mầu này, như lời ông thánh ấy ký bia trong Sấm truyền rằng : *Thầy đã truyền cho anh em sự thầy đã học cùng Chúa, là ban đêm bữa Đức Chúa Giêsu chịu nộp cho quân dữ, thì Người cầm lấy bánh, và khi*

cám ơn Đức Chúa Cha đoan, Người bẻ bánh ra và phán rằng : Chúng bay hãy cất lấy và hãy ăn : Đây là Mình Tao sẽ chịu nộp vì bay ; chúng bay hãy làm sự này mà nhớ Tao. Cũng một thể ấy, khi ăn bữa tối đoan, Người cầm lấy chén rượu nho mà phán rằng : Chén này là sự giao kết mới trong Máu Tao sẽ đổ ra. Hễ lần nào chúng bay sẽ uống chén này, thì hãy làm vậy mà nhớ đến Tao. Vì chưng hễ lần nào chúng bay ăn bánh này và uống chén này, thì bay sẽ rao lại sự Chúa chịu nạn chịu chết, cho tới khi Người đến lại. Ấy vậy hễ kẻ nào ăn bánh này hay là uống chén Máu Chúa chẳng nên, thì kẻ ấy mắc tội phạm đến Minh thánh cùng Máu thánh Chúa. (I. Cor. XI, 23 et seq.)

Các vị Giáo Tông, các Đức Giám mục, các Thánh sư, các đấng thông minh đạo đức mọi đời, đều có lòng tin kính và giảng dạy như vậy hết. Lại nữa có muôn vạ giáo hữu lớn nhỏ,

nam nữ, liêu mình chịu tử vì đạo cho
đặng làm chứng có Đức Chúa Giêsu
ngự thật trong Hình bánh rượu.

Sau nữa Đức Chúa Trời có làm
nhiều phép lạ chán chương từ xưa
nhân nay, mà làm chứng trong phép
Thánh thể chẳng còn bánh rượu nữa,
song có thật Đức Chúa Giêsu ngự thật
đó mà thôi : Khi thì Chúa hiện hình
trẻ mới sanh trong máng cỏ ; hoặc
hình người lớn như hồi chịu nạn. Khi
thì Chúa dùng hình bánh hình rượu
mà chữa đã bịnh tật cách hiển hích,
hoặc phạt nặng những kẻ phạm sự
thánh, nói lộng ngôn, vô phép với Chúa
trong phép Bí tích.

Như vậy là chứng có rõ ràng mình
bach có Đức Chúa Giêsu Kirixitô sống
thật, còn hiện tại trong phép Thánh thể,
song dùng hình bánh che oai thể; chớ
chẳng phải Chúa lập phép Bí tích này
để làm dấu tích nhắc nhớ, hay là để
trử sức lực cùng phép tắc mình, như

thể phe đạo lạc Phản giáo biến cải bia đặt, và cắt nghĩa trở trêu như vậy đâu.

Bởi đó cho nên các thánh Sư trong Hội thánh dạy : Phép Bí tích Thánh thể Đức Chúa Giêsu lập là để mà *Nối tiếp* cùng *Mở rộng* sự *Chúa đã giáng sanh* ra trong khắp thế gian, cho có đời này qua đời nọ ; và *cao rao* phép Bí tích cực thánh này là chổ thật phương thế thờ phượng Đức Chúa Trời cho xứng đáng cùng làm cho mọi lễ phép Hội thánh ra oai nghi rực rỡ, như mặt trời sáng giữa thế gian ; cũng là nơi trung tâm các thánh thông công, là chính chổ cho Hội thánh khởi hoàn, Hội giao công và Hội luyện hình hòa hiệp cùng nhau cách rất lạ lùng.

II. — Đức Chúa Giêsu lập phép Bí tích Thánh Thể vì ba ý này : *Một là*, cho dâng nhớ công ơn Chúa đã chuộc tội chịu chết vì ta ; *Hai là*, cho dâng nên lương thực thiêng liêng nuôi linh hồn ta ; *Ba là*, cho dâng ở lại cùng ta cho đến tận thế.

Theo ý thứ nhất, thì Chúa lập lễ Misa để cho ta nhớ cùng hưởng nhờ công ơn Người đã tế lễ mình trên Thánh Giá xưa. Vì vậy mà rày Hội thánh dạy phải năng xem lễ, và buộc đi xem lễ các ngày Chúa nhật cùng mấy ngày Lễ Cả.

Theo ý thứ hai, thì Chúa dùng bánh cùng rượu mà lập phép Bí tích này, là chỉ ý muốn nên của ăn thiêng liêng hầu dựng hiệp với ta cho tận tình chí thiết, cùng nuôi linh hồn ta cho dựng sống trong ơn nghĩa thánh ở đời này, mà sống miên trường đời sau. Vậy cho nên rày Hội thánh dạy phải rước lễ, và khuyên giục rước lễ hằng ngày nữa.

Theo ý thứ ba, thì Chúa muốn ở lại dưới thế này đêm ngày mà dạy dỗ, ủi an phù trì ta luôn, như thuở Người sống ở trong nước Giudêu xưa. Cho nên rày Hội thánh dạy để Minh Thánh Chúa trong các nhà thờ lớn nhỏ, và kêu mời ta đến viếng thăm châu Chúa ở đó.

Phải chi mọi người giáo hữu hiểu biết thánh trí và lòng khoan bác Chúa Cứu thế rất cao rộng trong phép Bí tích cực trọng này ! Phải chi mọi người trong bốn đạo ta đem lòng tin tưởng như thể ấy, thì đâu mà có trễ nải đến đôi bỏ xem lễ, bỏ rước lễ, bỏ nhà thờ hiu quanh như đã từng thấy bấy lâu nay !

Ấy bởi trước đã không nghe dạy cho đủ, cũng bởi sau rồi chẳng mộ nghe giảng, hay là đọc lại sách nào về phép Minh Thánh Chúa. Có khi lấy nể ít gặp được mấy thiên sách về đều ấy chẳng.

Nhơn vì lẽ ấy tôi ước ao cho có thêm ít nhiều bài giảng giải về phép Thánh Thể Bí tích : riêng về lễ **Misa**, về sự **Rước lễ**, về sự **viếng Minh Thánh Chúa** ; cho nên tôi dọn sách nhỏ này, cho vừa đủ theo sức bốn đạo thường ; chia ra ba thiên ; mỗi thiên có hai phần.

Phần thứ nhứt dạy những điều phải tin về Lễ Misa, về sự rước lễ, về sự

chầu Minh Thánh Chúa, theo đức tin trong Hội thánh và lý đoán các Thánh sư dạy xưa nay.

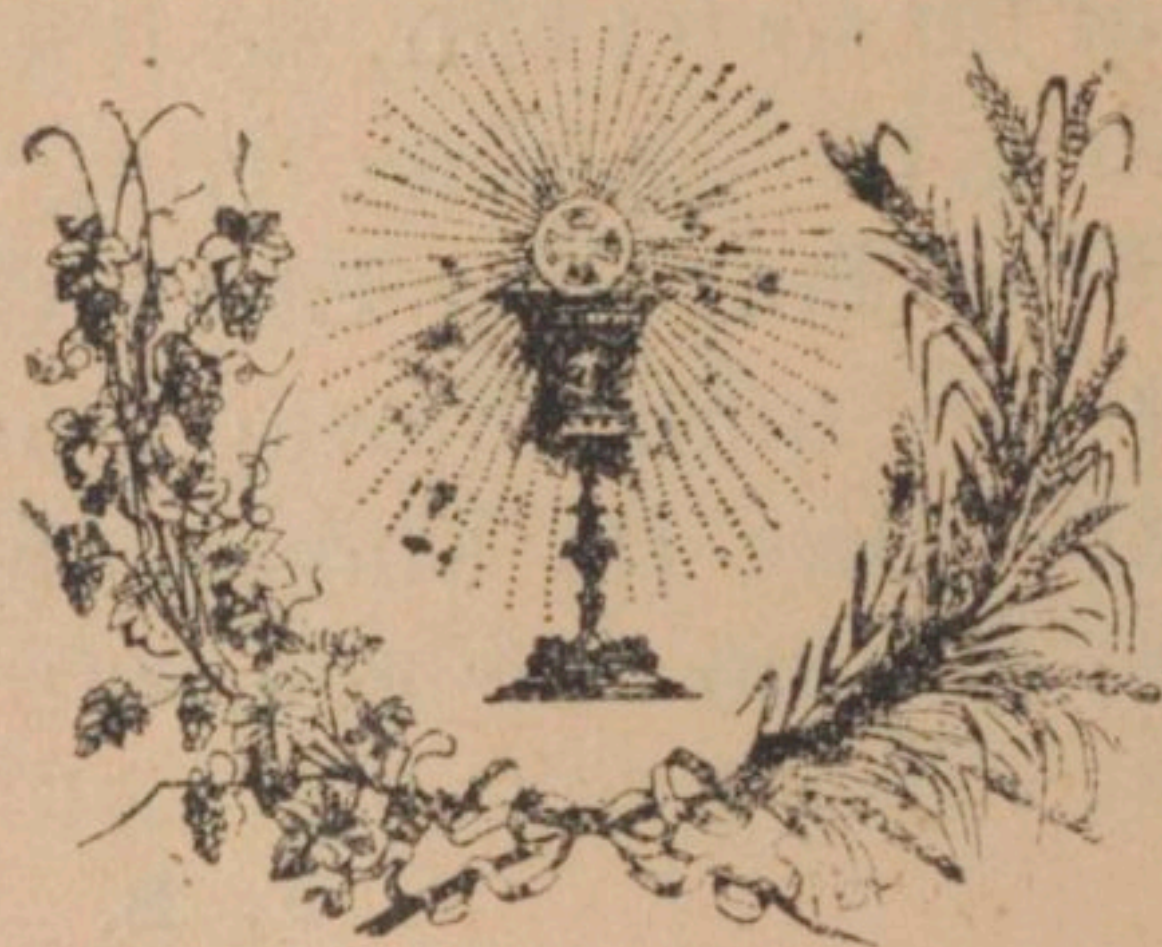
Phần thứ hai chỉ những kinh bổn đạo dùng đặng, mà giúp mình xem lễ, rước lễ, viếng Chúa cho nên.

Vốn tôi tài sơ trí bần, lại ít kính mến Chúa, song tôi cả lòng trông cậy Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu rất nhơn từ lân mẫn thương xót tôi, và Rất thánh Đức Bà khoan nhơn thay bầu chữa phù hộ chở che tôi.

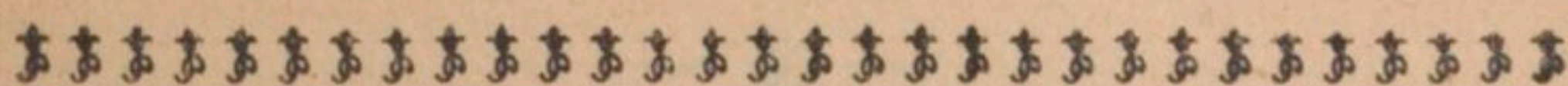
F. B.

Mỹ-chánh 1938.

VỀ SỰ

VIẾNG MÌNH THÁNH CHÚA

PHẦN THỨ NHỨT

ĐOẠN THỨ NHỨT

Có thật Đức Chúa Giêsu
ngự trong phép Thánh Thể, trông
đợi người ta đến viếng mình.

Hễ làm người giáo hữu thì hiểu biết
cùng tin Đ. C. Giêsu lập phép Thánh
thể, cho đặt ở lại luôn dưới thể gian
này, mà cứ lo việc chuộc tội, và nuôi
dưỡng linh hồn người ta cho đến tận thể.

Theo bốn tính con người, thì ai nấy
đều muốn cho công việc mình tạo lập
được bền bỉ lưu lại, muốn ở cùng con
cháu hoài ; chớ không chịu lìa biệt nó
bao giờ. Song người phàm có muốn
cho mấy có làm thể nào, thì cũng phải
chết bỏ đi hết.

I. — Có một mình Đ. C. Giêsu mới dặng mà thôi : Vì Người vốn là Chúa trời Ngồi Hai có lòng thương mến vô cùng, thì đã xuống thế cho dặng mặc tính loài người mà ra vào với thiên hạ, mà giảng dạy đạo chánh cùng chịu nạn phòng cứu chuộc loài người ta, đoạn phải về trời theo lệnh Chúa Cha dạy.

1° Mà bởi Đ. C. Giêsu có lòng thương yêu người ta là con cái mình cho đến cùng, thì lấy phép tắc mà bày phương thế ở lại được dưới thế gian này luôn nữa. Vì vậy Người dùng bánh bột mì mà lập phép Thánh thể ; bởi bánh nếu ăn thì tiêu hóa, bằng để dành thì còn nguyên. Ông thánh Tôma thánh sư nói Chúa làm cách ấy là « cứ tiếp theo cùng mở rộng ra việc Người đã giảng sanh. » — Việc này là nhiệm lạ quá lẽ, đến đổi hết thấy các thánh thên thần cùng cả và loài người ta hiệp lại mà làm thì chẳng hề nào dặng ; có một mình Đ. C. Trời phép tắc vô cùng mới lượng

bày ra thể ấy dặng mà thôi : Cho nên đứng thượng hơn Tertulianô dám mở lời nói : « Đ. C. Trời dùng hết trí mà bày ra việc ấy. » (1).

Lạy Chúa Giêsu cực cao cực hơn, Chúa khấng làm thể ấy, là bởi lòng thương con cái quá hậu, như thánh Gioan Tông đồ ký chép rằng : *Người đã yêu dấu những kẻ thuộc về mình còn ở lại trong thế gian, thì tỏ lòng thương mến những kẻ ấy cho đến cùng.* (2)

2. Chớ tưởng tình cờ mà Chúa bày biến việc ấy, Chúa Kirixitô là Đ. C. Trời hằng có lòng thương yêu nhân thuở đời đời, thì gần bảy trăm năm trước khi lập phép Bí tích này, đã sai thánh tiên tri Isaia rao truyền : *Sẽ có một người nữ đồng thân mà sanh con, đặt tên là Emmanuel.*— Tới kỳ Chúa Cứu thế giáng sanh, có thiên thần phụng mạng thiên Chúa hiện ra an ủi

---

(1) *Fuit divini cura ingenii.*—(2) Joan. XIII.1.

ông thánh Giuse, bảo trở về giúp việc thánh Nữ đồng trinh Maria, mà nói y như lời tiên tri trước rằng : *Người nữ đồng trinh sẽ cứu mang, và sẽ sinh con và người ta sẽ đặt tên con trẻ là Emmanuel, nghĩa là Đ. C. Trời ở cùng ta.* (1) Đ. C. Trời ở cùng ta, hoặc là ở riêng với mỗi người thánh, hoặc là ở riêng với phẩm hàng sang trọng, thông minh nào, mà ban ơn thêm trí sáng, thông cho quờn phép cao trọng. Nhưng mà lời thánh tiên tri nói đây có ý chỉ từ ngày Đ. C. Giêsu sinh nhứt cho tới rày, cho tới rốt cùng đời, thì Chúa hằng cứ việc ở lại với người ta, mà tiếp việc giảng sanh cứu thế và nuôi dưỡng dạy dỗ đang lên trời, như bài ông thánh sử Tôma ca tụng rằng :
*Thuở giảng sinh bạn cùng người thế,
Ngồi bàn tiệc phú trót mình Người.
Chịu chết để nên công cứu chuộc,
Lên trời nay phần thưởng muôn đời.*

---

(1) Matth. 1, 23.

Có nghĩa là : Chúa vừa sinh ra đời thì phú mình làm anh em bầu bạn với người ta ; đến khi gần bỏ đời phải lìa môn đệ, thì Chúa bày yến tiệc từ giã cách mặt, song để mình lại làm của ăn nuôi ta, rồi mới đi chịu nạn, chịu chết đặng làm giá mà chuộc tội ta cùng cả và thiên hạ. Tuy Chúa Cứu thế đã ngự về trời, nhưng cũng cứ chuyển cầu lo phần rồi tiêu diêu cho ta mãi mãi.

Ấy rõ ràng Chúa muốn ở lại với loài người là con cái mình cho tới rốt cùng đời, là tới tận thế, mà cũng tới cùng đời của mỗi một người trong ta nữa.

Chúa lại lấy sự ở lại với người ta đó làm thích tình vui vẻ, như Chúa có lời rằng : *Tao lấy làm vui sướng khoái lạc mà ở cùng con người ta.* (1)

3° Chúa Kirixitô xưa ăn ở giữa dân sự trong xứ Palestina thế nào, thì rày còn cứ ở luôn lại đây như vậy : Ấy là sự thật Người di ngôn lại cho các

---

(1) Prov. VII, 31.

môn đồ khi hòng thăng thiên, mà rằng : *Nầy Tao ở cùng chúng bay mọi ngày cho đến tận thế.* (1) Nghĩa lời hứa ấy, là Người khuất mặt có một lần cho đặng về cùng Đ. C. Cha, song tá hình mà ra mặt ngàn vạn lần dưới đất nầy. Thật có đám mây áng Người trên núi Olivê-tê xưa, chẳng cho ta thấy tường tận bề ngoài. Song lòng Người cứ trực tình yêu mến mà bày một phương để mình trước mắt ta trên các Bàn thờ luôn luôn. Ấy là Đ. C. Giêsu cao ngự trên trời, các thánh Thiên thần nhìn xem, chầu chực kính lạy ; mà một trật có ở dưới thế nầy với con cái mình, lớp nầy lớp khác ; vì Người chẳng đành bỏ chúng nó mồ côi tắc bực lại trần cấu thế gian.

Bởi đó cho nên Hội thánh cất nhà thờ đặt nhà tạm khắp xứ đặng để Minh Thánh Chúa, cho có Chúa hiện tại dưới thế nầy luôn, như lời Người dạy.

---

(1) Matth XXVIII, 20.

Anh em ta coi đó, thì hãy cất tiếng cùng thánh Môisen rằng : *Chẳng có dân nào khác lớn trọng mà có những vì Chúa ở cùng mình, như Đ. C. Trời của ta ở gần bên mà nghe mọi lời ta cầu.* (1)

Vậy thì chúng ta hãy vui mừng mà đến cùng Người, hãy đến thăm viếng Người.

II. Ta hết thấy hãy tới chầu Người, *venite adoremus*, vì Người là thiên Chúa Ngôi Hai, lại là Đấng chuộc tội cứu thế, thì là Vua cai trị khắp cả hoàn cầu thế giới, giàu có phép tắc vô cùng : Đáng cho ta đến chầu.

Xưa hoàng hậu Saba nghe đồn thối vua Salomon là vì vương tài trí khôn ngoan, phú quý vinh hiển vô song, thì băng chừng tách dặm đi cho tới nước Giudêu mà ra mắt viếng vua. Mà vua ấy cũng là phàm nhơn hay chết. Song rày có vua Trời đất trí tài

---

(1) Deut. IV, 7.

lực lượng vô cùng, là Đ. C. Giêsu ở trong các nhà thờ đêm ngày, nói về mình cho ta hay rằng : *Kìa đây có hơn Salomon nữa.* (1)

Hẳn thật Chúa Giêsu Kirixitô là Vua cả khôn ngoan sang trọng hơn Salomon; hơn hết các vua đời trước và đời sau. Nên ta phải tới kính lạy châu chực mỗi ngày.

Lại nữa Đ. C. Giêsu là Chúa thật chúng tôi, — là Đấng bàu chữa chúng tôi, — là Cha kẻ khó khăn, — là Kho tàng các giáo nhơn, — là Đấng chăn giữ chúng tôi, — là Sự sáng thật . ở tại trong các Nhà tạm mà lấy làm tợ như lầu đài vinh phước thiên đàng; như kho tàng đầy dẫy ngọc vàng, mở sẵn đợi kẻ xin mà thí; như lương y sẵn phương biểu lý. những ngời chờ bệnh đến mà ban thuốc mầu.

2° Chúa xưa đã phán truyền đều ấy mà rằng : *Tao sẽ dựng nhà tạm Tao ở*

---

(1) Matth XII, 42.

giữa bay, và lòng Tao chẳng sẽ từ chối bay. (1) Sau Chúa còn dạy tiên tri Isaia rao rằng: *Trót ngày Tao giăng tay hướng về dân chẳng tin.* (2)

Chính mình Chúa Cứu thế kêu mời người ta tới nhờ lượng rộng hơn từ Người như có lời thể này rằng: *Ở những kẻ lao lực cùng gánh vác nặng, hết thấy hãy đến cùng Tao, Tao sẽ an ủi cùng bổ sức lại cho bay.* (3)

Ở các giáo hơn, hãy cứ theo đức tin dạy có Chúa ra đời ngự nơi ấy; hãy nghe tiếng Chúa êm ái dịu dàng kêu mời mình, chớ khá làm lơ bỏ qua.

Bà thánh Têrêsa đệ Avila nói, thường nghe có kẻ phàn nàn, tiếc không được sống đời trước mà đi thăm viếng Đức Chúa Giêsu, mà nghe lời Chúa giảng dạy an ủi, mà coi những việc lạ Chúa làm. Nhưng mà bây giờ chính Đức

---

(1) Lev. XXVI. 11. — (2) Is: LXV. 2. — (3) Matth. XI. 28.

Chúa Giêsu ấy còn sống trong các nhà thờ tại xứ mình. Cũng là một Đ. C. Giêsu xưa chúng Mục đồng, Ba vua đi thờ lạy, cũng là một Đ. C. Giêsu giảng dạy, chờ đợi nói khó cùng ta luôn, cũng là một Đ. C. Giêsu cho bà thánh Madalenna ngồi gần một bên mà nghe lời an ủi khuyên lơn, và đi dưới thuyền với các thánh Tông đồ khi phải phong ba.

Vậy anh em ta hãy nhớ lời bà thánh Matta kêu em đi thăm Đ. C. Giêsu, mà Hội thánh còn mượn mà kêu gọi ta thể này rằng: *Thầy đến đó và gọi em. (1)* Hãy nghe lời ông thánh Phaolô rủ ta đi tới nhà thờ viếng Minh thánh Chúa rằng: *Chúng ta hãy cậy trông mà đến trước tòa ơn phước, cho được thương xót và tìm ơn phù hộ tùy tiện. (2)*

3° Mà-hối ôi ! Đ. C. Giêsu Kirixitô đủ lòng thương và trung tín giữ lời mà cứ ở lại dương gian với con nhà có đạo ; nhưng phần đông hơn hết

---

(1) Joan. XI, 28. — (2) Heb, IV. 16.

trong người ta chẳng ngỗ ngàn tới Chúa ! Thật đáng nghe lời ông thánh Gioan Baotixita trách như đã quả quyết Giudêu xưa rằng : *Có một Đấng ở giữa anh em, mà anh em chẳng nhìn biết Người.* (1) — Cũng đáng ông thánh Gioan Kim khẩu bắt tội nặng thể này : « Không lẽ chữa chối đảng nào đảng ; kìa Chúa Ngôi Hai từ trời xanh mà xuống cho tới hạ trần vì lòng thương ta, còn ta thì chẳng khăng bước ra khỏi nhà mà tới cùng Người một lát. »

Vậy chúng ta hãy phải nghe tiếng Chúa kêu, phải vâng theo ý Hội thánh mà năng tới kính thờ, châu chực Chúa. — Hội thánh dạy chong luôn một cái đèn trước nhà tạm có để Minh Thánh Chúa, mà chỉ cho biết có Đ. C. Giêsu ngự thật đó. Cái đèn ấy lại chỉ là người bồng đạo phải ước ao tới kính châu bái yết Chúa mình, và có lòng kính mến sốt sắng cùng tỏ đức tin sáng láng rạng ngời luôn như thể ấy.

---

(1) Joan 1. 26.

Lạy Chúa phép tắc oai quờn, những nhà tạm Chúa đáng ưa mến vì tốt lành là đường nào. Linh hồn tôi khao khát hao mòn vì hương về tiền đài của Chúa. (1)

ĐOẠN THỨ HAI

**Các thánh ái mộ đi viếng Minh
Thánh Chúa thể nào.**

Xưa khi vua Salomon dựng nhà thờ mới lập thì Đ. C. Trời phán hứa rằng: *Tao đã chọn nơi này mà làm cho nên thánh, để danh Tao ở đó đời đời, con mắt Tao và lòng Tao ở đó trót cả ngày.* (2)

Nhà thờ đạo cũ chẳng qua là hình bóng nhà thờ đạo thánh bây giờ, mà Đ. C. Trời hiện ra phán hứa trọng thể trước mặt vua quan dân sự vậy thay. Huống chi rày có Chúa Ngôi Hai ra đời ẩn trong phép Bí tích mà ở giữa ta đêm ngày, thì sao nữa !

---

(1) Ps. LXXXIII. — 2. — (2) II Paral VII. 16

I. — Vì vậy mà các thánh, các kẻ ngoan đạo có đức tin đã lấy lòng sốt mến đi kiếm tìm Chúa trong các Nhà Tam, lại còn lưu truyền khuyên giục hậu thế nữa.

1° Ông thánh Alplonsô Ligorio luận đoán rằng : « Sau sự rước lễ chẳng có việc lành phước đức nào đẹp lòng Chúa cùng làm ích cho chúng ta hơn, bằng năng viếng Đ. C. Giêsu ngự trên các bàn thờ Ấy vậy, ở các giáo nhơn, hãy nong nã làm việc lành này ; hãy bớt chuyện trò dông dài với người đời, hãy để nhín giờ đi nếm những sự ngọt ngào bởi chuyện văn âm thầm với Chúa cứu chuộc đáng kính mến. Anh em khá ghi lòng : Hễ giờ mình nhín ra đặng hầu hạ Chúa trong phép Thánh thể, là lúc sinh nhiều ích trong chốn trần gian, lại đặng bình an dịu dàng khi lâm tử. — Đã hay Đ. C. Trời nghe lời cầu nguyện khắp mọi nơi, song tại Bàn thờ là tòa Chúa cao ngự cách

riêng, mà chực rước và nghe con cái mình khẩn nguyện và ban thưởng thập bội. — Cũng tại nơi bàn mà các thánh được ơn soi sáng cùng dốc chí thìn lòng noi dõi dàng nhơn, vun bồi cội đức. »

Nghe đó thì biết thánh nhơn này sốt sắng ái mộ việc viếng châu Minh Thánh Chúa rất mực. Đọc sách *Tôn Triều Thánh Thể* người chép đề lại, thì thấy người trải dạ tâm chí với Đ. C. Giêsu trong Nhà tạm là thể nào !

2° Dầu Đ. C. Giêsu yêu dấu loài người quá bội, đến đổi đành chịu mọi nỗi gian nan sỉ hờ mà ở lại thể gian cho đến rốt cùng đời. Mà kẻ ngoại, kẻ lạc đạo chẳng kể chẳng nhìn thì chớ ; con nhà có đạo có danh phận làm con Chúa lại làm lơ, bỏ lảng, thì bạc đãi Chúa mình, biết kể sao xiết ! Ông thánh Ligorio thấy vậy thì than rằng : « Tội nghiệp cho Chúa Giêsu Kirixitô, không được mấy ai nghĩ tình yêu mến. »

Bởi có ấy Chúa phải hiện ra mở Trái tim mình cho bà thánh Magarita Alacoque mà than phiền vì mình có lòng thương người ta chí để, mà người ta không thương lại... Lại trước nữa Chúa có dạy bà thánh Maria Magdalenna đệ Pazzi đi viếng thăm mình trong phép Bí tích mỗi ngày cho đủ 33 lần thì thánh nhưn vưng giữ cho trọn, cùng tới gần kề bàn thờ được chừng nào, thì men tới chừng ấy.

II. Các thánh cứ đức tin, theo lòng sốt mến dầu bua việc mấy cũng chẳng bỏ viếng thăm Đ. C. Giêsu Thánh thể.

Ông thánh Phanxicô Xavie đi giảng đạo nước Ấn độ và nước Nhật bản, ban ngày mắc việc vắn linh hồn người ta không ngớt, thì tối vô trước Nhà tạm viếng Chúa, có khi tới khuya. Ông thánh Phanxicô Regis đi viếng Mình thánh Chúa tối, bữa nào nhà thờ đóng cửa, thì quì ngoài cửa châu vô, dầu gió mưa lạnh lẽo cũng chẳng quản

bao. — Ông thánh Phanxicô Borgia đi viếng Chúa mỗi ngày 7 lần. — Ông thánh Phanxicô năm dẫu, chẳng những viếng Minh thánh Chúa hoài ; mà lại hễ gặp việc huất trắc, khó tính, tức thì chạy vô nhà thờ bàn hỏi, cầu cùng Đ. C. Giêsu trong Nha tạm. — Ông thánh Philipphê Nêrio vô nhà thờ chẳng dặng vì cửa đóng, thì dòm vô mấy lỗ coi đèn chong trước bàn thờ mà thờ lạy Chúa, cùng ước ao than phận mình chẳng được làm đèn chong trước mặt Chúa luôn vậy. — Ông thánh Benoît Labre hay đi bộ xin ăn mà đi viếng các nhà thờ ; thường ở lại cả ngày mà đọc kinh trước Minh Chúa.

Đã chỉ một ít đứng thánh tu hành, thì còn phải nói lược qua mấy gương giáo hữu thường, mà có lòng cung kính châu chực Minh thánh Chúa, thì nhứt là có ông thánh Venceslas vua nước Hungaria. Thánh nhơn này sốt sắng kính thờ Minh thánh Chúa quá

bội, đến đôi đầu đang làm vua cầm quờn trị nước, mà cũng ra tay xay bột, vắt trái nho làm rượu, làm bánh lễ mà dựng cho thầy cả tế lễ, cùng đi viếng Minh thánh Chúa. Cho đầu ban đêm giữa tiết đông lạnh lẽo bên Tây, thánh này cũng đi bộ viếng các nhà thờ để Minh Chúa, mà đầy lòng sốt sắng nóng nẩy mến Chúa, đến đôi ôn tới ngoài xác. Kể tâm phứt bộ hạ theo đức vua, đi bộ trên tuyết bị lạnh cóng, thì vua thánh chạnh lòng biểu kẻ ấy bước theo trên dấu chơn người, liền dặng ấm lại.

Có một hoàng đế nước Áo (Autriche) bửu hiệu là Léopold, chẳng những rước lễ mỗi ngày Chúa nhứt cùng các ngày Lễ cả, mà lại muốn cho các thầy cả đem Minh thánh Chúa cho kẻ liệt phải có người ta theo hầu hạ cho trọng thể nghiêm trang, cho xứng vì đế vương. Khi nào hoàng đế ấy tỉnh cớ gặp đem Minh Chúa, liền xuống ngựa quì gối,

bất kể trên chỗ khô ướt, đoạn đi hầu theo đầu trần. Bữa kia, phải khi người đang đi theo Minh thánh Chúa, xán một đám mưa lớn, bộ hạ xin người đội nón lên, thì người trả lời rằng : Khi nào thờ phượng Đ. C. Trời, có phải đổ máu ra nữa thì cũng phải vậy mà sợ mưa làm sao ? » — Đức vua Phêlipphê II trị nước Iphanho đang đi dạo ngoài đồng ; gặp cha phó trong làng đem Minh Chúa cho kẻ liệt ; liền xuống xe nhường cho cha ấy lên ngồi, còn vua thì theo dưới, đầu trần, tay nắm cánh cửa xe mà đi cho tới nhà kẻ liệt, là một người giữ vườn nghèo nàn.

Bà Maria Diaz là kẻ nghèo khó, sống một đời với bà thánh Têrêsa, có lòng sốt mến tôn kính phép Minh thánh Chúa cách phi thường, nên nài xin được Giám mục phép ở trên từng lầu nhà thờ ông thánh Milanô trong thành Avila, trước Nhà tạm, và cứ ở luôn đó lâu năm, sống theo trước Minh Chúa liên,

trừ ra những khi đi xưng tội và rước lễ mà thôi, nhờ đó mà bà này đặt ơn hiểu thấu những sự trên trời, nhất là về phép Bí tích cực trọng này. Những kẻ đến thăm người dẫu thông minh mấy cũng phục và lấy làm lạ vì sao một phụ nư n r y b i mà nói suốt những sự cao trọng, và cắt nghĩa rõ r i những sự m u nhiệm trong đạo.— Bà công Feria về hạng đại sang trọng nước Iphanho đi châu Minh thánh Chúa mỗi ngày, và ở với Chúa lâu lắm.

Cha Luy Nuza là cha giảng đạo công danh trong c  lao Sicile, từ thuở bé giữa thế gian mà đã thiết tình triu mến Chúa Giêsu Kirixitô, nên  i mộ vi ng Minh Chúa cách trắng tr u như là li  mặt Chúa chẳng d ng ; bề trên phải lấy đức vưng lời mà cấm không cho ở trước bàn thờ hơn một giờ. Nên người phải làm hết sức cho được vưng lời và r c ra cho khỏi Đ. C. Giêsu, chẳng khác chi đ ra con nhỏ đang n t

sữa ngon lành mà bị giựt vủ vẩy. Tôi chừng phải ra đi còn tiếc núi cứ đứng dừng ngó theo bàn thờ Chúa, và xá đôi ba lần dường như cực chẳng đã phải ép mình lia kẻ yêu dấu thiết tình. Cũng như thánh Luy Gonzaga về dòng Đ. C. Giêsu, đem lòng ham mộ viếng Minh thánh Chúa, đến đôi phải bị bề trên cấm bớt đi. Mỗi lần trẻ nầy qua gần Nhà tạm, thì thấy trí lòng dấy lên bắt mê mẩn Chúa Giêsu cứu chuộc mình, nên phải làm hết sức mà đi qua cho khỏi; nhiều khi đang hồi phùng lửa mển quá chịu chẳng nổi, phải nài xin Chúa mình rằng: «Lạy Chúa, xin Chúa lui ra cho khỏi tôi.»

Tóm tắt một lời: Từ xưa nhân nay khắp xứ các bậc có trăm ngàn gương hơn hiền thánh lớn tỏ lòng nóng nẩy kính mển Đ. C. Giêsu ngự trong Nhà tạm. Đời ta càng thấy các dân các nước đua tranh ca ngợi chầu Đ. C. Giêsu Thánh thể đủ cách thể. Thì anh em giáo

hữu ta hãy soi những gương tốt lành thể ấy, mà rắp lòng đi viếng thăm châu Chúa mỗi ngày một ít khắc đồng hồ, cho đặng vui lòng mà lập lại lời vua thánh David rằng : *Ở trong tiền đàn nhà Chúa tốt gấp hơn ngàn ngày nơi nào khác.* (1)

ĐOẠN THỨ BA

Làm người giáo hữu phải đi viếng Minh thánh Chúa.

Người giáo hữu là kẻ thờ phượng Đ. C. Trời Ba Ngôi, và tin kính Ngôi thứ Hai ra đời chuộc tội còn ngụy thật lại trong Thánh thể bí tích.

Vả Ngôi Hai giáng sanh ra đời, đặt tên là Đ. C. Giêsu thì có hai tính : Tính Chúa trời và tính người ta.

Luận về tính Đ.C.Trời, thì Đ.C. Giêsu là Vua cả hằng sống hằng trị phép tắc vô cùng, theo lời Chúa đã phán : *Tao*

---

(1) Ps, LXXXIII. 11.

là Đ. C. Trời phép tắc vô cùng, mây
hãy đi trước mặt Tao. (1) — Chúa lại
dạy các thánh tiên tri rao truyền cho
muôn dân trăm họ rằng : Đ. C. Trời
Chúa bay là Chúa trên các vì thần hết,
là Chúa trên các Chúa, là Đ. C. Trời
Cao cả, có phép tắc đáng sợ hãi. (Moïse,
Deut. X. 17) — Chính mình Người là
Đ. C. Trời hằng sống, cùng là Vua hằng
có đời đời : (Jerem. X. 10) — Luận về
tính loài người ta trong Chúa Kirixitô
thì cũng thật là vua, vì Người mặc lấy
xác thịt cho dặng chịu nạn cùng đổ hết
máu mình làm giá cao, mà cứu chuộc
thiên hạ cho khỏi làm tội tá ma quỷ,
cùng khỏi chết khốn nạn đời đời. Vậy
theo bản tính Chúa thì Đ. C. Giêsu đã
là vua rồi ; còn theo công nghiệp và
của cải là Minh thánh Máu thánh Người
đã xuất ra mà cứu chuộc, thì loài
người ta còn phải thuộc về Chúa và
phải đầu phục mọi đàng, bởi là của

---

(1) Gen. XVII. 1.

Chúa mua lại rồi. Cho nên Chúa Giêsu Cứu thế đã phân phó rõ ràng : *Min là Vua. Vì vậy Min đã sinh ra cũng đã xuống thế mà làm chứng sự thật.* (1) Ông thánh Phêrô Tông đồ giảng rao rằng : *Chúa Giêsu Kirixitô này là Chúa mọi người.* (2)

Kẻ có đạo thật thì nhìn nhận như vậy, và tin tưởng Đ. C. Giêsu còn sống hiện tại trong phép Thánh thể, ngự trên bàn thờ. Vậy thì phải đi thăm viếng kính chầu Chúa mình ở đó, như thể dân sự nghe vua quan đi qua đâu, thì kéo nhau đi hầu hạ nghinh lễ kính vì.

Chúng ta là môn đệ là con trung hiếu của Chúa, đã tin kính Chúa cùng biết có Người ngự trong Nhà tạm, ở nhà thờ này nhà thờ nọ, sao còn đứng dưng, lơ lửng ? Sao chẳng e sợ thất hiếu với Chúa mình ?

---

(1) Joan. XVIII. 37. — (2) Act. X. 36.

Năm 1847, một tên lính kia mỗi bữa tới đứng yêm liêm trong nhà thờ chánh thành Orléans, từ một giờ trưa tới ba giờ chiều. Bữa trưa nọ quan cai cơ lính ấy, đi viếng nhà thờ với vợ, thì gặp Cha sở hỏi về tên lính này ; quan cai trả lời, nói tên ấy tốt nhứt, đoạn kêu nó vào phòng áo mà hỏi sao tới nhà thờ ở hai giờ làm chi đó. Lính ấy thưa lại : Bẩm ông, tôi thấy mấy quan sáu quan năm, mấy ông phủ ông quận đều có lính nhứt trước cửa ngày đêm. Xét lại Đ. C. Trời phải có ít là cũng như mấy quan ấy ; cho nên tôi tình nguyện hễ rảnh thì tới làm lính nhứt của Người ; mà tôi lấy làm hân hạnh được ở trước mặt Người, nên không cựa lòng chực lâu.

Việc chú lính kể trước này cũng là việc niềm bồn phận con nhà có đạo với Đ. C. Trời. Song thăm thay, các giáo hữu nghe giảng dạy biết có Chúa thật đang ở trong nhà thờ, ngày đêm chờ đợi mình, mà mình thì không tưởng gì tới Chúa.

II. Đ. C. Giêsu ở lại với người ta mà làm gì ? Đ. C. Giêsu thấy mình hòng lìa khỏi thế, bỏ các thánh Tông đồ ở lại thế gian, thì chẳng đành, bèn phán hứa rằng : *Tao chẳng bỏ bay mồ côí.* (1) Vậy chi là mình còn ở luôn lại trong phép Thánh thể hôm sớm, mà làm bầu bạn an ủi cùng đỡ gát phù trì.

Hãy nhớ thuở xưa trước Giáng sanh, Chúa tỏ tình thương cho có cột mây đen, cột mây lửa bay theo mà dắt đưa dân Isarae qua rừng hiểm ban đêm, ban ngày. Lại đã sai Thiên thần xuống giả làm khách đưa đường, mà dắt ông Tobia con đi tới nơi về tới chốn bình an vô sự. Rày Chúa xuống thế ra đời rồi, sao lại bỏ ta là con cái nửa chừng giữa rừng hoang, biển hiểm thế này, cho đành ?

Thuở Chúa còn sanh tiền trong xứ Palestina, những đi dạy dỗ làng nọ

---

(1) Joan. XIV. 18.

xóm khác, trên rừng, dưới biển, cùng xưng danh là kẻ chăn chiên, lo tuần túc kiểm tìm chiên lạc, mà rằng : *Tao là Đấng chăn chiên lành. Mà kẻ chăn chiên lành phú sự sống mình vì con chiên mình.* (1) Thì rày Người còn cứ lo việc kẻ chăn nhơn lành mọi nơi mọi đời, nên lập nhà tạm làm như chòi ở rải trên mặt đất này, cho chiên mẹ chiên con tới trú với Người.

Đ. C. Giêsu là Thầy thuốc danh sư ; sách Êvang kể lại tích Chúa bảo môn đệ ông thánh Gioan Baotixita trở về thuật lại cho thầy mình những sự lạ Người làm trước mặt phò kẻ ấy, là thể này : *Những kẻ dui đặng thấy, kẻ điếc đặng nghe, kẻ chết đặng sống lại.* (2) Rày Đấng lương y ấy đang ở trong Nhà tạm, những ngời chờ bịnh đến mà cho thuốc, nhứt là các thứ tật bề trong, là những bịnh nặng lắm, cũng có bất trị. Các thứ bịnh ấy, ông thánh

---

(1) Joan. X. 11. — (2) Matth. XI. 5.

Amvodio kể qua rằng : Bệnh sốt rét của chúng tôi là tật hà tiện rít róng, là mê theo ngũ quan xác thịt, là sự tà dâm, là lòng mê tham, là tính giận dữ ghen ghét... »

Vậy anh em ta hãy tìm tới cùng Thầy thuốc đại tài dịu dục ấy mà cầu cứu cho mình hay là cho kẻ khác, mượn lời thánh sư Tôma mà kêu xin rằng : Tôi là kẻ đau đớn tật nguyên đi tìm thầy thuốc cho dặng lành. Tôi là kẻ dơ dáy xấu xa, tìm đến mạch nước cả cho dặng sạch. Tôi là kẻ tối tăm, tìm đến Chúa hằng sáng láng vô cùng. Tôi là kẻ khó khăn thiếu mọi sự, tìm đến Chúa cả trời đất... — Cầu nguyện khóc than phận khó cực phần hồn phần xác bà con hay là kẻ khác, thì nhắc lời bà thánh Matta nhắn thưa cùng Chúa xưa rằng : *Lạy Thầy, kẻ Thầy yêu rày phải liệt.* (1)

---

(1) Joan. XI. 3.

Trong Sấm ký có đoạn thuật về vua Salomong lập đền thờ rồi làm lễ khánh táng trọng thể. Khi các thầy khiêng Hòm bia lên đền thánh, để trong căn giữa, liền có áng mây nổi lên che phủ, và đức vua đứng ra nguyện xin Chúa trời nghe những kẻ tới khẩn cầu thương xót tha tội cho ; có bị giặc giả, hạn hán, cùng xin Chúa ghé mắt lắng tai trong đền thánh ấy luôn. Chúa lên tiếng phán cùng vua rằng : *Tao đã nhậm lời mày xin nài trước mặt Tao đó ; Tao ưng nhậm nhà mày lập ra đây mà để danh Tao đó luôn ; con mắt và lòng Tao sẽ ở đó mỗi ngày (1)..*

Các thánh gẫm rằng : Đền thờ cực trọng vua ấy làm thuở trước, nên ví dụ các nhà thánh đời nay ; vì chưng trong nhà thánh đã có Đ. C. Giêsu trên Bàn thờ. Áng mây che phủ đền thánh vua Salomong, ấy là ví dụ phép Thánh thể Đ. C. Giêsu đã truyền cho chúng tôi cho đến tận thế.

---

(1) III Reg. VIII. — IX. 13.

Hắn thật rày đã ứng nghiệm lời thánh tiên tri, không còn là hình bóng nữa; đã tới sự thật là có Chúa ngự đến như lời thánh cả Phaolô rao bảo rằng: *Khi đã đủ thì giờ rồi Đ. C. T. sai Con mình sanh ra bởi phụ nưon..* (1) còn cứ ở lại luôn trong các Nhà tạm đời nay. Nên những Nhà tạm có để Minh thánh Chúa, thật là Tòa Chúa Cứu thế đang ngự mà chờ đợi dân sự con cái mình, hầu thi ân bố đức ra. Vì vậy thánh Tông đồ dạy bảo ta: *hãy lấy lòng trông cậy mà đến tòa ơn phước, hầu nhờ lòng Chúa thương xót và ban bố ơn lành phù hộ khi hữu sự.* (2)

2° Tình tôi trung, nghĩa hiếu thảo càng ràng buộc anh em giáo hữu năng viếng Đ. C. Giêsu Thánh thể.

Vì chưng Chúa là Chúa cả trời đất, oai nghi sang trọng, mà đành lãnh phần chịu giam cầm trong chốn tù lao, là Nhà tạm và nép mình dưới chút

---

(1) Gal. IV. 4. — (2) ib. 16.

hình bánh, ở nơi xó tiện ; dặng mà dòm ngó con cái mình, trông chừng đứa lớn đứa nhỏ.

Vậy, ờ người giáo hữu, anh em đã biết cùng đem lòng tin, nhưn sao chẳng khăng tới cùng Người? Sao làm lơ chẳng ghé vào hỏi thăm Người đôi phút? Anh em hãy vẫn lai thăm viếng Chúa mình, Cha mình. Chớ bỏ Người hiu quạnh vóng vóng trong mấy khám tối Nhà tạm lạnh lẽo đó vậy hoai ! Nỡ nào con Chúa, dân Chúa nghe thấy vậy, mà cứ điềm nhiên sao đành !

Nếu có ai thảo lão năng tới viếng chầu Chúa, ắt là Người biết ơn tưởng đến hoai ; chắc sẽ nhắc nhở chút tình nhưn hậu ấy cho tới ngày tận thế, trước mặt muôn dân trăm họ, mà rằng : *Xưa Tao liệt lão, bay đã viếng thăm Tao ; Tao ở tù rạc, và bay đã đến cùng Tao.* (1) Ôi ! án lành phước trọng là dường nào !

---

(1) Matth. XXV. 36.

ĐOẠN THỨ BỐN.

Còn giảng về sự viếng
Mình Thánh Chúa, cho đặng nhờ
ích phần hồn, và phần xác
là thể nào.

~~~~~
Người giáo hữu chẳng những phải
năng viếng Mình Thánh Chúa, vì là
trách nhiệm hàng lễ thứ phải yết kiến
chầu chực vua chúa, mà lại cần nhờ
lương thảo bồi kho tàng mở sẵn ra
đó nữa.

Muốn cho hẳn đều ấy, xin hãy giống
coi thuở xưa Đ. C. Giêsu làm sao
trong nước Giudêu, rày Chúa cứ tiến
hành với ta thể nào.

I. Thuở ấy nhiều kẻ lo buồn, có
bệnh tật hay chạy tới Đ. C. Giêsu, bởi
Người là *Đấng tiên tri Ximêong trông
đợi an ủi dân Isarae*. (1) Chính mình
Chúa đã chúc khen những kẻ khóc lóc
và hứa những kẻ ấy sẽ đặng an ủi, (2)

---

(1) Luc. II. 25. — (2) Mat. V. 5.

đã khóc thương thành Giêrusalem, (1) — đã động lòng khi thấy bà mẹ góa đi theo quan tài con trai mà khóc kể, thì an ủi bảo đừng khóc, và cho đứa con chết ấy sống lại mà về với mẹ. (2)

Rày cũng một Đ. C. Giêsu ấy còn ở lại với con cái mình nơi trần thế này, thì nỗi lòng nào mà chẳng đem lòng thương phận chúng nó buồn bực âu lo ? Vậy hãy làm như bà thánh Mada-lenna đang ngồi khóc kể em mình mới chết, vừa khi nghe chị nói : *Có Thầy tới, kêu em, liền hết khóc lo chạy đến Chúa, thì được thấy phép lạ Chúa cho em chết rồi bốn ngày dặng sống lại.*

— Những kẻ nghèo khó tới với Chúa, thì được Chúa an ủi cho biết *những kẻ đói khát vì đạo ngay là phước thật*, (3) và nghe lời Chúa cho môn đệ ông thánh Gioan dặng hay *những kẻ khó nghèo được nghe lời giảng tin*

---

(1) Luc. XIX. 41. — (2) Luc. VII. 13. — (3) Math. V. 6.

lành, (1) và dạy khi có yến tiệc, hãy mời kẻ nghèo khổ, người tàn tật. (2) Lại chính mình Chúa nói: con chồn có hang, chim có ổ: mà con người (là mình) chẳng có nơi dựa đầu. (3) Nghe vậy thì hãy chạy đến than phận khó nghèo, cô độc cửa nhà mình cùng Đấng đầy lòng ái tuất dường ấy!

— Những khi bị bắt bớ, bị mắng nhiếc chưởi rủa, phải bà con thân thích hân hủi, hãy tới nhà thờ thăm Chúa mà than phiền số phận, chắc sẽ đặng an ổn, vì Chúa có chúc phước và ban thưởng, *những kẻ chịu bắt bớ vì lẽ ngay, (4) cùng nói người ta chê mình là kẻ ăn bám, bọm rượu, là bạn hữu với quân Republicanô cùng quân tội lỗi, (5) lại còn bị quân Giudêu lấy đá ném nữa. (6)*

---

(1) Math. XI. 5. — (2) Luc. XIV. 13. — (3) Math. VIII. 20. — (4) Matth. V. 10. — (5) Math. XI. 19. — (6) Joan X. 31.

Ấy Đấng nhơn lành phép tắc mà cũng trải qua phận sự gian nan cả và đời, thuở trước như bây giờ, há sao chẳng biết xót thương ta ?

— Bao lâu ta còn mang xác thịt, ở giữa thế sự hằng bị cám dỗ, sợ ngã theo đảng trái khốn nạn, hãy năng chạy tới Kirixitô trong Nhà tạm. Trước khi Chúa ra mặt mà dạy *những kẻ giữ lòng thanh sạch là có phước thật*, (1) khen bực kẻ đồng trinh, — và giảng giải *nhứt phu nhứt phụ* (2) thì đã dễ ma quỷ cám dỗ khuấy mình ; ắt là Người rõ biết cùng xót thương đến thân phận ta mà chớ. Nên ta phải nhớ mà tới than thĩ cùng Chúa.

Khi gặp phải việc vắn mắt mỏ, chẳng biết tính gở làm sao cho xong, hoặc phần hồn, hoặc phần xác ; hãy tới Đ. C. Giêsu : *Người là Đàng, là sự Chơn thật cùng là Sự sống*. (3) *Người*

---

(1) Matth. V. 8. — (2) Matth. XIX. — (3) 7. XIV. 6.

là sự sáng để soi cho các dân ngoại đạo, cùng làm cho dân Isarae là dân Chúa đặng vang hiển. (1) Nên nhiều kẻ thông lý luật trong dân còn đi hỏi Chúa, cho biết đều nào trọng nhứt, cần yếu. Đòn bà Samarita ngoại nghe Chúa thì lấy làm khoái chí, liền về kêu bảo người ta, thì nhiều người trong thành ra mà đến cùng Đ. C. Giêsu. (2) Đấng thể ấy còn hiển hiện trong các nhà thờ thiên Chúa, sẵn lòng tiếp rước dạy dỗ, an ủi mọi thứ người mọi bậc ; còn muốn bằng ấm trẻ nhỏ và làm phép lành cho như xưa vậy.

Vậy anh em ta hãy thử đi thăm Người thường khi thì sẽ thấy Người dịu dàng mild miều là đường nào ! Hãy tới viếng châu Minh thánh Chúa một lần thử coi, thì sẽ thấy hết xôn xao, hết trần phiền, được an nhàn bằng tịnh ; trước ngòi lạnh trề tràng ra về tỉnh tâm sốt sáng !

---

(1) Luc. II. 32. — (2) Joan. IV. 28.

II. — Viếng châu Minh thánh Chúa lại bổ ích phần xác cho mình và cho kẻ khác nữa.

Thánh cả Phaolô giảng nói : *Đ. C. G. hằng cứu chữa những kẻ cậy nhờ Người mà lời cùng Đ. C. Trời ; vì Người hằng sống mà cầu bầu cho chúng tôi.* (1) Theo lời Sấm truyền ấy, thì Chúa Kirixito ở trên trời và hiện tại dưới đất trong Nhà tạm, hằng cầu thay nguyện giúp cho loài người ta đêm ngày. Thì ta hãy tới viếng thăm mà hiệp lời nguyện mình với lời Người chuyển cầu hôm sớm. Vả lại hiệp cùng Chúa Cứu thế, và lấy danh Người mà cầu xin khẩn nguyện, thì Đ. C. Cha phép tắc hơn từ chẳng sẽ bắt lời ta ; chắc sẽ ban ơn phù hộ cho ta, cho Hội thánh của Con mình, và cho những kẻ thuộc về ta nữa chẳng sai ; đã có lời Đ. C. Giêsu phán bảo rằng : *Tao nói thật, Tao nói thật cùng chúng bay : Nếu bay lấy danh*

---

(1) Heb. VII. 25.

Tao mà xin đều gì cùng Đ. C. Cha, thì Người sẽ ban cho bay. Xưa nay bay chưa lấy danh Tao mà xin sự gì. Bay hãy xin, thì sẽặng. (1)

Ôi, con người ta sống ở đời, là ở giữa trần gian, trong nơi sùng khốc lóc; có ai mà khỏi tai hại và gởi bao giờ sao? Lời sách Gương phước nói: « Con trở phía trên, trở phía dưới, con trở vô trong, trở ra ngoài; đàng nào con cũng gặp thánh giá tư bề. » (2) Vả những khi bị làm vậy, thì người ta hay chạy dầu nọ nhà kia, mà than thĩ, kêu khốc. Sao chẳng nhớ lời sách ấy dạy: « Khi chẳng có Đ. C. Giêsu thì mọi sự đều cực lực nặng nề. » — Như chẳng có Đ. C. Giêsu, thì thế gian nào có làm được ích gì cho con?

Ấy vậy người bôn đạo hãy tới Đức Chúa Giêsu Kirixitô, là Đấng có tài có phép, có lòng khoan nhơn, hằng kêu mời con cái mình rằng: *Ờ bay hết thấy*

---

(1) Joan. XVI. 23. — (2) II Imit. XII. 4. — VIII. 12.

là kẻ mệt nhọc và gánh nặng, bay hãy đến cùng Tao, Tao sẽ bổ sức lại cho bay. (1)

Những kẻ phải gay trở sanh nhai, muốn tìm phương lo việc nọ việc kia cho mình, cho con cái, hãy đi thăm Đ. C. Giêsu trong Nhà tạm, mà bàn tính với Chúa. — Đức Giám mục kia toan lập một cuộc đại sự phước thiện, song còn túng rối chưa ra manh mối, bèn đi bàn hỏi Cha thánh Gioan Vianney. Đang khi bàn luận, thì nói sẽ cây nhứt báo rao cho thiên hạ hay rùm. Thánh nhơn ngó sững Giám mục một hồi, rồi đáp rằng : « Sao mà Đức Cha lo rao báo trong nhứt trình cho rùm, mà chẳng lo rao báo dưới bệ Nhà tạm Chúa ? »

Những kẻ nhát sợ, muốn tránh khỏi tai nạn rủi ro bề này thế khác ; hãy tìm tới cùng Đ. C. Giêsu thì mới bớt lo sợ, cũng dặng khỏi nữa. Một bữa

---

(1) Matth. XI. 28.

giông tố, chớp nhán sét ran, ông thánh Tôma Aquino sợ thất kinh, liền chạy vào nhà thờ, hai tay ôm Nhà tạm cho tới khi qua hết cơn nguy hiểm.

Khi thấy trong xóm, trong họ mình có sự nạn tai nào ; — Hội thánh đang phải đấu chiến làm sao ; — Nước nọ bè kia nổi dậy, bắt bớ kẻ lành, phá hại đạo Chúa lung tung, thì chớ đứng đưng vô sự ; phải thống tình cảm xúc mà năng tới lui thăm thĩ với Đ. C. Giêsu.

Khi những kẻ mình yêu dấu đau đớn bệnh hoạn, hoặc lâm lụy khốn bức cách nào ; ta phải lo lắng cứu chữa, cầu thầy chạy thuốc. Song chớ quên Đ. C. Giêsu Kirixitô là Chúa mạnh mẽ, là căn ngọn sự sống, những ngồi chờ đợi bệnh đến mà ban linh dược, mà cứu chữa cho tới phần xác tạm, như tích sau này.

Quan de Clery làm Chưởng lý tòa thành Alger, có một con gái tên là Annà. Nhi nữ này qua bốn tuổi phát

bệnh hư tử xương sống phải tê bại luôn. Từ năm 1856, khi nên 11 tuổi hết đi được, cứ năm mãi, làm cho quan thầy Warin săn sóc bấy lâu hết trông lành mạnh. Rước tới mấy lương y danh sư tại kinh đô và thành khác tới ; thấy đều nói là bất trị. Chơn tay dỏ lên xuống không nổi, ăn món gì cũng không tiêu. Nhờ đức tin và rước lễ được mỗi tuần mới chịu nổi. Bữa nào khá chút thì rán làm bông hoa, may khăn bàn thờ, sửa đồ lễ. Trong vòng 10 năm mà bước xuống đất nổi có hai lần mà thôi.

Cha bốn sở biểu đưa tử nữ nhà ấy bằng cô bệnh đi nhà thờ châu Minh Thánh Chúa nửa giờ, theo lệ bốn đạo quen đi, trúng là ngày 14 Juin sau đó mà thử coi. — Cô nhỏ de Clery chịu như cha sở bày biểu cho tử nữ công, có mẹ ruột đi theo. Mười năm rồi không có sức chùng ấy, nên tới nhà thờ rồi mà cứ ngồi cứng trên vế chị

ở luôn. Nhưng cô nhỏ bịnh ấy vừa đọc kinh giây lát, thì bắt đầu đớn lăm, phải nói nhỏ với chị ở rằng : « Phải mà không ở trước Minh Chúa, thì tôi la lớn lên. » Rồi nghe kêu rắc rắc trong các phần thân thể, bèn nói rằng : « Chị hãy cầu nguyện giúp. — Để tôi quì gối. » Khỏi một lát kẻ bịnh tật ấy đứng dậy, bước đi bộ về nhà, lòng cảm động chứa chan, có bà mẹ và một bà nữa đi hai bên nưng đỡ chút vậy mà thôi. — Chiều giờ thứ ba, cô bịnh ấy đi một mình lên nhà thờ đọc kinh chung với bốn đạo. Qua bữa sau, lại đi xem lễ bảy giờ ; tới chừng rước lễ thì đi mau bước lên năm nấc quì trên câu lơn. Chúa nhật sau còn đi nhà thờ tới bảy lần, và khỏi tám bữa cũng đi theo kiểu ảnh xa, hơn một giờ mà không đuối hơi.

Ai nấy thấy vậy đều kể là phép lạ nhãn tiền ; nhờ viếng Minh Thánh Chúa mà chớ. — Đức Giám mục và mấy thầy lương y chứng kiến, lập tòa lấy luật nghiệm.

Thánh sử Mattheo nói : Ứng nghiệm như lời tiên tri Isaia phán trước rằng : *Người đã lãnh những sự yếu đuối ta, và đã gánh lấy các bệnh tật chúng ta.*(1)

ĐOẠN THỨ NĂM

Làm người giáo hữu mà không viếng thăm Chúa mình, thì trẽ nải phi lễ là thể nào.

Dầu mà Hội thánh không ra điều luật buộc nhất phải đi viếng Mình thánh Chúa, châu phép lành Chúa nhựt, lễ cả, mặc lòng ; nhưng bốn đạo tin Chúa ngự trong phép Thánh thể, và biết phận mình với Đ. C. Giêsu làm sao ; mà cứ lảng lơ, không màng tới Chúa. thì nỡ lòng nào !

Xin nghĩ coi trẽ bỏ viếng thăm Chúa có phải là phi phép bạc đên chẳng, mà dốc lòng bỏ thói bất ân hậu ấy.

---

(1) Matth. VIII. 17.

I. — Đã từng thấy mấy nhà quan quyền, mấy chủ giàu sang, người ta tới lui nườm nượp ngày đêm ; cho tới những nhà phạm dân trong làng xóm, cũng có kẻ tới lui, cậy mượn thường thường. Còn phía nhà thờ Chúa, cả ngày thấy có ai léo hánh tới chẳng ?

Hỡi ôi ! Những phố phường, mấy rạp hát, mấy đám hội đám, đâu đó thấy thiên hạ nam nữ chen lấn vô ra dập dề. Còn trong các đền thờ cung thánh, có Đ. C. Giêsu là Vua hằng sống hằng trị, Chúa trời Ngôi hai xuống thế ra khách đợi chờ đêm ngày ; thì ít là thấy con nhà có đạo là con riêng tôi nhớ của Chúa léo hánh tới cùng Người ! Thương ôi ! biết mấy nhà thờ như nhà hoang, chẳng khác nào lều trại ngoài đồng nội. Chẳng thấy mấy ai bước chơn tới ; ngày nào như ngày nấy, tuần nọ như tuần nào !

Con nhà có đạo hiểu rõ đều ấy, mà cũng điềm nhiên như nhiên, không

bước chơn tới với nhà Chúa mình, chẳng là mắc tội trể bỏ niềm ngãi tôi dân ? Đã làm bĩ Chúa cách nào, lại mất hồng nhiều ơn lành bởi đó mà ra.

Ấu là có nhiều kẻ chữa mình, lấy nề công việc ràn buộc hằng ngày. Song nếu nói cho thật, thì có mấy ai rảnh cho thật ? Đã từng thấy nhiều người sang hèn, chí những quan quyền có việc búi ban, mà cũng nhín thì giờ tới chầu sớm viếng Đ. C. Giêsu.

Thuở xưa nhiều dân tộc còn mù ám chẳng biết thờ vì nào, mà thánh Phaolô đi giảng đạo tới thành Athêna, có gặp một ngôi chùa miếu có bàn thờ *vì thiên Chúa mà chưa biết được*.⁽¹⁾ Mà đời nay, càng thương hại ! Con nhà giáo hữu hành chánh đạo, đã biết có Chúa cả trời đất, lại cất đèn thánh nhiều, chưng nhà tạm trên cao để cho Con Chúa trời giáng sanh ngự giữa họ, giữa xóm, rồi bỏ lơ, chẳng mấy khi léo hánh

---

(1) Ignoto Dêo (act, XVII, 23.)

tới ! Có lẽ nào buộc phải tới nhà thờ thì cực chẳng bằng đã, kéo mang tội mà thôi ; chớ chẳng phải bởi lòng thảo mến mà đi viếng hầu Chúa !

Ông thánh Gioan Kim khẩu được thấy các thánh thiên thần chầu chực hầu hạ Minh Thánh Chúa, nhiều vô số, mà có khi chẳng gặp mấy người ta tới thăm Chúa.

Ôi ! trí lòng bồn đảo tối tăm cứng cỏi đáng thương trách lắm ! Dám xin anh em giáo hữu chiếu cố đều này : Là Đ. C. Giêsu Kirixitô lập phép bí tích Thánh thể mà ở lại dương gian, chẳng phải có ý cho các thánh thiên thần chầu chực ; chỉ thật lập ra vì loài người ta, cho đặng ở lại với người ta mà thôi.

2° Mới thấy sự lỗi lầm bỏ Chúa mình tất bật, bây giờ xét qua cách điệu người ta tới nhà thờ ra trước mặt Chúa thể nào.

Ôi ! lớp thì vô phép đứng ngồi ngan dọc, lớp thì chuyện trò cười chọc giỡn nhau, lớp lại chỉ chỗ con nọ thẳng kia, chớ nào cầm trí mà kiêng dè có Chúa trước mặt. Lại thường thấy bốn đạo đi chợ búa, đi coi tuồng coi hát, thì lo điểm trang, lựa áo xống trang hoàng cho tử tế ; còn đi nhà thờ ăn mặc xà xet, có khi trái mắt nết na, đờn ông con trai quần cụt áo vắn, dường như đi đâu ngoài đồng, chẳng nhớ đến nhà thờ Chúa Cứu trùng. Làm vậy chẳng phải vô phép lỗi đạo hay sao ?

Xưa thánh tiên tri Isaia nói trong cung thánh có các thánh thiên thần Séraphim chầu chực ; mà các thần linh ấy chẳng dám để bày mặt trơ trơ, nên lấy cánh che cho phủ đầu hết. — Đ.C.Trời khiến dạy ông Moisen phải cởi giày ra mới đặt bước lên núi chỗ Chúa hiện ra. — Dân nước Grêcô ngoại xưa không dám nhổ nước miếng, không dám cựa cựa động dụng trong cả

buổi tế thần. Đời nay kẻ ngoại cũng kính sợ hình tượng bụt nó thờ trong chùa thờ quá, dân Hồi hồi phải cỡi giày đi chơn không mới dám vô chùa, có thứ ngoại khác phải sắp mình lum khum, người thì bùm mặt không dám ngó cái hình tượng con rắn hay là con thú vật nào tạc ra để thờ...

Song con nhà đạo hạnh, thờ kính Chúa đang ngự trong nhà tạm, tin Chúa xem thấy và nghe lời người ta cầu ; mà muốn chạy vô chạy ra khi nào mặc ý, muốn cười chơi, truyện trò cũng mặc tình, chẳng kể đô hội người lành, không kiêng dè vì nề thiên nhan Chúa tế chỉ tôn ; thì lấy lẽ gì mà chữa chối ? Một phải sắp mình chịu tội và than khóc rằng : Lạy Chúa, xin Chúa lấy lượng bao duông mà tha thứ cho dân Chúa. Xin Chúa chớ nổi cơn thịnh nộ nó đời đời !

II — Hễ nhìn biết lỗi mà ăn năn cải ác, thì phải từng thiện, dốc lòng ăn ở cho đẹp lòng Chúa.

Ta tin có Đ.C. Giêsu sống thật ở trong nhà tạm, thì phải nhớ Người hằng chờ đợi ta. Cửa nhà thờ thường đóng có một ngọn đèn leo lét trong xa, mà chỉ chừng cho ta ghé vào thăm Chúa đang ở nơi hiu quạnh. Như vậy sao anh em bỏn đạo cứ theo đường nẻo xứ Samaria là đất ngoại ngôn, mà quên mình cư ngụ nước Giudêu quê hương với Chúa?

Hội thánh thấy vậy thì lập nhiều ngày lễ để Minh thánh Chúa ra ngoài, cho làm phép lành, làm việc giờ thánh, kiệu Chúa đi qua các nẻo, ban nhiều ân xá đại xá trong mấy ngày ấy, hầu giục bảo giáo nhơn tới yết kiến thờ lạy Chúa, và phản đối những nhà nước, những bè nghịch đảng không tin không nhìn Chúa càng khôn vô trị thế gian.

Nhiều nước nhiều dân muốn bôi mặt Chúa Giêsu Cứu thế, nên cất bỏ hình ảnh Chúa trong tòa, các trường học, nhà thương, nhà mồ côi... Nhưng đã gần ba mươi thế kỷ, thánh vương

David kêu ca dân Isarae tự hiệp thờ lạy Chúa trời mãi mãi mà rằng : *Bay hãy đến, chúng bay hãy sắp mình thờ phượng, khóc lóc trước mặt Chúa là đấng tạo thành chúng ta : vì Người là Chúa trời của chúng ta ; chúng ta là dân Chúa chăn giữ, cùng là con chiên dưới tay Người (1).*

Huống chi đời nay, có Chúa Cứu thế xuống thế ngự thật trong các Nhà thờ, nên Hội thánh sai hàng đặc đức đi rao tứ phương giảng truyền khuyến dụ ; các dòng nam nữ khuya sớm ca kinh nguyện cầu, nhơn dân tới hiệp nhau thờ Chúa.

Vậy ở giáo hữu Chúa Kirixitô, hãy nhơn công ra mà đi thăm viếng Chúa mỗi bữa một ít phút. Chúa dành lòng ở trong khám tối là Nhà tạm vì lòng yêu dấu ta, muốn gần gũi ta.

Anh em hãy hân hoan đi chào Đức Chúa Giêsu là Vua cả giáng sanh mấy

---

(1) Ps. XCIV. 6.

ngày có để Minh Chúa nơi nọ họ kia ;
kể những ngày ấy như bữa đức vua
ngự ra đền châu mà thi ân bố đức cho
trăm họ.

Anh em hãy hiệp theo mà kiệu Minh
thánh Chúa đi qua các ngã đường. Và
đi theo hầu hạ tỏ đức tin ra cho mạnh
mẽ tỏ tường ; chớ vì nề sợ mặt kẻ
ngoại chê bai khi dễ. Hãy nhớ đi làm
vậy, chẳng khác nào chen hàng với
dân lương thiện trong nước Giudêu
xưa, mà chúc tụng mừng ngợi Đức
Chúa Giêsu là Đấng lấy danh Chúa
mà đến.

ĐOẠN THỨ SÁU

**Khi viếng Minh thánh Chúa,
phải làm thế nào.**

Tuy là Chúa rất nhơn từ lân ái kêu mời chúng tôi, song về phần chúng tôi thì chớ quên mình đi đến nhà ai. Xưa thánh tổ Giacob, đi về quê hương mẹ là xứ Mésopotamia, khi tối nằm ngủ thấy một cái thang bắc lên từ đất cho đến trời, lại thấy những thiên thần lên xuống, và có Đ. C. Trời ngự trên đầu thang ấy, mà phán dạy mình. Thánh Giacob thức dậy, bắt kinh khủng sợ hãi mà rằng : Thật chốn này là Cửa thiên đàng làm cho lòng tôi sợ là thế nào.

Các thánh gẫm lời thánh tổ nói : « Chốn này là cửa thiên đàng ; » cho ta đừng biết kính chuộng nhà thờ Đức Chúa Trời là thế nào. Chớ chi các giáo hữu khi vào nhà thánh thì đừng nhớ lời ấy, và kinh khủng khép nép, kéo

hoặc quen lệ mà lấy làm lờn, chẳng còn lòng sợ hãi kính Chúa ngự trên bàn thờ. — Vì vậy :

I. — *Trước khởi việc viếng Minh Thánh Chúa*, phải lấy đức tin mà cầm trí nhớ mình vô nhà Chúa, ra mắt Đ. C. Giêsu là Vua hằng sống hằng trị, là Chúa cao sang đang ngự trong Nhà tam, giữa các thánh Thiên thần châu chực.

Bởi đó cho nên, phải bài gởi sâu, tỏ tình cung kính thật đoạn mới vô chỗ quì kính lạy Chúa. Khi ấy dâng muyện một hai câu kinh nào xứng hợp, như thể : Tôi kính lạy và ngợi khen phép Bí tích rất trọng, là phép Minh thánh Máu thánh Đ. C. Giêsu ngự trên bàn thờ. — Tôi kính lạy Đ. C. Giêsu thật ẩn trong hình bánh rượu. — Tán tạ kính tôn lẳng giây hằng phút phép Bí tích rất thánh rất cao cả trọng vọng vô ngần. (*Laudetur et superexaltur per omne momentum sacratissimum et divi-*

nissimum Sacramentum.) — Ông thánh Tôma Aquino mỗi khi vô nhà thờ, thì đọc : Kính lạy Chúa Kirixitô là Vua vang hiển : Chúa là Con Đ. C. Cha hằng có đời đời. (*Tu Rex glorie, Christe : Tu Patris sempiternus es Filius*)...

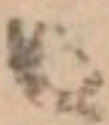
Đức Hồng y Mermillod khi vô nhà thờ, thì tỏ lòng tin Chúa cách sốt sắng chí thiết lắm. Thuở người còn là thầy cả thường, có một lần vô nhà thờ tưởng không ai hết, liền sắp mình trước Mình Chúa và hôn đất nơi ấy cách khiêm cung. Tình cờ một gã giữ đạo lạc phản giáo ngó thấy người cung kính Mình Thánh Chúa chính trực thế ấy, thì bắt tưởng có Đ. C. Giêsu ngự thật trong phép Thánh Thể, bèn đem lòng tin mà trở lại đạo chính.

— Quì gối mà viếng châu Chúa mình, mới phải thể. Song le nếu trong mình yếu mệt, khó ở, hay là phải ngồi, đứng cho tiện bề dễ chịu hơn, thì ở theo cách nào, chẳng lỗi gì. Bà thánh

Têrêsa Mẹ khuyên dạy lựa chọn cách
điều nào cho dễ cầm lòng cầm trí đọc
kinh suy gẫm.

Cách nào, cũng phải quì gối thờ lạy
Chúa khi mới vô châu ; — khi gần lui
ra cũng quì lên một giây trước đã, mà
kính chào từ tạ Chúa và xin phép lành.

 II. — *Đang khi viếng Chúa, phải giữ*
mình ở nét na dăm thắm trong đèn
đài Chúa, và châm chỉ tới Đ. C. Giêsu
có mặt đó.

Vậy cho nên ta hãy *lánh những* sự
làm cho lo ra ; thì chớ tọc mạch ngó
dòm bên nọ bên kia, người này sự
khác ; cũng đừng ái ngại lo sợ ai thấy
mà bao biếm cười nhẽ ; một cứ đức
tin mà chỉ lo mình với Chúa mà thôi.

2° Phải có ý *tới mà thờ lạy Đ. C. G.*
Kirixitô, đang ngự trong phép Thánh
thể tại đây bây giờ, và trong những
nơi nào Người phải trú ngụ mà bị bỏ
hiu quạnh một mình. Hai là, có ý cảm
ơn Chúa đã để truyền phép Bí tích yêu

dầu này nên của tế lễ, cùng nên lương thực cho chúng ta dâng nhờ. *Ba* là, cho dâng đèn bời phật tạ Chúa vì những sự sỉ nhục nhuốc nhá các người ngoại giáo cùng quân lạc đạo và kẻ có tội hằng làm cho Chúa. *Bốn* là, cho dâng nói khó, than thở với Chúa, về những sự khốn cực, túng tít, buồn rầu về phần hồn và phần xác. *Năm* là, cho dâng nguyện xin cho mình, cho cha mẹ, con cháu, bà con, kẻ quen biết; cho kẻ có đạo, kẻ ngoại; những ơn riêng ơn chung, của cái đời này và đời sau.

Song chẳng cần làm cho đủ hết các ý tứ chỉ trên này; một hai ý nào mình thích và cần hơn theo phận sự, theo thì thế, cũng là phải phép, đủ đều.

3° Phải giữ *cách thức* nào, thì tùy khi được ở với Chúa lâu hay là mau. Nếu được viếng Chúa có ít phút mà thôi, thì cũng phải thờ lạy Chúa cho hết lòng, là trước hết; đoạn rước lễ

thiên lương và cầu xin ơn nầy ơn nọ, xin làm kham việc nọ việc kia theo lòng mình ái mộ lo cho đẹp lòng Chúa.

Nếu viếng thăm Chúa được lâu dài, thì mặc tình chuyện vãn, thở than với Chúa... tỏ bày tâm tình, nói sự may, sự rủi, sự khó cực mình hay là kẻ nào đang mắc phải, mà cầu xin giúp.

Ví bằng muốn ở lâu với Chúa, mà lòng mắc khô khan, hay là chẳng biết thở than làm sao, thì hãy dùng kinh, lần hạt, hoặc đọc sách *Tôn triều thánh thể*, hay là cách nào, như chỉ trong Phần II.

Bà tước bá, de Féria là con linh hồn thầy cả đáng kính Gioan Avila, sau tu trong nhà phước bà thánh Clara, có thói quen đi viếng Minh thánh Chúa nhiều lần ở lâu lắm, nên có tên thêm là Bạn thánh thể. Có lần kia chị em hỏi người sao mà ở dưới bàn thờ lâu quá vậy, thì người thưa lại rằng : « Tôi ở đó cho tới đời đời cũngặng. Chớ

các chị không biết có bốn chất Chúa Trời làm của ăn nuôi dưỡng các thánh trên trời tại đó sao ? Chúa ôi ! Họ muốn biết làm gì trước Minh Chúa ! Sao mà họ chẳng làm gì tại đó vậy cả ? — Ở đó thì cứ lòng thương mến, không khen, cảm ơn, nguyện xin. Hãy coi kẻ bần nhưn làm sao trước mặt kẻ giàu có ? Người đau bệnh làm gì trước mặt thầy thuốc ? Kẻ khát nước làm gì tại hồ nước trong ? Kẻ đói làm gì tại bàn cỗ dọn vun sẵn ? . . .

Cha bốn sở thành Ars xưa là ông thánh Vianney, thấy chú thợ kia mỗi buổi chiều đi mần về ghé vô nhà thờ, thẳng tới bàn thờ, quì gối viếng Minh Chúa lâu, mà không cầm sách cũng chẳng lần hạt ; cứ chấp tay ngó sừng nhà tạm. Cha sở ấy thấy vậy hoài thì lấy làm lạ ; lần kia đi ngang qua bước lại gần hỏi nhỏ người thợ đang quì rằng : không thấy con dùng chuỗi,

cũng không đọc sách khi nào hết ; vậy con làm gì trước Minh Thánh Chúa ? Con đọc kinh cầu nguyện làm sao ?— Chú thợ và chỉ nhà tạm Minh Thánh Chúa và nói rằng : « Tôi ngó nhìn Người, Người nhìn ngó tôi đó. »

Hai gương trước này đã giục giáo hữu ta noi đòi bắt chước, mà đi viếng Chúa thường ngày. Chớ lấy nề mắ công ăn việc làm bó buộc ; — chớ chừa mình rằng dốt ; không biết đi tới nhà thờ rồi thì làm gì, nói với Chúa làm sao.

Hễ có lòng thì đủ ; hãy trải tấm lòng ngay thật ra, ắt sẽ làm đẹp lòng vui dạ Chúa mà chớ.

Hai hạng người viếng Minh thánh Chúa nói trên, cũng nên kiểu thức cho ta nữa : Là tin mình ở trước mặt Chúa, hoặc tưởng Chúa là Bạn tôn sang, hay là quan Thầy chí thánh, đang hiện tại trước mặt, ngó coi con, -- nghe con và nhậm lời con ; — trải dạ mến thương con ; — làm phép lành cho con.

Đoạn theo những ý tứ ấy mà nói khó, thưa đối cùng Chúa ; — và dốc lòng chừa bỏ sự lỗi lầm nào. nắm giữ đều lành nào. . . .

III. — *Sau khi viếng Minh Thánh Chúa,* gần lui ra vừa rồi thì quì gối lên mà cảm ơn Chúa, vì đã ban ơn cho tới nhà thờ, và chịu mình ở trước mặt Chúa, tâu thưa cùng Chúa. Phải nhớ ấy là ơn từ hậu của Chúa trời ban ra, chẳng phải là ơn mọn dẫu.

Đoạn đứng mình lại cho Chúa, và xin Chúa làm phép lành cho mà về lo việc bổn phận mình.

Nhược bằng thấy mình có làm lỗi đều gì trong giờ chầu Chúa ; hoặc cả lòng theo sự lo ra quá, hoặc làm lật đật hối hả, cực chẳng đã, thì hãy biết nhìn tại mình yếu đức tin, kém lòng sốt mến mà ra. Vậy nên ăn năn xin lỗi Chúa, và dốc lòng trở lại phen sau, lo sửa lại cho khá hơn. Song chẳng phải thối chí nao lòng mà bỏ lơ việc tốt lành ấy.

Chớ chi chúng ta có lòng trần triu Đ. C. Giêsu, đến đôi khi phải ra về mà còn bắt bệnh rịn tiếc nuối, bỏ Chúa không đành ! Phải chi về nhà con cái, đưa ăn ở thấy ta còn ý đạo đức mới học thêm tại nơi Nhà tạm Chúa mình.

Nhiều người có thói lành, hễ viếng Minh thánh Chúa rồi, thì day qua bàn thờ Đ. Bà mà viếng thăm Đ. Mẹ luôn thể.

Viếng thăm Đ. Mẹ đã là thói lành con thảo mà lại hữu ích lắm Trước ảnh Đ. Mẹ mà than thở về phận mình, phận con cái. bà con... những nỗi khúc nôi, khi còn sống bây giờ, và chung kỳ ngày sau. đoạn cậy nhờ Mẹ lành có tài có phép, có lòng khoan hơn, đoái thương đùm bọc, cứu chữa, phù hộ chở che cho luôn.

Ấy cũng là việc rất thánh Đ. Bà khuyên dạy bà hơn đức Maria Labaste mà rằng : « Con hãy hiệp tên Tao lại với tên Chúa Con của Tao liên.

Hễ con tìm Đ. C. Giêsu, thì hãy kiếm Tao luôn với ; chớ hễ nào phân lìa Mẹ Con Tao. »

Hội thánh gọi Đ. Bà là *Cửa thiên đàng*, thì các thánh sư, như thánh Bonaventura cắt nghĩa, nói quyết rằng : « Chẳng ai vào nước Thiên đàng đặng mà chẳng khỏi phải đi ngang qua bởi Đ. Bà Maria được. Người là Cửa nước thanh nhàn ấy. »

ĐOẠN THỨ BẢY

**Về sự viếng Minh thánh Chúa
cách thiêng liêng.**

Kẻ thật lòng sốt sắng kính mến Minh thánh Chúa, mà đi viếng Chúa chẳng đặng thì nhiều khi bắt bực mình khó chịu. Vì chưng kẻ ấy có đức tin về sự « Chúa Ngôi Hai ra đời làm người ta và ở cùng chúng tôi, rày còn cứ một bề ngự giữa chúng tôi. » Cho nên bề ngoài tuy mắt phàm coi thấy là cái tử, có

đựng chén thánh vàng, mà hẳn thật trong chén mạ vàng ấy có một Chủ giàu có sung mãn lưu loát, giáo hữu xưng danh kêu là *Chúa trời mình, cũng là hết mọi sự của mình. (Deus meus et omnia)*

Vì vậy mà kẻ ấy muốn kiếm tìm cho gặp gặp Đấng ấy, và ngồi bên chơn Người như bà thánh Maria Madalenna ở làng Bethania xưa ; chớ chẳng phải như Đ. Mẹ và ông thánh Giuse lúc bị lạc mất Chúa mà phải lẫn thẩn, đi cùng đường thành Giêrusalem và sa nước mắt, cho tới ba ngày mới gặp lại !

Vậy đi viếng Minh Chúa thật là việc lành việc thánh, được công nghiệp trước chưng mặt Chúa ; mà lại dễ và tiện hơn đời xưa mọi đảng, vì nhà Chúa ở một xóm, gần một bên nhà ta.

Nhưng mà dầu được ơn soi sáng thấy Chúa tường tận, muốn ở với Chúa luôn, như ba thánh Tông đồ trên núi Tabor xưa, nên xin rằng : Lạy Chúa,

chúng ta ở đây thì tốt lắm... (1) Song thường ở nhà thờ hoài không nổi ; nhiều ngày mắc bận việc tới nhà thờ chẳng dặng, phần thì đau ốm mệt nhọc nhiều khi... mà phải thiệt thời buồn bả lắm chẳng ?

Không đâu. Các thánh có chỉ truyền sự *Viếng Minh thánh Chúa cách thiêng liêng* là phượng tiện, là việc tốt lành bù chể cho lòng sốt mến ước mơ, mà cũng đẹp lòng Chúa lắm nữa.

1° — *Viếng Minh thánh Chúa cách thiêng liêng* là gì ? Là khi chẳng đi nhà thờ dặng bởi có nào mắc lòng, thì nhắc lòng trí tới nhà thờ nào gần, biết có để Minh Chúa, mà giục lòng tin, và thờ lạy kính mến Đ. C. Giêsu cùng ước ao rước Người, đoạn xin ơn cho mình hay là cho kẻ khác.

Làm thể ấy, dầu ở cách xa, chẳng giáp mặt Minh Chúa, mà có thể chuyện

---

(1) Matth. XVII. 4.

vẫn thừa đối với Chúa, về phận sự mình, như đánh điện tín kêu giây thép vậy.

2° — Việc lành này vừa sức trí mọi người, lớn nhỏ, thông thái, dốt nát, mạnh khỏe hay là đau đớn liệt nhược. — Chẳng mất ngày giờ, chẳng nhọc công, cũng không phải tốn tiền xe, tiền người dò dệ ; nào chỉ dùng đức tin và cầm lòng trí ra trước mặt Chúa mà thôi.

Làm việc này chẳng vi lỗi, lại trúng lễ phép với Chúa nữa ; bởi vì ta được sức ngăn nào, thì thờ phượng kính mến Chúa ngăn nấy, như khi túng ngặt chịu phép Rửa tội bằng nước không đặng, thì Chúa nhậm phép Rửa tội bằng lửa, là lòng sốt sắng ước ao. Cũng như hai người thương yêu lắm, mà phải phân lìa nhau xa, thì trí lòng hai người ấy còn tách dặm vạch mây thăm viếng nhau trong trí trong lòng tưởng nhau, thương tình nhau, nhắc nhở nhau luôn.

Ấy vậy viếng Minh Thánh Chúa cách
thiên liêng là việc sự lòng mến, giục
lòng giáo nhơn sốt sắng nhớ tưởng
kính mến thờ phượng Chúa Giêsu
văng mặt.

3° — Viếng Chúa làm vậy khi nào.
— Ai là kẻ có đạo hữu tình với Chúa
mình, mà chẳng nhìn được một ít phút
đồng hồ mỗi ngày, hoặc sớm, hoặc
trưa, hoặc chiều, hoặc tối mà thầm
nghĩ tới Chúa mình sao? — Đang khi
ấy hãy ngưng việc, bỏ chuyện vẫn chẳng
cần một hồi, ma lui vô nơi vắng nhà
mình, rồi quì gối hay là ngồi ngó về phía
nhà thờ họ mình, được vậy thì càng
hay — đoạn đem lòng tin có Đ.C Giêsu
ngự thật trong Nhà tạm, mà kính lạy,
tâu thưa, than thở cùng Chúa, như thể
là ở trong nhà thờ, dưới chơn Chúa
vậy... Những điều ấy tỏ vẻ trần tình với
Đ. C Giêsu khi ấy làm sao, thì cách
nào cũng đáng hết ; tùy theo lòng theo
phận sự riêng mình.

Được bày lời nói khó cùng Chúa như thể này : *Lạy Chúa Giêsu tôi, tôi nhìn biết Chúa ngự thật ở đó, trong nhà này : Tôi biết có Chúa ngự đó luôn cả ngày cả đêm. Lạy Chúa, tôi tin thật như làm vậy : xin Chúa thêm đức tin vào lòng tôi, cho tôi càng mạnh tin hơn nữa.*— Hay là : *Tôi tin, mà nhứt là tôi kính mến Chúa, bởi vì Chúa có lòng yêu mến tôi, và đem lòng mến thương tôi nên khấng chịu ở lân cận gần gũi cùng tôi ; thật vì lòng mến yêu tôi mà Chúa lập nhà ở đó cho dặng ghé mắt xem đến tôi đây. Tôi tin thật có Chúa ngự đó, Chúa thấy tôi, Chúa nhìn xem tôi cách chí thiết mến thương vô cùng.*— *Chúa ngự đó, mà lặng tai nghe tôi than thở, mà dòm thấu ý tôi tư tưởng kin đáo, những sự tôi ước mơ ái mộ trong lòng.*— Hay là : *Tôi lạy Chúa Giêsu tôi tốt lành là dường nào ! Chúa có lòng mến thương tôi quá bội là thể nào ! Ôi, tôi như vậy mà được Đ. C. Giêsu Kiri-*

xitô là Con Đ. C. Trời xuống thế yêu mến cho tới đời ấy, thì tôi phải vui mừng là chừng nào ! Phước cho tôi biết là ngần nào, kể sao xiết... Lay Trái Tim Đ. C. Giêsu, tôi tin vững vàng Chúa đã đem lòng thương yêu tôi ! .

Muốn than thở cách nào khác, hay là nguyện xin sự gì cho mình cho ai nữa.

Được thêm sau hết rằng : Lay Chúa tôi phải lià Chúa. Tôi mắc đi lo việc bốn phận mình mà vưng theo ý Chúa định.

— Tôi vì danh Chúa mà làm việc này, lo công chuyện ấy. — Ở Chúa Giêsu, tôi đứng lại cho Chúa hết các việc tôi, mọi ý tưởng tôi, mọi sự lòng tôi ước ao. — Tôi làm hết mọi sự cho Chúa, trước mặt Chúa, dường như tôi ở dưới bệ nhà tạm Chúa vậy.

Hay là : Bây giờ tôi từ giã Chúa, chút nữa tôi trở lại cùng Chúa — Tôi sẽ năng tưởng tới Chúa ; sẽ để trí để lòng viếng thăm Chúa cách thiêng liêng, cho tới chừng được tới gần thăm Chúa ngự thật đó.

— Những kẻ lao động mắ công chuyện, những bà chủ mắ giữ nhà coi con, kẻ bệnh hoạn tật nguyên đi đâu không nổi... hết thấy còn đợc lấy năm mươi phút mỗi bữa mà hồi tâm, tưởng tới Đấng hằng tưởng nhớ pho người.

Những kẻ ở giữa truông, ở giữa đồng xa cách nhà thờ, nếu đem trí về phía nhà thờ mà viếng cách thiêng liêng, thì gặp đặng nguồn suối an ủi lòng mình vô ngần.

Những kẻ mắ lui cui làm lụn, giải dầu mưa nắng ngoài ruộng rẫy, mà thỉn thoản ngó về phía nhà thờ, mà nhớ tới Đấng xưa có đi ngang qua đồng ruộng với các thánh Tông đồ, và dùng bánh bời lúa và rượu trái nho làm nên lương thực nuôi linh hồn mình, cũng như đã cho ta đồ ấy mà nuôi phần xác mỗi ngày, thì dặng an vui, giải lao phiền là dường nào !

Những kẻ đi đàng ; đi bộ, đi xe. đi ghe qua trước nhà thờ nào, thì khá

nhớ Đ. C. Giêsu có mặt đó, mà giục lòng than thở thắm với Người ; ắt là thêm sự vui tinh thần quá hơn luồng gió mát đưa tới bờ xác bội phần.

*
* .

Chung sách xin độc giả chiêm nghiệm thêm ít lời cần yếu đã giảng trong ba thiên về phép Bí tích cực trọng Thánh thể, mà kết luận thể này : Cho đặng nên người giáo hữu chính chắn và ngoan đạo, thì phải hiểu biết sự xem lễ, rước lễ và viếng Minh Thánh Chúa, mà giữ ba việc trọng ấy mỗi ngày, như Đ. C. Giêsu ước ao và Hội Thánh chúc cầu.

Nếu có mắc sự ngăn trở ; hoặc đau đớn, hay là đang xa cách trở đi tới nhà thờ chẳng nổi, thì còn có phương thể thần hiệu dễ dàng là xem lễ thiêng liêng, rước lễ thiêng liêng, viếng Minh Chúa cách thiêng liêng.

Ai cũng đặng giục lòng ước ao chỉ ý xem lễ mỗi ngày, chẳng những trong nhà thờ Họ mình, mà lại cho tới các

nhà thờ cả và thế gian, có làm lễ trường xuyên ngày đêm, khi xứ này khi xứ khác.

Ai cũng đặt *chỉ ý* và *ước ao* rước lễ chẳng những mỗi ngày một lần, song mỗi giờ hay là năng hơn đêm ngày cách thiêng liêng.

Ai cũng đặt *chỉ ý* và *ước ao* ở bên chơn Đ. C. Giêsu trước nhà tạm bao nhiêu lần mỗi bữa sớm trưa đêm khuya cũng mặc ý.

Chớ tưởng làm theo như vậy là nhiều quá, chưa đâu. Phải tin hẳn rằng: Với Đ. C. Giêsu ngự thật trong phép Bí tích yêu mến, ta có làm cho kiệt lực đặt bao nhiêu, thì chẳng phải là đáng, là qua gì đâu. Ta hãy chỉ dùng những phương thế nhứt hảo mình dùng được đó mà đối chút nghĩa Chúa cao trọng hơn ai lạ lòng dương ấy mà thôi.

— Lạy Chúa Cứu thế dịu dàng lân mẫn, xưa Chúa còn ra mặt dạy dỗ hơn dân, có phán lời rằng : « Bao giờ

Tao sẽ chịu treo trên cao khỏi đất, thì
Tao sẽ kéo mọi sự đến cùng Tao.. »
Hắn thật Chúa đã chịu đóng đinh treo
trên thánh giá, từ ấy tới rày còn chịu
cầm tù trên nông Calavario là các bản
thờ, ngày đêm luôn cho đến rốt cùng
đời. Dám xin Chúa nhớ lời hứa ấy mà
dủ lòng thương xót kéo hết các nước
các họ nam nữ lớn nhỏ, các dân ngoại
giáo cùng nghịch đạo ở khắp phương
ngôn, cho họ rùn rùn tuôn đến trước
tòa chường mặt Cao dương, đều mặc
áo trắng và cầm nhánh lá trong tay,
rập tiếng vang dậy rằng : Ngợi khen,
cả sáng, khôn ngoan, cảm tạ, hiển vinh,
quyền phép, mạnh mẽ báii vọng Đức
Chúa Trời Chúa chúng tôi ; và Cao
dương thiên Chúa làm của tế lễ mà
chuộc đời độ thế. Amen.

(Apoc. VII. 9. 12.)

PHẦN THỨ HAI

Những cách và những kinh
dùng viếng Mình thánh Chúa.

Chúng tôi kính lạy và ngợi khen
phép Bí tích rất trọng, là phép Mình
thánh Máu thánh Đ. C. Giêsu ngự thật
trên bàn thờ.

*Laudetur superexaltetur per omne
momentum sacratissimum et divinissi-
mum Sacramentum. — Tu Rex gloriæ,
Christe; Tu Patris sempiternus es Filius :*
Kính lạy Chúa Kirixitô là Vua vang
hiền ; Chúa là Con Đ. C. Cha hằng có
đời đời.

Cách I. — *Suy nghĩ trước mặt Đức
Chúa Giêsu.*

Phải lấy đức tin mà nhìn có Đức
Chúa Giêsu Cứu chuộc mình đang ngự
trên bàn thờ, trước mặt mình. — Hễ
thật lòng tin hản như vậy, thì mặc tình
thờ lạy, kính mến, nói khó thở than
với Chúa... mà chẳng cần kiểm sách

nào. — Trót cả giờ chiều, hãy cứ theo tình nghĩa tới với Chúa, Cha với con, Thầy với trò, mà than phận tôi con, nói thủ thỉ với Chúa mình.

Nhược bằng thấy trong mình lo ra, bất ngần ngờ, tình hết cảm xúc được, thì một lát bắt nhớ lại mà cầm trí, thúc giục đức tin như trước cũng là đủ.

Cách II. — *Dùng một hai kinh, về Đ. C. G, về Trái Tim.*

Lựa kinh nào mình thích, mà đọc chậm giục lòng theo nghĩa mỗi câu. — Hoặc đọc một hai câu mà thôi, rồi suy đi xét lại nghĩa câu ấy mà giục lòng làm việc đức tin, việc thờ lạy, xin lỗi, xin ơn nào...

Kinh : Tôi kính lạy Đ. C. G. thật ẩn trong hình bánh rượu. (*coi trong Mục lục.*)

Kinh : Tôi kính lạy Minh thánh Đ. C. Giêsu xưa bồi lòng rất thánh Đức Bà.

Kinh : Chúa cả Ngôi Hai bồi trời xuống thế Nào hề là cách...

Kinh : Giêsu là Vua rất lạ...

Kinh : Ở anh em, thấy tua kíp chạy,
Đến Tim Giêsu rất nhọn hiền.

(Trong ca ngợi)

Kinh Cầu tên thánh Đ. C. G.

Kinh cầu này chia ra được năm phần.

Phần I. — Về những sự mầu nhiệm Đức Chúa Giêsu, trên trời và dưới thế gian.

Phần II. — Về việc Đ. C. G. làm trong linh hồn có ơn nghĩa đặng nên thánh.

Phần III. — Về việc Đ. C. G. làm trong mấy phẩm trật các thánh.

Phần IV. — Về sự cầu khẩn xin cho khỏi các sự dữ tại nạn.

Phần V. — Về những sự thương khó Chúa ta trưng ra cho đặng xin Chúa nhậm lời mà cứu chữa ta.

Các kinh cầu đều có mấy câu mở đầu kêu xin Đ. C. Trời Ba Ngôi thương xót, làm như tiếng chường thưa cúi bái mà ra mắt Chúa vậy. Những tiếng ấy là : *Àin Chúa thương xót chúng tôi. Xin Chúa Kirixitô thương xót chúng tôi.*

Ấy là tiếng kêu ca, than thở, phàn sự khó hèn của chúng tôi. Ấy là việc chúng tôi phải sắp mình qui lạy khi muốn ra trước mặt Chúa mà cầu xin : Hãy nhớ tích người tạt phung ở trên núi chạy xuống kêu xin Chúa thương xót nó ; — bà thánh Madalena ngồi dưới chơn Chúa. Ông thánh Phêrô vì khiếp sợ phép Chúa, thì xin Chúa lui ra xa mình, là kẻ có tội ; — người publicanô vào đền thờ cầu nguyện thì nép mình, cúi mặt đánh ngực. — Vậy mỗi người, dầu là dân nào ở bậc nào, hễ đọc kinh cầu nguyện, thì bất luận ở đâu, phải biết hạ mình. tỏ mình là kẻ chẳng xứng đáng, thì mới phải là việc tốt lành trong buổi đọc kinh, mới đáng cho Chúa ngó nhìn thương xót, và xuống phước lành cho.

Chúa Kirixitô nghe cho chúng tôi.

Chúa Kirixitô nhậm lời chúng tôi.

Mấy câu trước chỉ kẻ nào cầu nguyện thì phải hạ mình khiêm nhượng mà

chịu tội ; trong hai câu sau này chỉ kẻ ấy còn phải đem lòng trông cậy Chúa hơn từ hay thương mà nhậm lời cầu xin. Người tật phung có lòng trông cậy Chúa tỏ tường khi thưa cùng Chúa rằng : « Lạy ông, nếu ông muốn thì ông cho tôi lành mạnh được lắm. » Đ. C. Giêsu trả lời lại : « Tao muốn, mày hãy lành mạnh đi. » Ấy Chúa khấng nghe kẻ khốn khó trần tình đó. Chẳng những Chúa nghe mà lại nhậm lời xin nữa. — Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã ra công chịu khó đi tìm chiên lạc mà vác đem về ràn chiên Chúa lại có lời dạy bảo rằng : « Bay hãy xin thì sẽ được ; hãy tìm thì sẽ gặp ; hãy gõ cửa kêu thì sẽ mở cho. » Chúng tôi nguyện xin, chúng tôi tìm kiếm, chúng tôi kêu cửa nhà Chúa.

Xin Chúa nghe cho chúng tôi,

Xin Chúa nhậm lời chúng tôi.

Đ. C. Cha ngự trên trời là Đ. C. Trời thật.

Sự mầu nhiệm về Đ. C. Trời Ba Ngôi

là đều thứ nhứt trong các đều phải tin cho dặng rồi, cũng là góc tủa ra mọi sự học thức thần-khoa, là nền tảng cho dặng lập thành phong hóa và các nhơn đức kẻ có đạo Vì vậy giục lòng tin Đ. C. Trời Ba Ngôi và kêu cầu Đ. C. Cha, Đ. C. Con và Đ. C. Thánh Thần mà khải sự và kết cùng các kinh nguyện.

Lạy Đ. C. Cha, là Đấng ngự trị trên trời là Cha vô thình vô xú, là Đấng phép tắc dựng nên trời đất là Thủ Chung của chúng tôi ; Chúa đem lòng đoái thương chúng tôi, đến đổi cho Con một Chúa xuống thế mà cứu chúng tôi. Chúa là Cha cả dẫn đưa chúng tôi tới Đ. C. Giêsu là Đấng ngay phải theo mà về cùng Chúa. *Xin thương xót chúng tôi.*

Đức Chúa Con chuộc tội Cứu thế, là Đ. C. Trời thật. Đ. C. Giêsu là Đ. C. Con, là Chúa Ngôi Hai hằng có đời đời, Đức C. Cha đã nhờ Người mà hóa sinh mọi

loài mọi vật. Đ. C. Con vì lòng yêu mến
vưng theo ý Đ. C. Cha mà xuống thế
mặc lấy tính hèn loài người ta cho
đặng gánh lấy tội lỗi và chịu chết tất
bạc trên thánh giá, ngỗ chuộc tội chúng
tôi. Chúa là Con Đ. C. Trời mà khăng
kêu chúng tôi là bạn hữu, là em, mà
soi sáng dạy dỗ. và lấy Thịt Máu mình
mà nuôi dưỡng chúng tôi ; khi gần trút
linh hồn, lại phú giao chúng tôi cho
Đức Mẹ Chúa. *Xin thương xót chúng tôi.*

Đ. C. Thánh Thần là Đ. C. Trời thật.
Lạy Chúa trời Ngôi Ba, là lửa thiêng
chẳng hề tắt, bởi Đ. C. Cha và Đức
Chúa Con mà ra lại hiệp Hai Ngôi ấy
lại một tính. Chúa là hơi thở của Đức
Chúa Trời, là mạch sống trong Đức
Chúa Trời thổi làm sông biển, gìn giữ
dưỡng nuôi cho còn các loài trên trời
dưới đất, Chúa là sức yêu mến đã hiệp
Ngôi Hai cùng Đức Nữ đồng trinh vẹn
sạch. Chúa là Đấng hay an ủi mà Đức
Chúa Giêsu khi gần lên trời đã hứa cho

xuống trong lòng các giáo nhơn. Chúa là Đấng dùng phép Bí tích mà rửa sạch và soi sáng hết các linh hồn, cùng đốt lửa kính mến Chúa. Chúa là Đấng cầu cùng Đ. C. Cha trong lòng những kẻ thở than khấn nguyện. *Xin thương xót chúng tôi.*

Ba Ngôi cũng là một Đ. C. Trời. Cúi lạy Đ. C. Trời Ba Ngôi ! Xin vì phép mầu nhiệm lạ quá trí khôn lường là có một tính mà Ba Ngôi, thương xót chúng tôi. — Lạy Đ. C. Cha là căn nguyên đức tin tôi. Lạy Đ. C. Con là nền chống đỡ đức cậy tôi. Lạy Đức Chúa Thánh Thần, là lò lửa hằng nung đốt lòng tôi kính mến Đ. C. Trời và thương yêu anh em tôi. Xin Ba Ngôi ban cho chúng tôi có một lòng cùng nhau, như Chúa Ba Ngôi mà có một tính Chúa trời, hầu cho chúng tôi hiệp một lòng một ý cùng nhau, vì công nghiệp Đ. C. Giêsu Kirixitô. Amen.

Phần I. Đ. C. Giêsu là Con Đ. C. Trời hằng sống. Trong phép mầu nhiệm Đ. C. Trời Ba Ngôi, có đều riêng phân định về Ngôi thứ Hai, là đã sanh ra bởi Đ. C. Cha từ thuở đời đời ; vì vậy mới có tên riêng là Đ. C. Con.

— Ấy vậy ta hãy thờ lạy Đ. C. Giêsu là Đ. C. Trời thật, vì danh thánh cực trọng Con Đ. C. Trời, là căn bản mọi loài trên trời dưới đất ; thì đáng ta thờ lạy và xin Người *thương xót chúng tôi.*

— Đ. C. Giêsu là ánh sáng Đ. C. Cha. Đ. C. Con là sự tỏ ra tính oai vinh sáng láng của Đ. C. Cha cách trọn lành in ái, lại theo lời ông thánh Phaolô, thì Đức Chúa Con là sự chói lói trong sự vinh hiển Đ. C. Cha, và là hình ảnh cốt cách của Đ. C. Cha (Heb.) thì Đ. C. Cha ở trong Đ. C. Con và ở cùng Đ. C. Con, cho nên ta phải lấy hết tình cung kính mà kêu xin rằng : Đ. C. Giêsu là yếng sáng Đ. C. Cha, *thương xót chúng tôi.*

— Đ.C. *Giêsu là ánh thanh sạch Chúa sáng láng đời đời* Cách nói này tỏ cho ta thấy sự sáng trắng trong lửa cháy thét, đặng mà suy tới lửa yêu mến hằng sống là Đ. C. Thánh Thần ở trong Ngôi Hai. Ấy vậy ta hãy gấn vó nài xin, cầu khẩn cùng Ngôi Ba, là Đức Chúa Thánh Thần, thật là sự yêu mến trong Đ. C. *Giêsu, thương xót chúng tôi.*

— Đ. C. *Giêsu là Vua vang hiển.* Lời kêu cầu cùng Đ. C. *Giêsu là Vua vang hiển*, vịnh theo lời tiên tri vua David nói về Chúa Cứu thế rằng : « *Tao đã đặng Đ. C. Cha tôn lên vì vương trên núi Sion Người, (Ps 2.)* không phải hiểu là Đ. C. *Giêsu* ra đời cứu chuộc xong rồi mới được làm Vua vang hiển mà thôi ; song những thuở đời đời Ngôi thứ Hai sanh dựng muôn loài, thì đã làm Vua cai trị hết thảy rất dồi vinh vang theo quờn phép tắc Chúa trời đất từ trước vô cùng rồi. Vậy ta hãy hiệp cùng thánh Gioan

Tông đồ mà chúc tụng, mừng ngợi tán tạ Đ. C. Giêsu Kirixitô cầm quờn chưởng trị mọi đời (Ap. 1), *thương xót chúng tôi.*

— Đ. C. Giêsu là mặt trời soi đường công chính. Câu này chẳng những hiểu về Chúa đã giảng sanh và chữa đời cứu thế rồi mới nên là vùng hồng chiếu sáng sự công bình chính trực, mà lại Đ. C. Trời đã đặt Người lên làm quan xét kẻ sống và kẻ chết là từ đời nào, như lời ông thánh Phêrô Tông đồ truyền dạy (tet. X. 42.). Vậy từ thuở đời đời Đấng khôn ngoan vô cùng là Chúa Ngôi thứ Hai có phép tắc công bình chính trực cân phân xử đoán mỗi loài và thưởng các thánh thiên thần cùng mọi người, tùy theo phận sự ai nấy.

— Đ. C. Giêsu là Con Đ. Bà Maria đồng trinh. Trong câu này ta thờ lạy Ngôi Hai giảng sanh Cứu thế : Vốn Chúa là Con một Đ. C. Trời mà ra đời

làm Con một Đức Nữ Maria, bởi vì muốn hạ mình mặc tính loài người cho đặng ở cùng chúng tôi, vào chịu thương khó mà nhắc chúng tôi lên. Cho nên Người đã sinh ra trong thành Bêlem, làm hài đồng không biết nói, chịu lạnh lẽo phải nhờ mẹ vắn khăn đơn cho ấm, để nằm trong máng cỏ hèn. Chúa thật là Con Đức Nữ đồng trinh Maria, *thương xót chúng tôi.*

— Đức Chúa Giêsu rất đáng yêu mến. Mỗi lời kêu Đ. C. Giêsu rất đáng yêu mến, nhắc cho ta nhớ khi Chúa mới sinh nên tiểu nhi, sau lớn lên thêm tuổi, thì thêm khôn ngoan thêm đẹp đẽ trước mặt Đ. C. Trời và trước mặt người ta. Lại trong mấy mươi năm ở ẩn trong thành Nadaret với Đ. Mẹ và cha nuôi là ông thánh Giuse, thì Người tốt lành là thể nào. *Thương xót chúng tôi.*

— Đức Chúa Giêsu cực mẫu cực nhiệm. Trong ba năm Đ. C. Giêsu ra

mặt giảng dạy thiên hạ lại càng đáng mến đáng chuộng, vì lời dạy đầy đủ những lẽ nhiệm mầu cao trọng chơn chính, và làm phép lạ đã nhiều lại cả thể chán chương. Thuở mới nên 12 tuổi Chúa đã trả lời thông minh, khôn ngoan làm cho các hàng tấn sĩ hải hùng. Tới tuổi thành niên thì đi cùng nước Giudêu và nước Samaria dạy dỗ sâu sắc nổi danh khắp xứ, nên thiên hạ ùng ùng kéo nhau nghe và tung hô rằng : Chưa hề có ai ăn nói như ông này. Lạy Chúa, thật Chúa có quyền và có lời hằng sống, cho nên Chúa mới cứu chữa hết các thứ tật nguyên bệnh hoạn ; đui mù, điếc câm, què bại, bị quỷ ám, cho tới đông tố bảo bùng phải nghe mà lạng, kẻ chết cũng phải sống lại. *Thương xót chúng tôi.*

— Đ. C. Giêsu là Chúa mạnh mẽ. Câu này bắt suy tới cái trần cùi cùng Đ. C. Giêsu phải đứng ra mà hứng chịu thương khó, chịu nạn và chịu chết trên

thánh giá. Một mình ra thân đấu chiến cùng ma quỷ và quan quân mà cứu chuộc loài nhơn, thì đã thắng phá khám Hỏa ngục, đánh đuổi quỷ thần Satan vỡ chạy không được bắt cầm người ta nữa. Mà Chúa chẳng phải nỗ lực, cũng không dùng khí giải chi mà chiến thắng thâu đạt, một cứ chọn lấy phần khổ cực, chịu nạn mà chống với sức hung dữ thế gian, quỷ mị, Chúa lãnh phần chịu hết các sự đau đớn sỉ nhục, đổ hết máu mình cùng đốt lửa yêu mến mà trui cho sạch mọi sự dữ. Vậy Chúa đứng trên thánh giá là băng trận rồi, thì đã bôi tẩy tội lỗi, xé án chúng tôi phải chết đời đời. *Thương xót chúng tôi.*

— Đ. C. Giêsu là Cha thật đời sau. Trong câu này ta hãy suy đến nước Đ. C. Giêsu cai trị, là nước hằng có đời đời chớ không phải có một thuở, hay là có lâu tới mấy kỷ rồi, rốt cuộc cũng phải mất. Song Chúa ngự trị giữa các thánh Nam Nữ từ thuở nào.

tới rày và hằng cứ luôn chẳng hay cùng. Ông thánh Gioan Tông đồ thấy đặng chút sự ấy ; thì kể lại rằng : *Đoạn ta thấy đang lúc đông chẳng ai có sức đếm được, bởi các nước các họ, các dân các phương ngôn đứng trước tòa, trước mặt Con chiên, mặc áo trắng và cầm nhánh lá trong tay kêu cả tiếng rằng : Kính lạy Đ. C. Trời Chúa chúng tôi ngự trên tòa và Con chiên... (Apoc. VII. 9...)*

— Đ. C. Giêsu là Sứ Đ. C. Trời Ba Ngôi. Kinh cầu này nhắc ta đang ở cõi trần mà ngó lên tới trời, coi có tích việc chuộc tội Cứu thế vì làm sao cho tới được hoàn thành như thể ấy. Đ. C. Trời Ba Ngôi đã toan tính và định việc rồi linh hồn cho loài người ta, thì Ngôi Hai dựng mình theo ý Chúa Cha và lãnh làm cho hoàn tất việc cả thể giáng sinh : Cho nên ra đời đặt tên là Giêsu mà làm sứ Đ. C. Trời Ba Ngôi sai xuống thế. Đây là việc phép tắc vô

cùng, khôn ngoan vô lượng và yêu mến rất lạ lòng Đ. C. Giêsu. Kính lạy Đ. C. Giêsu là Sứ Đ. C. Trời Ba Ngôi. *Thương xót chúng tôi.*

— *Đ. C. Giêsu phép tắc vô cùng.* Sự dữ sâu độc, tràn ra cùng mọi nơi, làm cho thiên thần cao sang trên trời sa xuống, xô người ta tốt lành trong vườn Địa đàng ngã té mất phước siêu tánh cho mình và cho cả và loài người ta. Cho nên Đ. C. Giêsu bởi trời xuống mặc sức mạnh vô cùng, cụ bị có đủ phép tắc vô địch mà đánh trả lại cùng đặng thắng trận khởi hoàn. *Thương xót chúng tôi.*

— *Đ. C. Giêsu nhịn nhục vô ngần.* Ấy Chúa phép tắc vô cùng mà tỏ mình nhỏ nhoi nín nhịn chịu khó. Người ta xấu thì hộ vệ ma quỷ mà bày làm những sự tội nghịch cùng đàng chơn thật, đức công bình cùng lòng yêu mến Chúa bởi trời đem xuống. Thì Chúa nhịn hết, và nhịn nhục vì lòng mến

thương, chớ không bùng rẫy xua đùa; mà lại dung hết các sự cực khổ cho đến chết trên thánh giá, hầu dặng đèn mọi tội lỗi ta phạm, trước mặt Đức Chúa Trời. *Thương xót chúng tôi.*

— Đ. *Chúa Giêsu chịu lụy mọi đàng.* Chúa Giêsu lấy lòng nhịn nhục nhỏ nhoi mà có tài có sức lo phần rồi chúng tôi, nhứt là bởi vì vưng lời làm theo ý Chúa Cha mọi đàng, như đã tỏ ra đang thuở sống ở thế gian. Hãy nhớ lại những khi Chúa giảng dạy, làm phước cứu giúp thiên hạ, và khi chịu thương khó cùng khi chịu nạn chịu chết thì hằng cứ làm theo thánh ý Cha mình. Trong vườn Giêtsêmani, Người nói rõ rằng: *Xin vưng theo ý Cha, chẳng phải theo ý con đâu.* Trên thánh giá, Người thấy mọi sự đã hoàn tất thì phú linh hồn mình trong tay Đ. C. Cha. Cho nên thánh Phaolô Tông đồ quả quyết. Người tế lễ mình mà cứu chuộc thiên hạ vì một ý ấy mà rằng: *Đức*

Chúa Giêsu Kirixitô chịu lụy cho đến chết, và chết trên cây thánh giá (Phil. II. 8.) Thương xót chúng tôi.

— Đ. C. Giêsu hiền lành và khiêm nhượng trong lòng. Đ. C. Giêsu tỏ mình có phép tắc vô cùng cho thể gian biết, bởi có lòng nhịn nhục mà vưng lời cho trọn, cùng bởi lòng hiền lành và khiêm nhượng khi ra vào với người ta hằng ngày. Tỏ lòng hơn lành mà tiếp rước những kẻ có tội, chớ không buồn giận những khi bị chúng nó làm xấu hổ sỉ nhục, lấy lòng khiêm nhượng mà chịu người ta bỏ tất tươi chẳng nhìn, cứ một bề trông xem và kiểm tìm phần rồi linh hồn thiên hạ mà thôi.

Ta phải đem vào trí sự thật này, là lòng nhịn nhục, hay vưng lời, ở hiền lành và khiêm nhượng, ấy là dấu thành công kết quả cái sức thiêng lực mà đặt thẳng khởi hết mọi sự. Có lời Chúa dạy rằng : *Bay hãy học hành cùng Tao vì Tao hiền lành và khiêm nhượng trong lòng. (Matth. XI. 29.)* 8

Phần II. — *Đ. C. Giêsu yêu chuộng sự sạch sẽ.* Đây nói về sự sạch sẽ bề trong, về lòng chẳng dính bén như vật nào, và từ bỏ tình nghĩa chẳng ngay theo lòng kính mến Chúa. Ấy là bước đầu người giáo hữu phải đi tới cho đặng dỗi theo mực thẳng dấu Chúa Kirixitô — Đức Chúa Trời là căn bản, sanh dựng nên ta, thì Người cũng phải là mực cùng cho ta nhắm tới và yêu mến trên hết mọi sự. Ấy vậy linh hồn muốn vào đền của Chúa, thì trước hết phải lánh hết sự gì ngăn trở mình chẳng đặng tới cùng Chúa ; phải bứt hết những dây ràn buộc mình, phải hãm khóp những tính tình riêng cùng đem các việc mình làm cho tới mức cao cả ấy. *Thương xót chúng tôi.*

— *Đ. C. Giêsu yêu mến chúng tôi.*
Đ. C. Giêsu yêu mến linh hồn nào dứt tình dính bén thế sự như vậy ; thì ngó nhìn linh hồn ấy cách toại chí phỉ

lòng. Người nói cùng linh hồn ấy như đã phán bảo ông Giakêu là kẻ bỏ quên việc cửa nhà chẳng lo sợ tiếng vì nể người ta mà đi coi Đ. C. Giêsu rằng :
« Ở Giakêu, người hãy xuống mau, vì Thầy phải ghé thăm người hôm nay. »
Hễ ai được Chúa ngó nhìn thì kẻ ấy có sức đủ mà chịu khó chịu cực cái ác từng thiện, khi ấy linh hồn mừng rỡ cất tiếng lên rằng : *Đ. C. Trời tốt lành cho dân Isarae, và cho những người có lòng ngay là đường nào !* (Ps. IXXII)

— *Đ. C. Giêsu là Chúa sự bằng an.*
Hễ linh hồn dâng Chúa ngó nhìn và ra sức bỏ sự tà vạy mà noi đòi đức hạnh thì được bằng an bởi gì đã gặp được Cửa mình mển rồi, và chẳng có chia lòng mình manh mún ra cho vật này vật khác, thì Đ. C. Giêsu là Chúa ban sự bằng an, có như lời Người phán hứa rằng : *Bay chớ bối rối âu lo ; — bằng an cho bay ; — Tao để sự*

bằng an lại cho bay, — Tao ban sự bằng an cho bay. Hễ tam tư trong linh hồn điều hòa theo nhau, và từ ấy về sau trực tình triu mến Đ. C. Giêsu, thì chỉ làm mọi sự về Chúa, và dặng dẫn tình tư dục, dặng nghỉ ngơi, an nhàn khoái lạc chẳng sai. Thương xót chúng tôi.

— Đ. C. Giêsu là căn ngọn sự sống. Ta kêu câu Đ. C. Giêsu là căn bản, là gốc sự sống bởi vì vừa khi Đ. C. Giêsu ban ơn thánh sủng trong linh hồn, thì là ban sự sống thật quá sức tự nhiên; chúc ấy khi sự nở nang ra mãi. — Chính Đ. C. Giêsu là sự sống như có lời Người phân trần rằng: Tao là đàng, là sự thật và là sự sống. Mà hễ sự sống thì hành chuyển, thông lưu cho linh hồn, soi cho biết đàng chơn thật, là cho động dụng và mạnh dặng sức mà lên trời. Thương xót chúng tôi.

Đ. C. Giêsu là gương mọi nhơn đức. Sự sống thiêng liêng hành động, phải

thông ra ngoài, sanh sản việc lành hơn đức. Vậy linh hồn gọi nhuần sự kính mến Đ. C. Giêsu, có sự sống, hưởng sự bằng an, thì phải làm việc lành phước đức cho đáng trở sanh đom thêm nữa. Được như vậy là tới kỳ kẻ có đạo trở sanh lợi lộc. Vả chính Đ. C. Giêsu soi sáng giục bảo, dìu dắt linh hồn làm như vậy, đã nắm giữ sự ấy trước rồi. Cho nên kẻ có đạo phải soi gương làm theo Chúa. *Thương xót chúng tôi.*

— *Đ. C. Giêsu yêu mến linh hồn người ta.* Tới đây là lên tới cao tột bậc trong việc Đ. C. Giêsu, nghĩa là nói tới những sự nào ơn Chúa sanh ra mà làm cho linh hồn được nên sốt sắng. Mà lòng sốt sắng là lửa phát ngọn mạnh trong lòng trí ai, làm cho kẻ ấy nóng nảy lo làm cho tới. Trong câu này nói Đ. C. Giêsu yêu mến linh hồn nào sống theo ơn nghĩa mình thì yêu mến cách chí thiết đến đôi dầu có dùng hết các cách

người phạm hay nói mà tỏ tình với nhau, thì cũng chẳng sánh so đủ với lòng Chúa mến thương linh hồn kẻ ấy. Đ. C. Giêsu gọi linh hồn ấy là bạn mình thương yêu không ai ví bằng, và lấy làm vui sướng khoái lạc mà ở trong linh hồn ấy. Chẳng phải là kẻ ấy sống, là Đ. C. Giêsu sống trong kẻ ấy ; Đức Chúa Giêsu tưởng, mến cùng là n trong kẻ ấy, và dùng kẻ ấy mà biến hóa ra những sự ấy, là lời ông thánh Phaolô nói : *Tôi sống mà chẳng phải là tôi sống, song là Chúa Kirixitô sống trong tôi.* (Gal. II. 20.) *Thương xót chúng tôi.*

— Đ. C. Giêsu là Chúa chúng tôi. Khi ấy linh hồn dâng ơn nghĩa như vậy thì nói trúng bản rằng : Đ. C. Giêsu là Chúa trời tôi ! Đ. C. Giêsu là của chúng tôi. Mà chẳng phải nói cách chung cho hết mọi người, Chúa giáng sanh mặc xác phạm cùng chịu chết vì phần rỗi người ta đâu, song nói riêng về phần mình, vì được Chúa phú trao mình cho

linh hồn là bạn tình của Chúa. Tôi hết lòng mừng và nói thật với Chúa rằng :
Lạy Chúa Giêsu, Chúa là của tôi, là Chúa trời tôi, cùng là hết mọi sự của tôi. *Thương xót chúng tôi*

— Đ. C. *Giêsu là chốn chúng tôi ẩn dật.* Song le khi linh hồn tới tột bậc phước ấy, thì lại gặp trong mình một nỗi khó chịu lắm phải dứt bỏ thói tâng trọng mình là nhớ lại các tội xưa ; bởi thấy mình chẳng đáng, đã mù quáng không biết rõ như bây giờ, ấy cũng là ơn soi sáng, song bắt thất sá đứng dưng.

Thấy lại vậy mà phiền muộn cay đắng, có lẽ ngã lòng được nữa. Nhưng chúc ấy nhờ ơn trọng Chúa Giêsu ban cho, thì a vào ẩn trong Trái tim Chúa, phú mình cho Chúa hết, chẳng còn lo sợ gì nữa ; chỉ nhớ tới lòng Chúa yêu dấu vô cùng, mà lo kính mến ngợi khen lòng hơn từ Chúa mà thôi, không kể mình là gì, một chỉ lo kính mến cùng làm sáng danh Chúa đáng

mến dường ấy, mới lấy làm hân hạnh, phước đức mà chớ.

— Đ. C. *Giêsu là Cha kẻ khó khăn.* Linh hồn theo đức tin thì biết mình nhờ sức máu thánh Đ. C. G. mà được sạch tội lỗi ; song còn thấy mình bơ vơ tất tưởi ; biết mình cô độc, đang thơ thẩn trên đất này thiếu trước hụt sau. May nhờ Chúa là bạn, tỏ nỗi tình thân đối dãi mình theo nghĩa cha mẹ, cốt nhục anh chị, như bạn hữu, và kẻ cứu giúp tận tâm đặc lực mọi đàng. Linh hồn bần khổ ấy nương nhờ Chúa làm chốn an ổn vững vàng, và được cả lòng trông cậy mà trấn mình trong cánh tay Cha ân ái yêu đương dường ấy. *Thương xót chúng tôi.*

— Đ. C. *Giêsu là kho tàng các giáo nhơn.* Hễ linh hồn biết mình không đức không công nào, không biết làm sao mà tỏ tình biết ơn nghĩa với Chúa, thì hay than thở rằng : *Tôi sẽ trả ơn đáp ngài Chúa làm sao về những ơn*

*lành Chúa xuống cho tôi ? Tôi sẽ đứng của lễ gì cho Chúa mà thờ lạy Người cho xứng đáng ? Tôi là đứa bất tài thiếu trí, mọn dạ non lòng không có chút việc lành ; chẳng biết đọc kinh cầu nguyện, chẳng biết yêu mến Chúa, chẳng biết làm gì nên, thì lấy đâu mà tỏ lòng thành với Chúa được ? Đáng thương hại ! May con có Đ. C. Giêsu là kho tàng chẳng hề lũng, đầy đầy những sự sáng suốt, sự thương yêu và công trọng nhiều. Đ. C. Giêsu lại mời con tới mà hốt lấy cho đầy tràn. bởi vì Chúa là Đấng yêu mến để lại hết mọi sự lành chung cho chúng con hết thảy. *Thương xót chúng tôi.**

— Đ. C. Giêsu là Đấng chẵn chẵn lành. Câu này như thể là bức thư ba linh hồn lên tới dâng trọn lành và kết hiệp với Đ. C. Giêsu chí thiết, khi đã bỏ mình và dứt tình yêu sự thế rồi. Chúa Giêsu là Đấng chẵn chẵn lành, chẳng những vì ân cần tuần túc, đưa

đón hộ thủ chiên mình; mà lại liều mạng mình vì nó, không phải một lần song luôn luôn chẳng khi dừng, những cho nó ăn bánh hằng sống là chánh thân mình; bổ dưỡng nó bằng thứ rượu tro sinh các nhơn đức, là máu mình; cho nó uống đã khát nước sống là ơn thánh, bởi trong Tim Người chảy ra. Tất một lời, linh hồn ấy sống là nhờ sự sống Chúa trời mình. *Thương xót chúng tôi.*

— Đ. C. Giêsu là sự sáng thật. Đức Chúa Giêsu là Đấng khôn ngoan đời đời, thì sự sáng những linh hồn nào đã được ra khỏi tối tăm bề trong mà cho đặng thấy và hiểu hết mọi sự, như biết mình là ai và Chúa trời là ai, ít nữa là theo ngấn theo sức vật thọ sanh dưới thể này. Linh hồn ấy thấy Chúa làm sự gì cho mình, thấy mình phải làm gì cho Chúa; chẳng cần nhờ sự sáng nào khác. Chừng lên trời thì thấy hết mọi sự, mà đang khi còn ở thể đặng hiệp cùng Đ. C. Giêsu, nhờ đức

tin mà thấy hết tường tận , đến đôi lần đi lặp lại lời ông thánh Phaolô rằng : *Thầy muốn biết một sự là Đ. C. Giêsu và muốn biết một mình Chúa Giêsu chịu đóng đinh mà thôi. Thương xót chúng tôi.*

— *Đ. C. Giêsu là Đấng khôn ngoan hằng có đời đời. Câu kinh này và hai câu sau được nhắc lại sự Đ. C. Giêsu đã phán ngày áp chịu nạn khi từ giã li biệt các thánh Tông đồ. Vậy sau khi Chúa hứa sẽ sai Đ. C. Thánh Thần xuống an ủi, thì tỏ ra cho các đấng ấy biết rõ mình và Đ. C. Cha sẽ lập tòa ngự trong linh hồn nào giữ tín nghĩa. Linh hồn nào kết hiệp thật cùng Đức Chúa Giêsu Kirixitô, thì nhờ Người mà hiệp với Ba Ngôi Thiên Chúa chẳng sai. Và trước hết linh hồn ấy kêu đến Đ. C. Giêsu mà xin rằng : Đ. C. Giêsu là sự khôn ngoan hằng có đời đời : Thương xót chúng tôi.*

— Đ. C. Giêsu là Đấng lòng lành vô cùng. Doan linh hồn ấy lấy lòng trông cậy chạy đến cùng Đ. C. Cha, là Đấng thiên hạ khen ngợi có tánh hơn lành. Vì chưng Đ. C. Giêsu có phán dạy kẻ ấy rằng : *Nếu ai kính mến Tao, thì sẽ giữ lời Tao, và Cha Tao sẽ yêu dấu nó và Ta sẽ tới cùng nó và sẽ ở trong nó.* — Chúng tôi đang gặp Đ. C. Cha trong Đ. C. Giêsu, như lời Người phán rằng : *Chớ thì bay chẳng tin Tao ở trong Đ. C. Cha và Đ. C. Cha ở trong Tao sao ? (Joan XIV. 10. 23.)* Thương xót chúng tôi.

— Đ. C. Giêsu là Đàng cùng là sự sống chúng tôi. Đ. C. Giêsu phán trong sách Êvang tỏ tường mình là Đàng là sự thật và là sự sống, song Người nhờ Đ. C. Thánh Thần là Đấng an ủi mà soi sáng các linh hồn. Vì vậy cần phần Đ. C. Thánh Thần lo việc nóng nẩy ôn hoàn cho được sống. Vậy thì có Ngôi Ba hiệp theo, linh hồn ấy được thông

phần với Đ. C. Giêsu, và nguyện rằng :
Đ. C. Giêsu là Đàng là sự sống thật.
Thương xót chúng tôi.

Ôi, biết lấy lời gì mà biện phân phẩm
giá bực cao sang của một linh hồn kẻ
có đạo ; mà phú mình theo Chúa Giêsu
Cứu thế trong chốn phàm gian nên
nhà thờ cho Đ. C. Cha ,Đ. C. Con và
Đ. C. Thánh Thần, là Chúa Trời phép
tắc vô cùng và hằng có đời đời ngự trị.

Phần III. — Đ. C. Giêsu là sự vui
mừng các thánh thiên thần. Nói về các
thánh Thiên thần trung trực theo Chúa,
thì bắt suy đến việc Chúa khôn ngoan
vô lường và Thương yêu vô biên, đã
cứu chuộc thế gian. Ấy các thánh thiên
thần đã truyền tin Đ. C. Giêsu cho các
thánh tiên tri và cho Bà Maria, đã hát
mừng Chúa mới sanh trong máng cỏ,
và hộ vệ gìn giữ trong nước Êgyptô,
giúp đỡ Chúa trong rừng khi tịnh chay,
an ủi trong vườn Giêtsêmani, canh giữ
mồ Người, cùng hộ tống theo Chúa

khởi hoàn ngự về trời, là chốn các thánh thiên thần hằng nhìn xem thánh nhân Chúa mà khoái lạc vui vẻ hỉ hoan chẳng cùng. *Thương xót chúng tôi.*

— Đ. C. Giêsu là Vua các thánh Tổ tông. Đ. C. Giêsu là Ngôi thứ Hai lo phần rồi mọi đời, những sửa sang, bày cách thức các cuộc tế lễ mấy đời tổ tiên làm hình bóng chỉ trước. Ngôi Hai dẫn đường chỉ hướng cho các thánh Tổ tông cư ngụ chốn nọ xứ kia, ban cho đức tin chắc chắn cho mạnh lòng vững vàng, trao quờn phép lập gia đạo củ suốt dân Chúa mà qui các dân về một Vua thật là Đ. C. Trời mà thôi. *Thương xót chúng tôi.*

— Đ. C. Giêsu là Thầy các thánh Tông đồ. Chúa Giêsu giảng sanh xuống ở giữa người ta mà làm cho xong việc rồi linh hồn, thì đã dạy dỗ tập luyện các thánh tông đồ, hầu giảng rao và ban phát ơn mình cho thế gian, cùng làm nền đá vững chắc mà đỡ Hội thánh.

Các môn đệ theo Chúa chẳng những dạy lại lời Người giảng truyền cùng làm phép lạ như Người ; mà lại mặc lấy tính Quan thầy thánh trong cách ăn nết ở, là khiêm nhượng, hiền lành trong lòng như Người ; chịu khó nhọc, làm ơn, làm phước như Người, lại chịu đổ máu ra làm chứng về Người cho anh em mình đặng rồi. *Thương xót chúng tôi.*

— Đ. C. Giêsu là Đấng dạy dỗ các thánh Sử. Chúa khôn ngoan vô cùng, muốn truyền ra một mực trong tánh hạnh cùng lời giảng dạy Con Chúa trời xuống thế làm người, làm thẳng mực cho Hội thánh mà truyền ra cho các môn đạo ở khắp tứ phương, thì đã chọn lựa và dạy dỗ riêng các thánh Sử. Chính mình Đ. C. Giêsu soi trí chỉ dẫn các thánh ấy chép theo ý mình, những điều gì mình nói và những sự gì đã làm. Cho nên Hội thánh lấy sách Evang làm bản luật giáo như mọi đời mọi bậc coi theo Chúa làm đèn rọi, làm

sự yêu mến mà nhờ khi suy gẫm đọc kinh. *Thương xót chúng tôi.*

— Đ. C. Giêsu là sức mạnh các thánh Tử vì đạo. Ông Chúa ra bởi Trái tim Đ. C. Giêsu thấu vào linh hồn, nhứt là nhờ các phép Bí tích, thì có sức có phép tác lạ lòng. Các tài tình trong linh hồn, là lòng muốn, trí hiểu, sự cảm xúc trong mình ta được hóa nên siêu phàm, bởi nhờ sống cách thiêng liêng. Những ơn riêng Chúa ban cho kẻ nọ người kia trong xác mầu nhiệm Chúa Kirixitô thì lộ bày những sự lạ cách này thế khác về đàng nên thánh. Cho nên thấy rõ sức mạnh phi thường trong lòng các thánh tử đạo, làm cho các thánh ấy bạo dạn chẳng sợ các giống hình khổ, vì lòng kính mến Đức Chúa Giêsu. *Thương xót chúng tôi.*

Đ. C. Giêsu là sự sáng soi các thánh Hiền tu. Các thánh nào mà ngôn từ đức tính lo sự trọn lành, tỏ bày cho thế gian biết có Đ. C. Giêsu ẩn trong

mình thì gọi là xác Hiển tu. Đ.C.Giêsu ở trong phôi thánh ấy là như đèn sáng lòa soi trí, hiểu cho tới suy gẫm đủ sự chơn thật, nhắc lòng cho biết mến yêu Đấng cao cả tốt lành. *Thương xót chúng tôi.*

— Đ. C. Giêsu là sự thanh sạch các thánh Đồng trinh. Các thánh Đồng trinh bởi ơn thanh tịnh tốt lành khác thường trong lòng trong trí vẻ, trong ngũ quan, thì tỏ ra mình có Đ.C.Giêsu ở cùng, những người sa ngã theo tội lỗi, thì lòng muốn ra yếu đuối khiếp nhược, trí hiểu mù ám, nhứt là thả theo xác thịt, thì làm cho lòng con người ra hư hốt đọa lạc. Những kẻ đồng trinh giữ hoa trắng tươi cho còn sắc sỡ trong bình dòn mỏng xác thịt, và ở giữa biển hiểm tội lỗi, thì là sự thắng khởi trong đảng chi thánh của Giêsu. *Thương xót chúng tôi.*

— Đ. C. Giêsu là Triều thiên các thánh Nam cùng các thánh Nữ. Đức Chúa Giêsu khi đã lập thành trau chuốt, mở khai các nhơn đức trong các thánh là con thảo mình rồi, thì muốn nên phần thưởng và mũ triều thiên các thánh ấy trên nước Thiên đang. Đức Chúa Giêsu là đầu xác mầu nhiệm, các thánh là phần thân thể. Vậy hễ đầu vinh hiển thì cũng làm sang cho cả mình nữa, như sự sống ở trong phần thân thể là sự yêu mến Chúa thể nào, thì Đ. C. Giêsu là phước thật vô đối, cũng là sự vinh hiển cho các thánh ấy đời đời là thể ấy mà chớ. *Thương xót chúng tôi.*

Phần IV. — *Chúa Giêsu hằng có lòng lành, Chúa tha tội chúng tôi. — Chúa Giêsu hằng có lòng lành, Chúa nhậm lời chúng tôi. Đã bày chứng có tỏ lòng Chúa yêu mến chúng tôi rồi, thì làm cho chúng tôi sanh lòng trông cậy mà kêu xin cùng Chúa mấy lời*

than khó ấy. Chẳng lẽ nào hồ nghi Chúa chẳng sẵn lòng phù hộ cứu giúp chúng tôi, song phần chúng tôi phải hết lòng ước ao gần vó nài xin Người cứu chữa mình. Trước hết xin Chúa tha tiền khiên, rửa cho sạch bợn nhơ, hầu Người đẹp lòng nhìn xem chúng tôi cho phỉ tình yêu mến, khi Chúa tha rồi, thì chúng tôi xin Chúa nghe những lời chúng tôi nguyện xin sau.

— *Kẻo phải sự dữ.* — *Kẻo phạm tội lỗi.*
Lạy Đ. C. Giêsu, xin Chúa cứu chúng tôi từ nay về sau cho khỏi phạm tội nào nữa. Vì có một mình tội là sự dữ thật, là nguồn tuôn ra các sự họa tai. Những sự đau đớn, các thứ bệnh hoạn khốn cực và sự chết báo hại thế gian thì bởi tội mà ra. song những sự tai nạn ấy chẳng phải là những sự dữ đâu, song là như thuốc tay Đ. C. Trời cho ra mà chữa chúng tôi. Nên bề đâu không có tội, thì đó chẳng lấy làm khốn cực gì, cho dầu có khốn cực và bị chước

cám dỗ, thì là ý Chúa để mà thử lòng và cho ta ra tài đẩu chiến, mà chắc mình sẽ dặng phước. Có một sự tội mới là sự khốn nạn dưới thế này mà thôi.

Kẻo phải cơn Chúa giận. Cơn Chúa giận là bởi tội làm có trêu chọc trước hết. Hễ phạm tội thì làm sao cũng mất lòng Chúa. Vì chưng tội chống ngăn phép tắc và lòng lành Chúa tiến hành trên loài thọ sinh, cũng như dòng nước chảy cuộn cuộn mà bị đồ gì cản trở, ắt phải tổng qua và bứt trở nữa. Lấy đó thì hiểu loài thọ sanh là người phạm gian, khi phạm tội là lấy ý riêng chống cùng ý trên và luật tạo hóa ; những khi ấy không kể ơn Chúa soi lòng, chẳng đoái hoài tới lòng Chúa trời mến thương mà lo phần rồi. Ôi, tội độc ác kẻo sao cho xiết. *Chúa chữa chúng tôi.*

Kẻo phải chước ma quỷ cám dỗ. Chước ma quỷ cám dỗ là có bề ngoài cho sanh dịp phạm tội. Như xưa trong vườn Địa đàng, nó dùng chước dối mà

phỉnh cùng kéo tổ tông sa ngã, thì bây giờ nó còn âm mưu, rình mò những lúc hờ cơ và lấy những lễ chừa dối mà làm cho ta sa ngã. Phải biết sự dối trá là căn bản trong sự dữ. Còn ma quỷ là đầu mục tối tâm mà thôi. — Lạy Đức Chúa Giêsu, xin Chúa truyền dạy các thiên thần sáng láng gìn giữ chúng tôi cho khỏi mưu chước quỷ tà ma nhiều hại chúng tôi. *Chúa chữa chúng tôi.*

Kéo phải lòng mê tà dâm. Ví bằng ma quỷ là kẻ nghịch bề ngoài chẳng có gặp nội công đồng lửa, thì chúng ta cố sức lướt thắng nổi. Song le ai dám nói mình tài cán dư dươg không chút nào yếu đuối mà phải lo sợ. Tội tổ tông thì làm cho mắc phải tình tư dục, nghĩa là trí ra hư hốt, bắt kiếm tìm trong xác thịt hay là trong nhơn vật, cái phước gian trá mà lần theo luôn, nên ta hằng phải canh giữ mình và ra sức cho mạnh mà đấu chiến trong mình, bởi vì xác mỏng dòn yếu đuối lắm.

Chúng ta phải nhớ mà than thở theo lời ông thánh Phaolô rằng: *Tôi khốn nạn là dường nào ! Ai cứu tôi cho khỏi xác chết này ?*— Phải nhờ ơn Đ.C.Trời, bởi Đ. Chúa Giêsu Kirixitô là Chúa chúng tôi. (*Rom. VII. 24.*) *Chúa chữa chúng tôi.*

Kẻ phải chết khốn nạn đời đời. Sự chết khốn nạn đời đời là sự cùng sau hết tội lỗi tôi đó. Sự cuối cùng ấy là khốn nạn vô phương thoát khỏi. Cũng như bao lâu ta còn sống trên đời, mà mất sự sáng, đêm ngày cứ tối thui hoải, không nghe đặng một tiếng con người, không có chút hơi mà thở, không có chút nước thấm giọng cho đỡ nóng khát ; không có miếng cơm, chút cháo đỡ lòng... thì biết khốn cực nặng nề là bao nả ! Mà đời sau, phải ở rớt đáy hỏa ngục ; linh hồn phải lìa cách Đấng sáng láng ái ân, là sức mạnh là sự vui mừng vô cùng của mình... Và phải chịu mất như vậy mãi

mãi, chẳng hề trông thấy lại khi nào. Phải chịu như vậy, mà không sống đủ cũng không chết cho rồi. Ôi, cứ một mực trầm luân đời đời chẳng cùng, bởi xưa kia mình đành lòng, chọn lấy bây giờ phải cứ đeo đuổi khốn khó vậy luôn luôn nữa. *Chúa chữa chúng tôi.*

Kẻo trễ bỏ ơn Chúa soi lòng. Câu này làm bài kết tóm lại hết các lời nguyện xin khác. Sự trễ nải, bỏ ơn Chúa soi sáng giục bảo làm lành lánh dữ, thì đáng kinh sợ hơn hết mọi sự dữ, vì chung trước khi sa ngã, theo đảng xấu nào, thì chẳng phải buồn lung a sự dữ ấy liền đâu, song đầu hết thì phát ra nguội lạnh, trễ tràng mấy việc lành, bót lo sợ, lần lần men tới đảng ấy, rồi mới ngã sa mê riết. Vì vậy Đ. C. Giêsu thương xem cho ta một thứ thuốc thần hiệu chận trước, để ngừa kẻo sa mê tội lỗi, ấy là ơn soi trí mở lòng chúng ta luôn, mà Hội thánh dạy phải nghe theo ơn và nguyện

xin cho chúng ta bền lòng trung trực, kéo trề nải bỏ qua mà sa ngã khốn nạn đời đời.

Phần V. — *Vì phép màu nhiệm Đ. C. Giêsu xuống thế làm người.* Lạy Chúa Giêsu, xin Chúa nhớ lại Chúa là Ngôi Hai bởi tự lòng muốn cứu chúng tôi, đã xuống thế làm việc lạ ấy hơn là việc sanh dựng chúng tôi cho có, là hiệp tính Chúa hằng có vô cùng với tính loài có cùng trong một ngôi mà thôi. Vì vậy, xin Chúa cứu chữa loài ấy đang cất tiếng kêu đến Chúa hôm nay. Chúa đã lấy lòng yêu dấu quá bội, cho đến đôi hạ mình dường không vì nó, thì xin Chúa thương xót nó. Chúa là Chúa mạnh mẽ, là Cha thật mọi đời, là Chúa sự bằng an, mà vì lòng yêu dấu chúng tôi, thì đành chịu sanh nên tiểu nhi bé mọn vẫn bức khăn đơn, nằm trên rơm rạ, trong máng cỏ ở thành Bêlem. Song đang nửa đêm mù mịt, mà có yểng sáng trên

trời chiếu xuống rạng ngời, có thiên thần, Đức Bà, ông thánh Giuse và chúng mục đồng thờ lạy, thì làm cho thể gian đem lòng trông cậy được sự bằng yên, và thấy lòng Chúa thương mến quá hậu.

Vì Đ. C. Giêsu Hải đồng. Thương thay Chúa Giêsu ! Chúa mới sanh bé mọn mà chịu người ta bắt bớ mình. Đ. Mẹ cùng ông thánh Giuse phải đem Chúa đi trốn mà giấu ẩn Chúa. Ấy Chúa mới khỉ sự làm người mà đã chịu lưu đày, chua xót thể ấy, là có ý làm cho chúng tôi là con cháu Evà đang bị đày đọa nơi sủng khốc lóc này, nên giống như Chúa, hầu dặng đem chúng tôi trở về lại cùng Đ. C. Cha trên quê hương cõi thọ. Ấy vậy, khi chúng tôi than thở kêu xin Chúa gìn giữ chúng tôi cho khỏi sa phạm tội, mà phải đày đọa xa nước thiên đàng, thì chúng tôi vững lòng trông cậy sẽ được nhậm lời nguyện xin chẳng sai.

Vì Đ. C. Giêsu trót đời ăn ở xứng đáng Đ. C. Trời thật. Đ. C. Giêsu đã muốn trải qua hết mấy khoản khi ở trần gian choặng làm gương cho ta soi mà đỡ ta trong những hạng tuổi trong đời, mà lại có ý tỏ cho ta thấy lòng Người thương yêu mấy hạng kẻ ở đời làm sao. Nào là thuở Hai đồng mới sanh giờ hai tay trần trụi Đ. Mẹ và cha nuôi ; nào là thuở nhỏ đồng nhi đã biết vững lời chịu lụy chóng vánh ; nào là thuở thanh niên đã chăm chỉ và làm công việc ; nào là thuở trưởng thành chuyên lo nghề nghiệp giúp đỡ thánh gia thất. Ai còn trong thuở nào mà an phận làm theo bức nầy, vì Chúa, thì nhớ lời Chúa nói : *Kẻ nào làm theo ý Cha Tao, thì là anh em là mẹ Tao đó.* (Matth. XII) Lại nếu ở xứng đáng thì cũng đặng Đ. Bà và ông thánh Giuse giúp lời cho Chúa Giêsu tặng tưu và ban phước lành cho như thuở Người còn ẩn dật vậy.

Vì Đ. C. Giêsu chịu khó nhọc. Lạy Chúa, chúng tôi muốn đặc lời khẩn nguyện, thì xin nhắc lại công việc Chúa mấy năm ra mắt dạy dỗ thế gian. Chúa đã rảo cùng nước Giudêu mà đem chiên lạc nhà Isarae trở về, chẳng hề nghỉ; Chúa nhịn nhục mà giảng dạy dân sự cả đoàn cả tốp theo Chúa; mọi ngày Chúa chữa đã tạt nguyên trăm ngàn, an ủi kẻ đau đớn ưu phiền, rước lấy những kẻ có tội cách ngoan nguỳ từ hậu. Với người ta thì Chúa rộng tình duông thứ, mến thương hết thấy, Chúa thì ăn chay, hãm mình, chịu nắng mưa sương tuyết, thức khuya dậy sớm, đọc kinh cầu nguyện, Chúa thì không được rảnh rang an nơi nệm chiếu. Chim trời có ổ thú nọ có hang, mà Con Người không có hòn đá gối đầu. (Matth. VIII. 20) Chúa chữa chúng tôi.

Vì Đ. C. Giêsu lo buồn đổ mồ hôi máu ra cùng chịu nạn. Ở Chúa Giêsu, những

sự lạ Chúa đã làm mà cứu chuộc chúng tôi thì càng thêm hoài. Thuở còn ở ần mà đã bày tỏ các nhơn đức, chừng ra mặt giảng dạy, thì gắng công khó nhọc ngày đêm, tới kỳ Thương khó, lại đổ máu dầm dề mà bầu chữa chúng tôi. Nhơn vì Chúa chịu bàn hoàn đổ mồ hôi máu trong vườn Giếtsemani mà đền tội khiến chúng tôi ; nhơn vì sự cay đắng chua xót Chúa chịu trong Trái tim, bởi thấy những kẻ thiết kẻ dữ khinh khi dễ dôi, kẻ có ngbĩa cùng Chúa nao lòng, kẻ nghịch thù gian ác dữ dẫn ; nhơn vì những sự đau đớn bởi chịu đánh đòn, chịu đội mũ gai cùng chịu dân mình chê bỏ chẳng nhìn, mà lại đòi xử tử như tội phạm hung ác xấu xa, xin Chúa thương xem mà nhậm lời chúng tôi.

Vì Đ. C. Giêsu chịu đóng đinh cùng bỏ tất tươi trên cây thánh giá.

Lạy Chúa Giêsu, vừa khi Chúa thấy thánh giá, là hình khổ Chúa phải chịu đóng đinh mà chết, thì Chúa liền ôm

ấp vào mình, cùng vác lấy trên vai ; bởi vì Chúa đã biết nó nên giá trọng cứu phần rỗi tôi.

Chúa vác và kéo qua đường dốc dác ; dầu bị té ngã xuống mấy lần, bị giập trên mình ; dầu gặp Mẹ yêu dấu phải đau đớn thấm sâu, mà cũng không ngừng bước choặng nghỉ gánh nặng. Tới trên núi Calavariô, Chúa chịu quân dữ kéo lôi ra mà căng trên cây hình khổ ấy như con chiên vô tội, và chịu treo dựng giữa trời đất. Chúa tôi chịu chết treo dựng làm vậy có ý kéo *hết mọi sự tới cùng Chúa (Joan XII. 32)*.

Chúa đứng trên ấy đã ba giờ tròn, phải Đ. C. Cha bỏ, phải người ta xô đùa nhạo báng, nhưng mà hằng nhịn nhục làm thinh, cứ nhớ tới khối tình yêu mến của mình là các con cái Chúa chuộc, và Đ. Mẹ, mà xin Mẹ lãnh lo cho nó sống đời đời.

Vì Đ. C. G. chịu yếu nhược rủ liệt.

Tôi ngó nhìn Chúa chịu đóng đinh

trên thánh giá, thì bắt thăm nào đau lòng, song cũng an dạ cảm tình hoà hai. Bởi vì máu Chúa chảy ra đó làm cho tôi dặng sống và những sự yếu liệt Chúa đã chịu lại thêm sức mạnh cho tôi. Ở Chúa Giêsu, thật ứng lời tiên tri Isaia (I. 5). Chúa trên thánh giá tỏ ra đầy lòng đau đớn, đầy những ưu sầu phiền não ! hỡi cho chúng tôi dặng khỏi sự ấy ; vì chưng chúng tôi hết thấy có tính yếu đuối, hay thối chí non lòng, hai tay đầy tội lỗi hằng ngày mà thôi. Nhưng Chúa lập công cao cho chúng tôi có sức mạnh chững chàng, cho dặng nong nả chống đánh tội tình, và ăn ở theo ý chỉ lòng Chúa yêu đang.

Vì Đ. C. Giêsu chịu chết và chịu táng xác. Khi Đ. C. Giêsu phú linh hồn trong tay Đ. C. Cha, đoạn gục đầu xuống mà trút linh hồn, thì mọi sự đã hoàn tất, loài người dặng phần rồi. Mọi phần thân thể và Trái Tim Chúa chết đã lạnh hết. Các môn đệ hạ xác Chúa xuống

để trong lòng Đức Mẹ và táng trong huyết đá. Sự chết tới bắt ta, vì ta là kẻ có tội, còn Đ. C. Giêsu là thánh, là vô tội mà bằng lòng chịu khó thì đổi nó ra làm hột giống thường sanh cho ta. Vậy từ đây về sau, chúng tôi còn sợ gì nữa ? Đ. C. Giêsu từ chối cùng ta sự gì nữa sao ? Đ. C. Trời chẳng dong chế cho Con một mình, một cứ việc phú để chịu chết vì chúng tôi, thì lẽ nào lại chẳng ban phát mọi sự lành một trật cùng Đ. C. Con sao ? (*Rom. VIII, 32.*)

Vì Đ. C. Giêsu sống lại. Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã phán bảo cho các thánh Tông đồ hay trước mình phải chết và sống. Chúa nói cùng bà Mátta, Chúa là « sự sống lại, và là sự sống. »

Hẳn thật Chúa đã sống lại vang hiển, hầu cho chúng tôi tin thật, và cả lòng trông cậy sẽ dặng dặt lời cầu nguyện. Lại Chúa muốn cho chúng tôi hẳn lòng tin chắc mình sẽ sống lại và sống đời

đời, thì đã phán hản với chị ông Lazaro rằng « *Em người sẽ sống lại.* » Nay chúng tôi nương theo những lời Chúa hứa trước này, và vì sự Chúa sống lại ra khỏi huyết sáng láng, mà kêu cầu xin Chúa tẩy tội lỗi ra khỏi lòng chúng tôi, cho chúng tôi sống thật với Chúa.

Vì Đ. C. Giêsu lên trời. Lạy Đ. Chúa Giêsu, Chúa thăng thiên lên trời, thì nhắc lại cho chúng tôi lời Chúa đã phán cùng các thánh Tông đồ rằng : *Tao đi về trời ; thì bay càng đặng ích nhiều hơn, vì chừng Tao về thì Tao sẽ sai Người đến ở cùng bay (jo. XVI, 7)* Vậy Chúa ngự trên trời mà ban Chúa Thánh thần là sức mạnh, là nguồn sự yêu mến. làm cho chúng tôi mạnh sức đánh đuổi mọi đảng tội lỗi.

Lại rủi có ai lâm vấp sa phạm tội, theo lời ông thánh Gioan Tông đồ « Ta có quan Thầy kiện là Chúa Kirixitô chữa bầu với Đ. C. Cha, thế cho. Quan Thầy

kiện là Chúa Kirixitô rất khoa ngôn chính lý, hằng tỏ bày những thương tích vang hiển bởi đã được thắng trận kẻ thù nghịch, thì đặt bình vực bầu chữa ta luôn. Ấy vậy khi ta cầu nguyện, thì lời ta bay tới bệ ngai Chúa tể, được hiệp cùng lời Đ. C. Con chuyển cầu, ắt chẳng ra hư không vô ích đâu.

Vì Đ.C. Giêsu truyền phép Thánh thể. Ngôi Hai giáng sanh xuống thế mà ở cùng loài người ta, là bởi lòng thương yêu vô cùng. Vả hễ Chúa có tính nào, có làm việc gì, thì hằng cứ giữ một mực luôn, chẳng phải như người phàm hay dời đổi. Lại trước khi Chúa Cứu thế lên trời, có phán hứa rằng : « Tao chẳng bỏ bay mồ côí đâu. Còn một ít lâu nữa thế gian chẳng xem thấy Tao, song bay sẽ xem thấy Tao » (Joan XIV 18 19).

Vì vậy trước khi Đ. C. Giêsu ngự về trời theo lệnh Đ. C. Cha, thì đã lập phép

Thánh thể cho đặt cứ ở lại với chúng ta. Phép rất mau, rất lạ là dường nào ! Thật là Chúa thương ta cho tới cùng, thương mến chỉ để mà chớ ! — Rày là chẳng cần phải băng ngàn vượt biển mà qua xứ Palestina cho đặt trông xem Chúa như dân Giudêu thuở xưa, chẳng cần phải lên trời cho mau mới đặt thờ lạy Đ. C. Giêsu Kirixitô. Còn ở phạm trần mà mỗi khi đi nhà thờ, mỗi khi xem lễ, thì được Đ. C. Giêsu ngự vào nhà linh hồn ta. Những khi ấy, cho tới mãi đời, mặc sức than thở với Chúa, mặc tình xin Chúa thêm đức tin, ra ơn cứu giúp chúng tôi !

Vì Đ. C. Giêsu vui mừng khoái lạc. Phước lộc vui mừng của Chúa ban cho thì người phạm dẫu hiểu đặt ; song Chúa Giêsu đã chỉ ra cho ta biết có thật và đã bảo cho hay « kẻ làm đầy tớ lành và trung trực trong những sự nhỏ mọn » thì sẽ đặt thiết tình khoái chí với Chúa mình ! Thuở Chúa còn ở đời đặt phép truyền dạy như vậy.

Mà ai nghe theo, thì làm cho Chúa vui mừng, và mình cũng đặng mừng vui phỉ chí với Chúa nữa.

Vậy, lạy Chúa, tôi xin vì phước Chúa đang hưởng vô cùng, nhớ đến tôi mà ban cho tôi nếm hưởng với.

Vì Đ. C. Giêsu vinh hiển sáng láng.
Câu này còn chỉ một sự mẫu nhiệm tiếp theo các sự mẫu nhiệm trước đây : là phước thanh nhân và vinh hiển của Chúa Ngôi Hai làm người. Lạy Chúa, Chúa là Đ. C. Trời Ba Ngôi cao sang, đã tỏ đức tánh vinh vang trong việc sanh ra trời đất muôn vật, mà sau phước thanh nhân Chúa lại tỏ ra thêm hơn, là trong khi Chúa ra đời làm hoàn tất việc cứu chuộc, cho nên ngày Chúa khởi hoàn ngự vào thành Giêrusalem, Chúa nguyện rằng : Lạy Cha, xin Cha hãy làm cho sáng danh Cha ! Bỗng chúc có tiếng bởi trời dường như sấm sét, hay là tiếng thiên thần phán rằng : Tao đã dùng Con mà làm cho sáng danh Tao, thì Tao lại còn

cứ dùng Người mà làm cho danh Tao cả sáng hơn nữa. Vậy xin vì sự vinh hiển sáng láng Chúa, là sở cùng mọi sự trên trời dưới đất nhờ cậy. *Xin Chúa chữa chúng tôi.*

Chúa Giêsu chuộc tội cứu thế, v. v...

KINH CẦU R. T. T. T. Đ. C. GIÊSU.

Kinh cầu này chia được làm bốn phần.

Phần I. — Có 6 câu đầu, về Rất Thánh Trái Tim Đ. C. Giêsu liên lạc với tính Đ. C. Trời.

Phần II. — Có 6 câu tiếp, về Rất Th. Trái Tim Đ. C. Giêsu liên lạc cùng tính loài người ta.

Phần III. — Có 10 câu, về sự Rất Thánh Trái Tim Đ. C. Giêsu chịu thương khó, và chịu tế lễ dựng mình đền tội chúng tôi.

Phần IV. — Có 9 câu giáo hữu kêu cầu cùng Rất Thánh Trái Tim Đ. C. Giêsu.

Xin Chúa thương xót chúng tôi.

Xin Chúa thương xót chúng tôi

Xin Chúa thương xót chúng tôi.

Chúa Kirixitô nghe cho chúng tôi.

Chúa Kirixitô nhậm lời chúng tôi.

Đ C Cha ngự trên trời là Đ C T thật,

Thương xót chúng tôi. [Dĩ hạ]

Đ C Con chuộc tội cứu thế là Đ C T thật,
Đ C Thánh Thần là Đ C T thật,
Ba Ngôi cũng là một Đ C T,
Rất Thánh Trái Tim Đ C Giêsu là Con
Đ C Cha hằng có đời đời,
R T T T Đ C G đã tượng sanh trong
lòng thánh Mẫu đồng trinh bởi
phép Đ C T T ban xuống,
R T T T Đ C G hiệp thành một thể
cùng Ngôi thứ Hai,
R T T T Đ C G rất oai nghi vô cùng,
R T T T Đ C G là đền thánh Đ C T ngự,
R T T T Đ C G là ngai Chúa chí tôn
vô đối,
R T T T Đ C G là lầu đài thiên Chúa
cùng là cửa Thiên đàng,
R T T T Đ C G là lò hằng cháy lửa
kính mến Chúa,
R T T T Đ C G gồm trọn đức công
bình và đức mến yêu,
R T T T Đ C G rất hơn lành và đầy
dẫy sự ân ái,
R T T T Đ C G gồm no mọi hơn đức,

R T T T Đ C G rất đáng kính thờ tôn
trọng mọi đàng,

R T T T Đ C G là Vua cai trị cùng là
căn bản lòng mọi đấng,

R T T T Đ C G là kho tàng tích để mọi
sự khôn ngoan duệ trí,

R T T T Đ C G là tòa trót tính Đ C T
ngự,

R T T T Đ C G rất đẹp lòng Đ C Cha,

R T T T Đ C G là mạch tràn trề thông
cho chúng tôi mọi ơn phước,

R T T T Đ C G là Thiên đàng muôn
đời trông ước,

R T T T Đ C G hay nhịn nhục và hay
thương xót vô cùng,

R T T T Đ C G hằng ban bố cho kẻ
khẩn cầu,

R T T T Đ C G là mạch thường sinh
và căn bản mọi đức trọn lành,

R T T T Đ C G là phần đền vì tội
chúng tôi,

R T T T Đ C G đã phải trăm bề sỉ báng,

R T T T Đ C G đã phải ngàn nỗi ưu
phiền vì tội chúng tôi,

R T T T Đ C G sẵn lòng vưng lời cho
đến chết,

R T T T Đ C G chịu dòng dâm thấu
nương long,

R T T T Đ C G là suối cả đầy sự an ủi,

R T T T Đ C G là sự sống cùng làm
cho chúng tôi đặng sống lại,

R T T T Đ C G là sự bình an cùng đem
chúng tôi lại làm lành cùng Chúa,

R T T T Đ C G là lễ tiến dưng đền tội
chúng tôi,

R T T T Đ C G là phần rồi kẻ cây trồng,

R T T T Đ C G là nơi cây kẻ mong
sinh thì,

R T T T Đ C G làm cho các Thánh vui
mừng khoái lạc,

Chúa Giêsu chuộc tội cứu thế,
Chúa tha tội chúng tôi.

Chúa Giêsu chuộc tội cứu thế,
Chúa nhậm lời chúng tôi.

Chúa Giêsu chuộc tội cứu thế,
Chúa thương xót chúng tôi.

Khải. — Lạy Đ C Giêsu hiền lành và
khiêm nhượng trong lòng ;

Ứng. — Xin uốn lòng chúng tôi giống
như Trái Tim Chúa.

LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa là Đấng phép tắc vô cùng
hằng có đời đời, xin Chúa đoái xem
Trái Tim Con Chúa rất yêu dấu đã
tán tụng ngợi khen, cùng phật tạ
thánh danh Chúa cho kẻ có tội dặng
nhờ phần rồi. Cúi xin Chúa giảm cơn
thạnh nộ, mà nhiều thứ cho pho kẻ ấy
đang gần vớ nài xin lòng hơn lành
Chúa khỏa lấp mọi tiền khiên, cũng vì
thánh danh Con Chúa là Đ C Giêsu
Kirixitô, là Đấng hằng sống hằng trị
cùng Đ C Cha và Đ C Thánh Thần đời
đời chẳng cùng. Amen.

Cách thứ III. — Theo nghĩa kinh Lạy Cha.

Lạy Cha chúng tôi ở trên trời. — Chúng tôi ở dưới đất, Chúa ở trên trời. Mà có Đ. C. Giêsu là Đấng ở giữa trên trời và dưới đất này một lược, dùng phép mầu nhiệm Giáng sanh, phép Thánh Thể và Ôn thánh mà làm thang đưa phận thấp hèn rất mực của chúng tôi được lên tới bốn tính Chúa hằng đời đời và trọn lành vô cùng.

Chúa ở trên trời cũng kêu gọi chúng tôi đang còn ở thế này, cho được sống với Chúa trên trời, sống theo tánh hạnh Chúa, là ăn ở trọn lành trong Đ. C. Giêsu ; nếu có Đ. C. Giêsu sống trong mình và chết cho mình thì tôi chắc sẽ lên trời với Chúa. Xin Chúa hãy lấy lửa Đ. C. Thánh Thần mà luyện tôi cho càng ngày càng sạch ; xin hãy thương xót tính tôi yếu đuối, tuy có lòng kính mến Chúa, song hay nghiêng mặt châu mày với Chúa ! Xin

Chúa ban thêm cho tôi và cho các con cái Chúa ơn biết tôn kính phép Bí tích Thánh Thể, là phép đỡ tính yếu đuối và bảo dưỡng cùng dìu dắt thể gian cho tới nước thiên đàng.

Chúng tôi nguyện danh Cha cả sáng.
Đ. C. Trời thì vô hình thể, không có tên tuổi, chỉ có tên Đ. C. Giêsu là tên thật Đ. C. Trời, vì tiếng kêu bài Đ. C. Trời ra bề ngoài cho thể gian. Đ. C. Trời vô hình vô tượng nên thấy chẳng được, mà Đ. C. Giêsu là hình ảnh逼真 Đ. C. Trời. Chúa chẳng cho phép dân Hebêrê kêu tên ấy, song cho phép ta là con đạo mới được kêu và kêu liên liên dưới bệ chơn Cha chúng tôi ở trên trời.

Chớ chi hết thấy muôn loài và chúng tôi hết thấy là kẻ có đạo đã chịu phép Rửa tội mà nên con cái Chúa, làm sáng danh Cha cả khắp trong trái đất. Chớ chi Đ. C. Giêsu nổi vang danh trong mỗi người chúng tôi, và nhờ mỗi

người trong chúng tôi làm cả sáng. Chớ chi chúng tôi biết vững lời mà để Chúa sống trong mình và mình tỏ ra tánh nết Chúa ra trước mặt thiên hạ, như lời ông thánh Phêrô dạy bốn đạo đầu tiên rằng : Anh em hãy để Đức Chúa Giêsu ban ơn thánh trong lòng anh em. (*Dominum Christum sanctificate in cordibus vestris.*)

Vậy lạy Đ. C. Cha, xin cho danh Chúa, xin cho Kirixitô Con Chúa đăng thánh, đăng cả sáng, đăng chúc tụng không khen Chúa đời đời chẳng cùng ! xin tha thứ cho những kẻ chẳng chịu biết danh thánh Chúa, nhất là những kẻ nói phạm tên cực trọng ấy ; xin ban ơn cho tôi kính tôn danh thánh Chúa luôn, là ăn ở xứng theo ơn chịu phép rửa tội.

Nước Cha trị đến. — Đ. C. Trời hằng sống hằng trị trong các loài Người sinh dựng bởi nhờ Con một mình là Đức Chúa Giêsu, là Đấng được Đ. C. Ch

ban mọi phép tắc cùng đặt làm Vua trên trời dưới đất. Mà Đ. C. Giêsu sống và cai trị trong cả nước mình bởi phép tắc Đ. Chúa Thánh Thần. Nước Chúa Kirixitô cai trị, là nước trên trời và ở dưới đất, đời này và đời sau chẳng cùng, gọi là Hội thánh.

Lạy Đ. C. Giêsu xin cho nước Chúa trị đến. Xin nhờ Chúa mà Đ. C. Cha ngự trên trời cai quản trọn lành trên chúng tôi trong thế gian, cho chúng tôi lên thiên đàng đặng cai trị với Chúa, bởi Chúa và như Chúa.

Xin cho nước Chúa trị đến và mở rộng dưới đất này càng ngày càng nhận đầu ma quỷ và tội lỗi đầu phục.

Xin cho Hội thánh mộ được nhiều Tông đồ giảng truyền lời Êvang, làm danh vang tánh hạnh Chúa trong những xứ ngoại giáo, mê theo thần phật, Cao đài, những xứ lạc đạo, rối đạo, như Phản thế giáo ; và làm cho xấu hổ các thứ thù nghịch cùng Chúa. Xin cho

nước Chúa trị đến trong tôi là dứa khốn nạn tội lỗi, là giáo hữu mà hằng xiêu ngã còn hay trở lòng cùng Chúa.

Lạy Đ. C. Giêsu Thánh Thể, xin Chúa hãy đến và hãy sống trong tôi cho có trí ý thánh Chúa, đừng đầy dẫy phép tắc Chúa, nên trọn lành như đức theo nề nếp Chúa. Xin Chúa cai trị sửa đang tôi cho khỏi kẻ nghịch mà làm sáng danh Đ. C. Cha.

Vung ý Chúa dưới đất bằng trên trời vậy. — Ý Đ. C. Cha trên trời là lòng Chúa thương. Lòng thương yêu ấy thì Đ. C. Con là Chúa Giêsu đã đem xuống cho chúng tôi, và cắt nghĩa lẽ luật yêu mến, thì chúng tôi phải lo giữ dưới thế gian này cho đáng ngày sau an ngời trong Chúa trên trời. Mà không phải so đo giữ cho tới chừng trong sự yêu mến Chúa. Song chúng tôi phải có ý lo giữ sự ấy dưới thế gian này như thể các thánh thiên thần cùng các thánh Nam Nữ ở trên trời, là những

đứng đã tới quê hương thật đời đời trước chúng tôi. Đã có lời Đ. C. Giêsu phán dạy chần chần rằng : Kẻ nào yêu mến Tao thì giữ lời Tao.

Muốn biết mình có lòng yêu mến được là bao nhiêu, thì coi mình có vưng lời ấy trọn chẳng. Nếu chúng tôi chẳng vưng giữ luật Chúa Kirixitô và luật Hội thánh Người, thì chúng tôi chẳng kính mến Đ. C. Trời trong trí và trong sự thật đâu ; như vậy thì chẳng dám trông Chúa trên trời mến thương lại bao nhiêu.

Lạy Cha nhơn lành hay thương xót, xin thứ tha con cứng cổ lỗi lầm ; và xin vì Đ. C. Giêsu Kirixitô cứu chuộc con, mà đem lòng nhớ đến con trong nước Chúa.

Chúng tôi xin rày hằng ngày dùng đủ. Xin cơm bánh nuôi phần hồn và phần xác, vì bánh cơm là lương thực cần kíp cho đặng sống. Mà bữa nào thì xin cho đủ bữa ấy, chẳng phải ái

này âu lo qua tới bữa sau làm chi. Vì chúng khỏi biết chắc mình còn sống tới mai chẳng, lại ngày nào đều có sự cực khó ngày ấy.

Cơm bánh cần kíp cho linh hồn, là Đ. C. Giêsu Kirixitô ; chính mình Chúa phán dạy rằng : *Tao là bánh hằng sống, cho kẻ ăn bánh này thì được sống đời đời ; và bánh Tao sẽ cho, ấy là thịt Tao, cho thế gian được sống.*

Cơm bánh phần hồn, là phép Thánh thể. Đ. C. Giêsu dùng kinh Lạy Cha trong lời xin này, mà mời chúng tôi mỗi ngày tới dự yến tiệc bổ dưỡng sự sống linh hồn sống. Người là bánh hằng sống mời chúng tôi đến xin khi rước lễ, hầu cho Mình thánh Máu thánh Người gìn giữ sự sống linh hồn chúng tôi đời đời.

Ngày hôm nay, nếu bay nghe tiếng Người, thì chớ cứng lòng. Đợi tới mai thì có khi không còn ngày giờ nữa. Đ. C. Giêsu có ý lập phép rước lễ ra

làm của ăn bánh lý mỗi bữa, làm lương thực thiêng liêng bổ lao mỗi ngày.

Nếu ý muốn chúng tôi là đạo đức, nghĩa là chỉ lo về Đ. C. Trời mà thôi, thì chúng tôi mới hiểu lòng Chúa mến thương mình khi truyền dạy nguyện xin mỗi ngày như vậy là làm sao mà chớ.

Lạy Chúa, xin thương xót những kẻ khó khăn về phần thiêng liêng, những kẻ khó về hạng này thì đáng thương xót hơn các người bần khổ thiếu thốn của đời. Xin Chúa cho những kẻ ấy và cho tôi cơm bánh thường dùng mỗi bữa, là ơn thánh Chúa, là lòng kính mến phép Thánh Thể, và biết thêm khát rước lễ thường.

Và tha nợ chúng tôi như chúng tôi cũng tha kẻ có nợ chúng tôi. — Khi nào chúng tôi ra trước tòa Chúa thì tội lỗi chỗi dậy ngăn chúng tôi tới cùng Chúa. Dầu chúng tôi chịu lỗi, xin ơn tha thứ mặc lòng thì cũng đáng phạt hơn là

đáng nhậm lời. Vậy chúng tôi nhờ Đấng Cứu chuộc bầu chữa ra mặt xin giùm Đ. C. Cha rằng : « Lạy Cha, xin thứ tha chúng nó, nầy Con là Con Cha rất yêu dấu, Cha hằng nhậm lời Con luôn. Con đây xin nài ơn tha thứ cho chúng nó. Con chết vì chúng nó, và chúng nó có trí ý với Con, bởi giữ đức tin, và biết ăn năn đền tội. » Vậy Đức Chúa Trời vì vởi Đ. C. Giêsu mà tha cho chúng tôi.

Đ. C. Giêsu ra đứng giữa chúng tôi cùng những kẻ nghịch chúng tôi mà cầu hòa xin thương yêu nhau, mà to nhỏ nói với chúng tôi rằng : « Người nầy thật là không đáng tha, nó xấu, nhưng mà Cha là Thầy là Đấng Cứu chuộc, xin con tha cho nó, xin con làm ơn ấy cho Cha. Cha đã chết mà cứu nó cũng như cứu lấy con ; nay Cha muốn hiệp hết hai đứa con lại một lòng kính mến Cha. » Vậy về phần tôi phải thứ tha, bởi vì nể lòng Đ. C. Giêsu.

Nếu mà tôi chẳng tha, chẳng sẵn lòng làm sự lành cho kẻ làm dữ cùng mình, thì tôi không có phép ở đây trước Minh thánh Chúa. — Hãy cầu cho những kẻ nghịch thù, cho những kẻ bỏ vạ mình, và xin cho hết mọi người giáo hữu đặng bằng an cùng thuận hòa.

Lại chớ để chúng tôi sa chước cám dỗ. — Chước cám dỗ là sự gì hiểm nghèo ma quỷ giục trong ngũ quan xác thịt, hay là những sự thế gian treo bèo, mà làm cho người ta sa ngã. — Đ C Giêsu ở trong chúng tôi, lấy phép Đ C Thánh Thần mà kéo lui chúng tôi cho khỏi, còn ma quỷ kéo bề ngoài thúc giục chúng tôi ham mê như vật mà lìa cách Đ C Trời.

Phép Minh thánh Chúa, là phép Đ C Trời dùng mà ở giữa thế gian, làm thuốc mầu chống đánh chước cám dỗ kẻ nghịch thù. Trong các phương thế thần hiệu đã thế cho được chống trả

chước móc đồ dành bất kỳ thứ nào, là sự rước lễ cho thường và cho nên, cùng sốt sắng kính thờ Minh thánh Chúa. Phép Minh thánh Chúa là bánh của những kẻ mạnh ; hễ ai ăn bánh này thì chẳng sẽ chết, khỏi mệt lủi nữa.

Trong những lúc thù vợi, những khi bị cám dỗ, càng phải nong trang tôn kính phép Minh thánh Chúa. Trong những cơn bắt đạo thuở đầu Hội thánh bốn đạo rước lễ mỗi ngày, cho được bền đỗ ở cùng Đ C Giêsu Kirixitô. Lấy thế nạn kia làm bằng cứ, thì đời này rõ thấy nhà nước loạn, bày luật giáo trái, gieo vãi cộng sản, bè đảng vô chủ vô thần, làm cho Hội thánh âu lo eo hẹp, xem ra quỷ vương đắc thắng một hồi, làm cho kẻ Chúa chọn xao xiết..

Nhưng mà, lạy Chúa Giêsu, Chúa là Chúa phép tắc vô cùng, con có Chúa thì không sợ đi gì hết : nỗ sợ chước cám dỗ, nỗ sợ những sự bắt bớ, nỗ sợ quỷ. (*Dominus mecum est, quem*

timebo ?) Phép Mình thánh Chúa đó là chốn tôi ẩn dật, đó là sự thắng trận của tôi, đó là sự sống cùng là phần rồi tôi.

Bèn chữa chúng tôi cho khỏi sự dữ.
— Sự dữ là việc ma quỷ bày nghịch đạo ; là việc thần Satan và những kẻ theo nó mà chống nghịch cùng Đ C G và các giáo hữu theo Người. Sự dữ ở đời này là tội ; đời sau là Hóa ngục. Sự dữ thật, là các sự gì làm sanh ra tội lỗi hay là bất hiệp tình thật dạ với Chúa Trời trong Đ C Giêsu : vì chúng được kết hiệp thể ấy là sự sống linh hồn chúng tôi, được vậy thì mới là sự lành cần kíp thật mà chớ. — Bệnh hoạn, đau đớn khổ cực gian truân nghèo nàn, mọi thứ khốn khó trong đời, thật là tai hại dữ dẫn đó chúc, song chẳng phải là những sự dữ ròng đâu. Chúng tôi muốn làm cho nó trở ra sự lành thì được lắm, vì thánh Phaolô dạy rằng : *Vì chúng mọi sự hay phù giúp*

cho những kẻ kính mến Đ C Trời được sự lành. (Rom. VIII. 28.)

Cúi lạy Cha cao ngự trên trời, xin cứu chúng tôi khỏi mọi sự dữ ; xin cứu chúng tôi khỏi Satan quỷ dữ ; xin cứu chúng tôi cho khỏi tội hằng đeo đuổi theo mãi ; xin cứu chúng tôi cho khỏi những sự làm ố dỉ linh hồn chúng tôi. Xin Chúa cho chúng tôi sống tốt lành, chết cách thánh mà cứu chúng tôi cho khỏi thế gian đầy tội lỗi cứ giục giả chúng tôi theo dằng tà, và xin cho chúng tôi vào nước Chúa, vì công nghiệp Con Chúa là Đ. C. Giêsu Kirixitô đã đổ máu ra mà cứu chuộc chúng tôi. Amen.

CÁCH THỨ IV.

Theo bốn ý, như khi xem lễ misa.

---

1. *Cho đặng nhìn biết Đ C T là Chúa cao trọng trên hết mọi sự.*

Chúng ta phải thờ phượng Đ C T và nhìn Người là Chúa tể chí tôn vô đối

cầm quyền sanh tử thưởng phạt vô cùng. Vả Người là Đấng sang trọng phép tắc khôn đang, nên phải thờ phượng Người một cách vô cùng thì mới xứng đáng. Song ta là loài rất hèn mọn ở trước mặt Chúa dường như không có (Is. XL., 17.) là một nắm cỏ khô (Id., IBID., 6.) là tro bụi cũng là không thật (Eccli. x, 9. — Ps. xxxiii. 6.) Vậy có lẽ nào ta dặng thờ phượng Chúa xứng đáng sao? Hơn vì sự ấy Đ C G bồi lòng thương ta, muốn giúp ta trả nợ ấy cho hoàn thành trọn hảo, nên Người chẳng nề nên của lễ trọng vọng vô giá, cho chúng ta dùng mà dựng thượng tiếng Đ C T. Thật chẳng có khi nào ta dặng nhìn biết tỏ tường Chúa rất sang trọng phép tắc, cho bằng khi ta châu lễ Misa. Vì chưng trong lễ này ta thấy Đ C G, là Con thật Đ C T, là Đấng sang trọng quyền hoành trời hết muôn vật, là Vua cả cai trị trời đất, rày trên bàn thờ hạ mình xuống

trước tòa Đ C T, tế lễ mình và chịu chết cách thiêng liêng mầu nhiệm, đặng nhìn biết Đ C T là Chúa mọi loài mọi vật, là Đấng cầm quờn sanh tử, muốn ai sống ai chết mặc thừa ý mình ; lại xưng mình là không, chẳng đáng ở trước mặt Người. Ôi ! Khi ta thấy làm vậy, thì liền sửng sờ chẳng hiểu đặng Chúa rất sang rất trọng là dường nào ! Vả lại bởi lẽ này thì ta đặng thờ phượng Đ C T một cách rất xứng đáng, và làm sáng danh Người hơn muôn vãn lời thần thánh chúc tụng không khen Chúa đời đời. Vì Đ C G là Đấng thờ phượng Chúa thay vì chúng ta trong lễ Misa, thì rất đẹp lòng Chúa mọi đàng và là Đấng sang trọng vô cùng, làm vậy thì thờ phượng Chúa xứng đáng hơn mọi loài mọi vật thấy thấy.

Xưa bà thánh Margarita ở thành Cortona than thở cùng Chúa rằng : *Ôi ! phải chi tôi đặng lưởi và lòng bằng số*

các ngôi sao trên trời, và các lá cây đầy trên mặt đất này, và nhiều như các hạt cát biển, mà chúc tụng và kính mến Chúa là Đấng đã sinh dựng nên tôi ! Thoát chúc người nghe tiếng Chúa phán rằng . Ớ con, hãy ở an lòng ; nếu con xem một lễ cho sốt sắng, thì con kính mến và làm sáng danh Tao hơn nữa bội phần.

2. *Cho dâng cảm tạ vì mọi ơn lành Chúa đã ban cho ta xưa nay.*

Ta hằng ngày chịu ơn Chúa xuống vô số vô ngần, ơn phần hồn phần xác, ơn chung ơn riêng, ai hầu kể cho xiết ! Vả ơn ấy là của rất trọng vọng châu báu hơn cả và trời đất. Mà hễ ơn thì đòi nghĩa, song ta là kẻ tứ cố vô thân, lại rất hèn mạt xấu xa trước mặt Chúa, thì ta biết lấy đi gì mà đền ơn Chúa cho xứng ? (Ps. cxv, 12.) Song ta hãy mừng và cảm tạ lòng lành Đ C G đã thương ta là dường nào ! Vì Người muốn nên của lễ rất trọng vọng vô giá,

cho la dựng lại cho Đ C Cha, mà đền ơn trả nghĩa cho Chúa. Vậy ta phải nói như vua thánh Đavít rằng : *Tôi sẽ lấy chén Máu thánh và Minh thánh Đ C G mà dựng cho Đ C T, thì tôi sẽ cảm tạ về mọi ơn Chúa đã ban cho tôi một cách rất xứng đáng và đẹp lòng Chúa vô cùng.*

Xưa bà thánh Têrêxa suy nghĩ những ơn trọng Chúa ban cho mình, thì cảm động chảy nước mắt ra ròng ròng, bèn than thở cùng Chúa rằng : *Lạy Chúa, này tôi là loài bần tiện khó khăn, biết lấy đâu mà đền ơn cảm tạ Chúa ? Thoát chút người nghe tiếng bảo trong lòng rằng : Xem lễ Misa, ấy là cách cảm tạ đối ơn Chúa xứng đáng hơn mọi giống việc lành khác.*

3. Cho đặng tha hết mọi tội lỗi ta.

Hằng ngày ta hằng sa phạm tội, làm sỉ nhục cho Chúa, nên hằng chọc cơn Chúa giận. Vả thế gian bây giờ đầy muôn giống tội lỗi xấu xa quái gở quá

hơn đời ông Noe, và phạm các giống tội dị thường hơn quân thành Sôđôma nữa. Mà làm sao Chúa chẳng làm lụt lớn hủy hoại tận tuyệt cả và loài người ta, và chẳng cho lửa sinh lửa diêm bởi trời sa xuống thiêu đốt hết thế gian này ? Là vì hằng giây hằng phút có Con Chiên rất vẹn sạch tế lễ mình mà đền tội thay vì ta. Tội lỗi ta kêu nài Chúa phạt, thì Máu thánh Đ C G dựng trên bàn thờ xin Chúa làm lành duông thứ ; mà tiếng Máu thánh ấy kêu lên liền làm cho Đ C T nguôi ngoai cơn thanh nộ, liền xuống ơn tha thứ và làm lành lại cùng ta.

Xưa ông Albuquerque phải phong ba hòng chìm mất ; người liền bắt một đứa con nít mà giơ lên trời, xin Chúa tha phạt mình vì đứa con nít này hãy còn vô tội. Bỗng chúc sóng lặng, gió dứt, và người thoát khỏi nguy hiểm. Phương chi khi thấy cả dựng Mình thánh Máu thánh Chúa lên, là Con Chiên vẹn

sạch vô cùng, mà can gián phép công bình Chúa hòng sửa phạt thiên hạ, cùng xin duông thứ, mà chẳng dặng thì sao ?

Có lời người nơn đức kia rằng : Nếu có người sang trọng giàu có hay bố thí rộng rãi, ai muốn đến xin bao nhiêu, thì liền dặng bấy nhiêu ; mà có đũa bần tiện kia mắc nhiều nợ, dầu ở gần một bên, song nó làm biếng trễ nải chẳng muốn đến xin hầu trả nợ mình, thì ai mà chẳng gọi nó là đũa đại dột sao ? Song thương ôi ! mấy lần ta ở chẳng kém gì hơn đũa ấy ! Ta biết mình mắc nhiều nợ cùng Chúa, là phạm nhiều tội lỗi, mà ta thì trả chẳng nổi. Song mọi ngày có Đ C G là Đấng giàu có vô cùng xuống trên bàn thờ, mà phân phát mọi công nghiệp đầy đủ dư dật cho những kẻ đến xin cùng Người. Sao ta điềm nhiên tọa thị chẳng lấy lòng sốt sắng chạy đến, cho dặng xin Chúa thứ tha mọi tội lỗi mình ? Ở làm vậy chẳng phải là đại dột đui tối lắm sao ?

4. *Xin cho ta đừng mọi sự lành.*

Lễ Misa cũng là một lễ xưa Đ C G dựng mình trên cây thánh Giá, nên cũng có sức bằng lễ ấy. Vậy Đ C G xưa dựng mình trên cây thánh Giá, thì đã phá tan mọi phép ma quỷ, mở cửa Thiên đàng ra, và đóng cửa hỏa ngục lại, cùng làm cho loài người ta đừng nghĩa lại cùng Chúa, và đầy đầy mọi ơn mọi phước. Mà lễ Misa là như máng thông ơn cứu chuộc cho những kẻ đến châu lễ, như lời công luận Tridentê dạy rằng : *Mọi ơn lành tế lễ trên núi Calavariô thì ta được nhờ dư dật trong lễ này.* Vì chưng nếu Chúa hứa nhậm lời mọi khi ta xin, phương chi Người sẽ nhậm lời khi ta xem lễ, vì trong lễ này chẳng phải là một mình ta xin, song là chính mình Đ C G cầu thay vì ta. Mà lời Đ C G thì đẹp lòng Đ C Cha lắm. nên Người ban mọi sự thấy thấy. Vả lại trong lễ Misa thì Đ C G muốn nên của riêng chúng ta. Vậy chúng ta dựng của lễ

trọng vọng vô cùng ấy cho Đ C Cha mà xin ơn nọ ơn kia, thì có lẽ nào mà Chúa từ chối sự gì cùng ta sao ? Vì của ta đứng để thương tiến Chúa, thì trọng hơn của Người ban cho ta ; ấy ta ở rộng rãi cùng Người làm vậy, mà Người ở chật chội với ta sao ? Vậy thì chẳng có giờ nào hạ hơn mà xin ơn cùng Chúa, và đặc lời cho bằng khi xem lễ.

Vậy những kẻ xem lễ nên thì dâng những ơn này :

Thứ nhất, kẻ có tội dâng ơn ăn năn trở lại.

Thứ hai, kẻ lành dâng khỏi tội nhẹ, hoặc bởi sức lễ Misa, hay là bởi việc lành mình làm khi ấy.

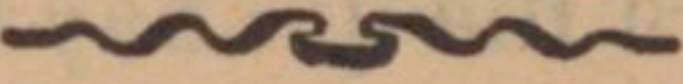
Thứ ba, dâng đền tội mình, hay là giúp các Đấng.

Thứ bốn, dâng những ơn riêng giúp mình chống trả ma quỷ hay là tập luyện hơn đức nào.

Thứ năm, đừng những sự lành phần xác, như đừng khỏe mạnh, khỏi sấm sét bão bùng, hay là những ơn nào khác mình muốn xin...

Vậy khi nào con xem lễ, thì hãy nhớ mà xin mọi sự con thiếu thốn phần hồn phần xác. Hãy nhớ cầu nguyện cho cha mẹ, bà con, bạn hữu, cho cả và Hội thánh, cho kẻ có tội đừng trở lại, và cho các Đấng linh hồn mau khỏi nơi khốn khó, mà về châu Chúa trên nước Thiên đàng. Con hãy nghe lời sách *Gương Phước* tóm lại các ích trọng bởi lễ Misa thể này : Mọi khi thầy cả làm lễ, thì làm sáng danh Đ C T, làm cho các thánh Thiên thần vui mừng, bình vực Hội Thánh, giúp đỡ kẻ còn sống, cứu vớt các Đấng linh hồn, lại làm cho mình đừng đầy dẫy mọi sự lành. (IMIT. IV, v, 3.)

CÁCH THỨ V.

Theo sự thương khó Chúa.

Khi ở trước nhà tạm, suy nhớ tới sự thương khó Đ. C. Giêsu, hoặc chung, đủ hết hay là một hai phần nào... hoặc đọc 14 chặng đường hay là đọc sách về sự thương khó, một hai lễ, một hai đoạn văn mà thôi... Rồi lấy đức tin đem trí nhớ tới Đ. C. Giêsu đang ngự thật đó là chính Đấng đã chịu những sự ấy, — mà bây giờ hãy còn chịu nhiều nỗi oan khiên trong lòng, trong trí, về đều nọ đều kia, lớp này lớp khác mình thấy mình nghe... Đoạn bắt mình thờ lạy, giục lòng thương mến Chúa, ghét tội mình, tội thiên hạ, và cầu nguyện

Bảy lời Đ. C. Giêsu than sau hết trên thánh giá.

Chớ chi một hai lời Chúa tỏ ra lúc hấp hối trên núi Calavario, làm lời trối thối tốt lòng người giáo hữu ! Chớ chi mấy lời văn tắt mà quý trọng ấy dốt

lòng ta cháy lửa mến Chúa Kirixitô, đến đôi khi viếng Minh Chúa mà suy đến thì dặng ăn năn cách trọn, mà rửa sạch tội lỗi và làm cho sống lại thật về phần linh hồn !

I. — Lạy Cha, xin Cha tha cho chúng nó, vì nó chẳng biết mình làm đi gì — (Pater, dimitte illis, nesciunt enim quid faciunt). (1)

Khi Đ C Giêsu chịu treo dựng trên thánh Giá, thì Đ Mẹ đứng dưới kề gần thánh Giá, thăm sầu đau đớn đòi đoạn, có ông thánh Gioan, bà thánh Madalenna với mấy thánh nữ ở đó nữa. Hai bên Chúa, thì có hai người kẻ trộm cũng bị hình khổ, song còn khích báng nói phạm thượng Chúa. Còn trên gò núi Calavariô ấy đầy những quân pharisêu, quân lý hình vây cùng ; có đưa lại buông lời biếm nhẽ rằng : « coi đó, người này quyết phá đền thờ Đ C Trời, rồi nội trong ba bữa thì cất đền ấy lại,

---

(1) Luc. XXIII. 34.

bây giờ hãy xuống cho khỏi thập giá đi, » (Matth. XXVII) đưa thì nhạo rằng: Nó đã cứu chữa kẻ khác, mà không cứu chữa mình, nếu nó là vua Ysarae, thì bây giờ hãy xuống cho khỏi cây thập giá. (ib)

Nhưng mà Đ C Giêsu nhịn nhục làm thình, chỉ có lời nguyện xin mà rằng: *Lạy Cha, xin Cha tha cho nó, vì nó không biết mình làm điều gì.*

Lạy Chúa, mấy khi chúng tôi phạm tội, chúng tôi chẳng biết mình làm vậy là dưng nào. Chúng tôi cũng không biết suy đi xét lại hơn quân Giudêu khốn nạn ấy... Bây giờ mới hồi tâm xét lại, thì thấy mình đã đánh đòn đóng đinh giết Chúa, xin Chúa là Cha, là Chúa, tha thứ cho tôi, vì tôi dại lỗ lắm, chẳng biết sự mình làm đó.

Xin Chúa thứ tha các kẻ tội nhờn, phạm thượng tới Chúa nhiều cách trong đời nay. Chúng nó đã chẳng tin

Chúa, lại nhạo cười Chúa, chê bai thánh Giá, dể duôi Mẹ Chúa, nói phạm đến phép Thánh thể. — Mà Chúa cứ một bề làm thinh nín lặng trên bàn thờ cũng như trên thánh Giá xưa ; chẳng day động, một cứ điềm nhiên, nhin vậy mà tỏ mình cho các bạn hữu theo làm môn đệ Chúa, vì vô tội sạch sẽ, như Chúa đã phán rằng : *Ai có lòng sạch sẽ, ấy là phước thật, vì chưng sẽ đặng thấy mặt Đ C Trời vậy.* — Lạy Chúa Kirixitô, tôi tin Chúa là Con Đức Chúa Trời hằng sống, dầu Chúa ẩn ánh oai linh chịu ở hèn hạ trong phép Thánh thể, song tôi nhìn Chúa là thật *Chúa tôi cùng là Đ C Trời tôi. Dominus meus et Deus meus !* — Tôi theo những kẻ có lòng tin Chúa, hầu được Chúa cao rao là người có phước, mà rằng : *Phước cho những kẻ chẳng thấy mà tin.* (Joan XX. 29).

Đoạn con đọc một hai kinh mà nguyện xin cho thế gian nắm giữ đức

tin đạo Chúa, tha thứ những kẻ phạm thượng, cho kẻ ngoại cùng quân Giudêu trở lại. Dốc lòng tha cho kẻ làm hại mình, và cầu nguyện cho những kẻ nghịch thù mình.

II. — Hôm nay mây sẽ được ở trên Thiên đàng với Tao. — Hodie mecum eris in Paradiso (1.)

Người trộm lành tên là Dismas, nghe Chúa tha thứ những kẻ nhạo báng nhể nhúc Người khi gần chết, lại còn cầu nguyện cho những kẻ ấy : *Xin Cha tha cho chúng nó, vì nó không biết mình làm đi gì, thì động lòng, liền trở lại ăn năn cáo lỗi với Chúa, nhìn là Chúa Trời mình, chẳng còn nói xúc phạm tới Chúa lời gì nữa, lại cảm động chảy nước mắt nghiên bên Đ. C. Giêsu mà tỏ lòng trông cậy rằng : Lạy Chúa, khi nào Chúa về nước Chúa trị, xin nhớ đến tôi cùng — Đ. C. Giêsu phán trả lời cho người trộm ấy rằng : *Hôm**

---

1) Luc. XXIII. 43)

nay mây sẽ được ở trên Thiên đàng với Tao. — *Coi lấy đó ! Hễ có lòng kính mến Chúa bao nhiêu, thì được Chúa thương xót lại là bấy nhiêu. . .* Chúa chịu đóng đinh trên thánh giá để cứu chuộc linh hồn kẻ trộm ấy là thứ nhứt.

Lạy Chúa Cứu thế, mấy kẻ tội nhờn mà dặng nghe Chúa trả lời như trước đây, thì nhẹ nhàng khoái lạc biết là dường nào : Lời Chúa phán như vậy làm cho tuôn rơi nước mắt thâm trầm ngọt ngào, và có sức giục lòng ăn năn tội là thế nào !

Nghĩ suy thì kẻ trộm lành có đức tin mạnh mẽ lắm chước, vì thấy Chúa chịu treo bên mình ; mặt mũi xẽ xài, đầy những máu, thân thể loạn bì vít tích chồng chập, đóng đinh khổ hình trên thập ác ; vậy mà cũng nhìn là thật Chúa Trời mình. — Lạy Chúa Thánh thể, trước mắt chúng tôi, Chúa cũng chẳng tỏ mình khác lạ hơn cho kẻ trộm lành

trên núi Calavario xưa đâu. Chúng tôi cũng tin và trông cậy Chúa làm một với kẻ ấy, như kẻ ấy. Xin Chúa nhớ đến tôi, trong nước Chúa trị. Tôi tin thật Chúa trả lời cho tôi như đã trả lời cho người trộm lành ấy rằng : Tôi sẽ đăng ở trên thiên đàng.

Tôi trông cậy lắm ; tôi sẽ lên Thiên đàng, nếu tôi cứ lòng mạnh mẽ bền đỗ ở với Chúa trên núi Calavario. Tôi sẽ lên trời, nếu tôi hiền lành, khiêm nhượng trong lòng, và ăn năn, hăm ngũ quan cho đăng ở sạch sẽ. Tôi sẽ lên trời, nếu tôi ở dưới đất này, cứ giữ lòng trung trực kính thờ phép Minh Thánh Chúa ; khi ấy chắc tôi sẽ gặp Chúa, là Giêsu hơn lành, sẽ ở kẻ Chúa, như người trộm lành bên thánh Giá xưa.

Con hãy cầu nguyện, xin vì nhờ lời kẻ trộm lành bầu chữa cho những kẻ tội khiên ăn năn trở lại, nhứt là những kẻ đang hấp hối gần chết mà còn mang tội nặng.

III. — Ở Bà, này là con Bà. Mulier, ecce Filius tuus.

Này là Mẹ mày. Ecce Mater tua. (1)

Đức Nữ vẹn vẻ đồng trinh đứng dưới thánh Giá, là đấng xưa đã cứu mang Con Đ C Trời giáng thế. Bây giờ Con Chúa làm hoàn tất việc chuộc tội cứu thế, thì Đức Mẹ lại lãnh việc sanh con nuôi Chúa ra đời cứu chuộc trời phú lại là loài người ta.

Trên núi Golgotha, ông thánh Gioan là môn đệ đồng trinh Đ C Giêsu yêu mến hơn hết, làm con Đ Mẹ thế vì loài người ta. Vậy trước khi Chúa trút linh hồn, thì ngó nhìn Đ Mẹ và thốt ra lời rằng: *Ở bà, này là con bà.* Đoạn ngược qua chỉ rất thánh Nữ đồng trinh cho ông thánh Tông đồ mà rằng: *Này là Mẹ mày.*

Ở Chúa Giêsu là Quan thầy tôi, Chúa đang ngồi trong nhà tạm phán dạy tôi vưng theo Đức Mẹ: *này là Mẹ mày, và*

---

(1) Joan XIX. 26. 27.

truyền linh diệu dàng nhẹ nhẽ buộc tôi kính mến và làm tôi Đ. Mẹ Chúa dấu yêu, cho chí tình vì lòng yêu mến Chúa. Xin Chúa ban ơn cho tôi yêu mến người cho tận tình trọn thảo và bền đỗ sốt sắng như thánh Tông đồ trung nghĩa ấy. Xin ban ơn cho tôi nên con xứng đáng Đức Bà Maria, nghĩa là nên người ngoan đạo, nên môn đệ trung thành cùng Chúa luôn, cho dầu phải vác thánh giá hay là đóng đinh với Chúa nữa.

Đoạn con dốc lòng tôn kính và làm tôi Đ. Mẹ nữa, cùng đọc kinh nào về Đ. Bà như kinh Lạy Nữ vương, hay là một khúc kinh Đ. Mẹ sầu bi đứng gần thánh giá. *Stabat.*

IV. — Ở Chúa tôi, ở Chúa tôi, hơn sao Chúa đã bỏ tôi. Deus, Deus meus, ut quid dereliquissi me ? (1)

Gần tới giờ cực trọng. Trời đã kéo mây mù mà còn nhán ra cho thấy xác

---

(1) Matth. XXVII. 46.

Chúa Cứu thế treo trên thánh giá hơi hóp gầy vỏ xẻ xài, máu chảy ra ráo hết, mặt mũi xanh xao ; ngoài thì còn thiên sâu địa thẳm âm tang hết.

Cho chúng tôi cùng thiên hạ hiểu Đ. C. Giêsu phải chịu đau đớn khổ cực trong cả và mình là thể nào, và Đ. C. Cha cứ lấy phép công bình mà gia phạt tính loài người ta khắc quá, đến đôi Người phải cất tiếng rên than rằng : *Ớ Chúa tôi, ớ Chúa tôi, hơn sao Chúa bỏ tôi.*

Đ. C. Giêsu biết mình mang phận tội lỗi cả và thể gian thì chẳng dám, cũng chẳng kêu Đ. C. Trời là Cha mình dặng nữa. — Còn chúng ta chính thật là những kẻ khổ nạn, mà còn dặng phép kêu Đ. C. Trời là Cha chúng tôi, thì phải nhớ là vì nhờ Chúa Cứu thế, là Đấng đã tán mình ra không bởi vì lòng yêu dấu ta, và chịu nạn chết cho dặng huân lại sự vang hiển ta đã làm mất.

Lạy Chúa Giêsu, chớ chi trong những lúc trần phiên về phần hồn hay là về phần xác, tôi nhớ đến Chúa đã phải chịu bỏ tất tưởi trên thánh giá ! Chớ chi tôi nhớ sự ấy cho đừng nhờ sức mạnh Chúa dùng mà lập công để lại cho tôi, và cho tôi biết hiệp những sự khó cực mình với sự thương khó Chúa. Tôi hẳn biết rằng : Hễ bao lâu tôi còn lòng kính mến Chúa, thì Cha tôi ở trên trời chẳng hề sẽ bỏ tôi. Đ. C. Cha bỏ Chúa trần trọc trên thánh giá xưa, là bởi vì Chúa yêu mến linh hồn tôi hơn châu thân Chúa mà chớ.

Con hãy cầu nguyện riêng cho những linh hồn bị chước cám dỗ ngã lòng trông cậy, — và cầu chung cho hết các kẻ bệnh hoạn cực khổ, đừng lòng uất nhục bởi yêu mến phép Thánh thể, và hiệp với Đ C Giêsu chịu nạn.

V. — Tao khát khao, Sitio. (1)

---

(1) Joan XIX. 27)

Chúa rên khát khao là chỉ khát phần rỗi linh hồn người ta. Nhưng mà chẳng có mấy linh hồn phú mình cho Chúa. Tôi tin thật Chúa cầu xin riêng phần linh hồn tôi, và xin trời phú hết cả và linh hồn tôi cho Chúa, như lời Chúa đã dạy bà Samaritana rằng : *Mầy hãy cho Tao uống với. Da mihi bibere (Joan. IV. 7.)*

Nghĩa là con hãy phú mình cho Cha ; cho đặng vậy, con hãy yêu mến Cha, vì sự yêu mến là trao mình, là hiệp lại ở với nhau cho đặng sống vui vẻ khoái lạc. Con hãy phú mình cho Chúa, là Đấng phú trót cả thân mình mà làm của tế lễ trên thánh giá ; bây giờ mỗi ngày còn cử việc tế lễ mình trên các bàn thờ, và còn ở luôn ngự thật trong phép Thánh thể bí tích.

Hãy nghe Chúa dạy rằng : Con hãy tới cùng Cha ; con hãy rước bánh hằng sống ; con hãy lo lên trời. Con hãy lo rước lễ mà cho Cha được vô ở trong con cho thương.

— Hãy xin cùng Chúa cho con đặt lòng phần chấn lo cho linh hồn mình, đặt ái mộ nên thánh một ngày một hơn, — và hãy hứa cùng Chúa ăn ở đạo hạnh luôn, hầu được năng rước lễ nhiều lần hơn nữa.

VI — Lạy Cha con phó linh hồn con ở trong tay Cha. Pater, in manus tuas commendo spiritum tuum, (1)

Lạy Chúa Cứu chuộc, tôi hiệp cùng Chúa mà phó linh hồn tôi trong tay Cha chúng tôi ở trên trời. Tôi hiệp cùng Chúa, vì Đ C Trời là Cha tôi; cùng vì Chúa, vì thánh giá Chúa, vì Chúa chịu chết mà tôi chẳng còn sợ phải án phạt đời đời. Nếu sau tôi còn sống và đến khi chết mà tôi hiệp với sự sống sự chết của Chúa, thì tôi chẳng có sự gì mà sợ, tôi được chắc phần rồi. Khi Chúa đến lần sau hết cho chịu lễ viaticô mà trợ giúp tôi

---

(1) Matth. XXVII. 46.

thêm, thì Chúa đem sự bình yên, lãnh linh hồn tôi mà dựng lên cho Đ C Cha, làm một cùng linh hồn Chúa.

Con hãy cầu cho những kẻ mong qua đời, và nguyện xin cho mình, cho những kẻ hứa tình với mình đang ơn chết lành.

VII — Mọi sự đã hoàn tất. Consummation est. (1)

Sau nữa Đ C Giêsu Kirixitô muốn tỏ mình là Đ C Trời lần sau hết, thì phán lên một tiếng rằng : *mọi sự đã hoàn tất*, đoạn gục đầu xuống mà trút linh hồn.

Mọi sự đã hoàn tất về sự mầu nhiệm Chúa Trời ra đời chịu nạn chịu chết khổ sở đau đớn ; mà chưa dứt hết phép mầu nhiệm lòng Chúa yêu mến đâu, Chúa còn ở lại trong phép Minh Thánh Chúa, mà cứ việc tế lễ và lo việc cứu chuộc chúng tôi luôn.

Dầu vậy hoàn tất không phải rồi trên thế gian đâu, song đời đời trên

---

(1) Joan. XIX. 30.

trời mới là tất hết, trên ấy mới dứt hết mọi sự mầu nhiệm của Đ C Trời, mới hoàn xong sự mầu nhiệm căn bản là Đ C Giêsu Kirixitô và sự Người sống trong mọi loài thọ sinh.

Ta hãy gấn vó xin cho đặng sự hoàn cùng ấy. Lạy Chúa Cứu chuộc, xin cho tôi lo hoàn tất phận mình trong Chúa một ngày một hơn, trong đời gian nan lao động này. Xin Chúa ban cho tôi biết ăn năn cách trọn, mà đóng đinh mình vào Thánh giá Chúa, xin cho tôi cứ sống thật trong sự Chúa chịu chết, hầu tôi được nói thật lời như đã theo nề nếp thánh, bởi có lòng kính mến cây trôn, mà rằng: *Tôi đã chịu đóng đinh vào thánh giá cùng Chúa Kirixitô; rày tôi sống, mà chẳng phải là tôi, bèn là Chúa Kirixitô sống trong mình tôi.* (1)

---

(1) Gal. II. 19. 20.

Cách thứ VI.

Đọc sách mà viếng Chúa.

Khá dùng sách mà đọc trước Minh thánh Chúa, mà giúp mình than thở với Chúa và nghe Chúa dạy, như thể sách Gương phước. Trong sách này có câu Chúa nói, có câu linh hồn thưa hỏi Chúa ; mà cuốn thứ IV chỉ về phép Thánh thể, lại càng hấp hơn.

Song nhứt là đọc sách Evang, khi viếng Chúa, thì lại càng trúng thì hơn hết, vì là sách mấy Tông đồ chép lại những lời Chúa phán, những việc Chúa làm, những nhơn đức Chúa đã giữ và rao truyền ra dạy lại trong lúc bây giờ. Đây trưng ra một khúc bài giảng của Đ. C. Giêsu trong sách ấy về Tám mối phước thật, làm mẫu gấm theo Evang, khi viếng Minh thánh Chúa. (1)

I. -- Ai có lòng khó khăn ấy là phước thật, vì chừng ngày sau đặng nước thiên đàng làm của mình vậy.

---

(1) Malth. V. 3. 10.

Ấy là bức thứ nhứt mới bước vào
đàng trọn lành, cho được phước thật
trên trời, Chúa dạy ăn ở khó khăn
trong lòng, là đừng triêu mến, dính
bén đất nầy, nghĩa là có lòng bỏ hết
mọi sự gì chẳng thuộc về Đ. C. Trời,
và ngăn trở lòng, kéo được kính mến
Chúa thật.

Đ. C. Giêsu trong phép Thánh thể
làm mẫu gương về đàng ấy cách trọn
mọi vẻ. Ta thấy Chúa bởi trời đem lòng
lành cùng các ơn theo mình mà thôi ;
còn các sự khác, như nhà thờ, bàn
thờ, đèn sáp, chén thánh, khăn thánh,
phải nhờ người ta bố thí, sắm cho
Chúa thể nào, Chúa cũng chịu vậy.

Lòng khó khăn đây cũng gọi là sự
khiêm nhượng nữa. Kẻ có lòng khiêm
nhượng chỉ kính mến một mình Đức
Chúa Giêsu, đến đời có được vinh hoa
thể nào, ai tăng trọng yêu gì bao nhiêu,
làm đặng chút nào, thì dễ nhường hết
cho Chúa ; còn mình là không, chẳng

có công gì, có sự gì trong phần hồn, phần xác, thì bởi nhờ Chúa Giêsu là Đấng Tạo sanh cùng cứu mình mà chớ. Cho nên quên mình bởi không kể mình làm nên sự gì ; cho nên chê bỏ mình, vì nhớ tới phần mình đầy dẫy tội lỗi, xấu xa ô uế mà thôi.

Đ C Giêsu trong phép Thánh Thể, tỏ ra khiêm nhượng hèn hạ quá hơn xưa bội phần. Rày Chúa ăn hết tính Chúa và tính người trong hình bánh nhỏ mọn ; Chúa vưng lời chịu lụy thầy cả mọi dằng, lại bỏn đạo muốn rước ngày đêm, sạch tội, sốt sắng hay là nguội lạnh, phạm sự thánh, Chúa cũng chen chút vào mà ở cùng ; chẳng tỏ mình oai quờn sáng láng, không quở trách, đánh đuổi, hay là sai thiên thần ra phạt...

Lạy Đ C Giêsu khó khăn cùng khiêm nhượng thật trong lòng, xin làm cho lòng con nên giống như lòng Chúa.

II. — Ai hiền lành thì có phước thật, vì chung ngày sau sẽ dựng đất trên trời làm của mình vậy.

Nếu đức khiêm nhượng bởi lòng kính mến Đ C Trời tinh toàn mà ra, thì đức hiền lành là sự dịu dàng ngọt ngào trong lòng yêu mến ấy. Đ C Giêsu đang ngự trong nhà tạm, dạy ta như xưa mà rằng: *Bay hãy học cùng Tao, là Đấng hiền lành và khiêm nhượng trong lòng*; nghĩa là Tao yêu mến ròng Cha Tao, anh em Tao và mọi loài thọ sinh; mà lòng yêu mến này tinh ròng ngon ngọt thấm thía lắm.

Ta hãy soi gương Đ C Giêsu có lòng khiêm nhượng mọi đàng. Trái tim Người chẳng có chi mật đắng. Lòng Người chẳng biết hờn giận, những kẻ khinh dễ nhục nhã mình, một động tình thương xót, thấy người ta dốt nát mê muội mà chớ. Ôi! lòng Chúa hiền lành quảng đại rộng dung quá hậu,

còn lòng tôi khác xa là dường nào !
Vậy cho nên con phải học với Chúa
mình mà chừa bỏ những thói đàng cay,
cách ăn nói mắt mỏ, nổi giọng dúc lác.

Ông thánh Inhaxiô thành Antiôkia
nói cùng bốn đạo thuở đầu hết rằng :
« Sự ăn ở hiền lành phá rạp hết chiến
đấu Satan quỷ dữ áp tới. » (1)

Sự hiền lành và sự ngoan ngùy là
xiềng yêu mến buộc chúng ta lại với
nhau, làm cho thiết tình thương yêu
nhau và gìn giữ những nhơn đức tỉnh
tâm sạch sẽ, bằng an trong lòng.

Ơ Chúa là nguồn, là cội rễ sự nhơn
từ hiền lành, xin hãy tỏ mặt Chúa ra
cho con, hầu đặng thấy sự khoan dong
ở nơi trán Chúa, sự hiền lành ở nơi
con mắt Chúa, sự dịu dàng ở nơi môi
miệng Chúa, sự nhơn từ ở nơi tay
Chúa, sự đầm thấm ở nơi bước Chúa.
— Cúi xin Đ. Mẹ, ông thánh Giuse,

---

(1) Mansuetudo qua princeps sæculi hujus
destructur.

ông thánh Gioan tông đồ, cùng ông thánh Phanxicô Salesio là thánh rất hiền lành, cầu cho tôi bắt chước sự hiền lành Chúa Giêsu mọi ngày.

III. — Ai khóc lóc thì có phước thật, vì ngày sau sẽ đặng vui vẻ vậy.

Lòng yêu mến mà khiêm nhượng và dịu dàng thì là lòng êm ái biết ăn năn đền tội nữa, bởi vì Đ. C. Giêsu chẳng là Vua, là Chúa các linh hồn mà thôi, mà lại cũng còn làm Đấng Cứu chuộc và làm của tế lễ nữa. Ông thánh Ignatiô thành Antiokia nói : « *Lòng yêu mến của tôi đã phải đóng đinh trên thánh giá.* » (1)

Ấy vậy, nếu con muốn nên thánh và có phước lộc dưới thế và trên trời vô cùng, thì con phải ở trong Đ. C. Giêsu, phải biết ăn năn đền tội, và nhiệm lấy ý tứ thống thiết tội lỗi.

(1) Amor meus crucifixus.

Chúa khóc tội thể cho loài người ta khi mới sinh, khi chịu cắt bì, khi đến mồ ông Ladarô là bạn thiết đã chết, khi thấy thành Giêrusalem sẽ phải khốn nạn khi nhớ tội lỗi chúng tôi trong vườn Giếtsemani. — Bây giờ trong phép Thánh Thể Chúa còn có thể buồn sầu chua xót vì thấy người ta đã chẳng nghĩ đến công ơn Chúa vô số vô vàn thì chớ, lại làm sỉ nhục Chúa nhiều cách nhiều đường khôn kể xiết ; Người phải hiện ra mở Trái tim mình mà than thở rằng : Đây là Trái tim đã yêu dấu loài người ta quá bội, nên chẳng tiếc sự gì với nó, nhưng mà nó chẳng biết ơn, lại hằng ăn ở bạc bội, khinh mạn mà phạm sự thánh, hay là ở vô tình lạt lẽo, chẳng nhìn lòng Tao yêu dấu nó. Có một điều khác cũng làm cho Tao ưu phiền hơn nữa, là những kẻ đã dựng mình làm tôi tá Tao cách riêng, cũng ăn ở cùng Tao như vậy nữa.

Tôi phải hiểu ý mà khẩn nhớ ý tư Đ C Giêsu, mà khóc lóc về tội lỗi mình, về tội lỗi kẻ khác, về những sự khốn khó Hội thánh phải chịu, — về những sự thương khó Chúa và Đ Mẹ ; khóc lóc bởi lòng sốt sắng kính mến Chúa, bởi động lòng khi suy gẫm về các ơn lành đã tặng. — Khóc lóc như vậy thật là có lộc lắm, đáng Chúa cho vui vẻ vô cùng đời sau trên Thiên đàng ; còn khi ở phạm trần, nước mắt ấy làm cho mình nhẹ nhẽ, rửa lòng sạch sẽ và thêm sốt sắng hơn nữa.

Hãy hiệp với lòng thăm sâu Đ Bà, sự ăn năn đền tội bà thánh Madalena, ông thánh Phêrô cùng các thánh tử đạo.

IV. — Ai đói khát đàng phước đức, thì có phước thật, vì ngày sau sẽặng no đủ vậy.

Theo bốn tiếng jussitia chỉ là sự ngay lành là trí ý trong sự thánh Chúa Kí-ri-xítô. Đ C Giêsu có trí ý ấy khi lập các phép, thì phép Thánh Thể để giữ gìn

cùng nông mở rộng thiên tính tình theo
đàng nên thánh trong linh hồn chúng
tội. Sự ước ao nên thánh cũng một ý
chỉ với sự đói và thêm khát phép
Thánh Thể.

Như thể ấy thì phước thật những kẻ
đói mà được no nê đã khát, bởi nhờ
Đ C Giêsu là mạch mọi sự ngay lành
và sự thánh.

Phước thật những linh hồn đói thêm
rước lễ, và ái mộ ham nghe lời Đức
Chúa Trời. Những linh hồn ấy sẽ no
nê, vì có lời Đ C Giêsu rằng: *Tao chẳng
hề từ chối. Tao chẳng hề từ bỏ bay.*
(*Heb. XIII. 5.*) *Tao thương những kẻ
mến Tao. (Prov. VIII. 7.)*

Còn Đ C Giêsu ngự trong phép Thánh
Thể có lòng khao khát phần rỗi người
ta, cùng ước ao làm sáng danh Đ C Cha
hơn tội lỗi thiên hạ làm ố danh Chúa
ngàn trùng, nhưng mà vì lòng yêu mến
Đ C Cha, thì muốn ở lại trong phép
Thánh Thể mà hạ mình xuống, cùng

chịu chết cách khác hằng ngày mọi nơi, cho đặng nhìn biết Đ C Trời là Chúa tể chí tôn vô đối, — và chuyển cầu tha tội tha vạ cùng ban mọi ơn phước cho ta, lại lấy thịt máu mình mà nuôi ta. Thề ấy thì nên gương sáng cho ta ái mộ lo cho danh Đ. C. Cha cả sáng, và tăng trọng phần rỗi mình phần rỗi anh em mình là thề nào.

Con muốn cho được sự nóng nẩy ước ao những điều cao trọng tốt lành thề ấy, thì hãy năng kêu xin Đ. Mẹ, ông thánh Gioan Baotixita, ông thánh Phaolô, ông thánh Đôminicô, là mấy đấng yêu chuộng sự ngay lành và đang nên thánh nhiều lắm.

V. — Ai thương xót người, thì có phước thật, vì sẽ đặng Đ. C. Trời thương mình vậy.

Lòng Đ. C. Giêsu yêu mến chúng tôi thì gọi là lòng thương xót, bởi vì chúng tôi là những kẻ có tội, tự mình thì có được những sự khốn nạn mà thôi.

Chúa muốn cho chúng tôi hiệp cùng Người mà thương yêu mến nhau, chịu khó với nhau và động lòng xót dạ khi thấy ai mắc phải khốn nạn thể nọ thể kia. Nếu chúng tôi có lòng làm như vậy, thì thật là con nhà giáo hữu. dầu mình tội lỗi mấy cũng sẽặng Chúa đoái thương đến khi còn ở đời này và đời sau chẳng sai.

Xưa Đ. C. Giêsu tỏ lòng thương xót các thứ người lâm nạn, đã cứu chữa hết mọi giống tạt nguyên bệnh hoạn, đã làm phép lạ nuôi những kẻ đói kéo lủi dọc đường ; cho nhiều kẻ chết dặng sống lại, tiếp rước an ủi những kẻ tội lỗi. — Nay Đ. C. Giêsu ngự trong phép Thánh Thể cứ tình thương đến kẻ cơ bần cùng cực âu lo, tới trẻ nhỏ mọn cùng kẻ có tội.

Lại dầu kẻ nọ người kia làm sỉ nhục cho mình, thì Chúa hãy còn thương xót, dùng mọi cách mà giục nó trở lại. Khi có ai ăn năn thú tội thì Chúa

liền mừng rỡ, chạy rước ôm vào lòng, quên hết tội lỗi nó.

Vậy tôi phải nài xin Đ. C. Giêsu đang ngự trong nhà tạm ban ơn cho con có lòng hay thương xót người ta, nhờ lời rất thánh Đ. Bà, ông thánh Philipphê Nerêô, ông thánh Vinsentê đê Phaolô chuyển cầu với.

VI. — Ai có lòng sạch sẽ thì có phước thật, vì ngày sau sẽ đặng xem thấy mặt Đ. C. Trời vậy.

Những kẻ giữ lòng mình cho sạch tội trọng, tội nhẹ, sạch các ý trái cùng các tính hư nết xấu, lánh các dịp mở đàng cùng dứt lòng yêu tội, thì sẽ xem thấy Đ. C. Trời ở thế gian theo ơn đức tin Chúa cho bội nhiều, và ngày sau sẽ thấy Chúa nhân tiền, và hưởng Chúa đời đời trong Đ. C. G. Kirixitô.

Đ C Giêsu là Con chiên rất vụn sạch, yêu chuộng kẻ giữ mình sạch sẽ và hằng tỏ lòng dâng trọng đức tốt lành ấy, nên đã chọn một Mẹ sạch sẽ đồng

trình trên hết mọi nữ đồng trình, ông thánh Giuse làm Cha nuôi cũng phải là kẻ vẹn sạch đồng trình, ông thánh Gioan Baotixita được vẹn sạch khi còn ở trong lòng mẹ ; lại trong các thánh Tông đồ Người thương ông thánh Gioan hơn hết, vì là kẻ đồng trình sạch sẽ.

Nay trong phép Thánh Thể Chúa Giêsu giữ một lòng yêu chuộng hơn đức ấy luôn. Người đòi thầy cả tế lễ phải tinh tấn sạch sẽ, đòi kẻ rước lễ phải có lòng sạch các tội trọng ; -- dạy dỗ lễ, khấn thánh, chén thánh, bàn thờ phải cho tinh tấn sạch sẽ.

Ấy vậy Đ C Giêsu yêu mến riêng những kẻ giữ mình đồng trình sạch tội thể ấy, con phải lo giữ mình, giữ linh hồn tinh tấn tốt lành cho lắm.

Cho đặng ơn trọng như vậy, thì hãy năng rước lễ nên, và có lòng sốt mến phép bí tích Thánh Thể Chúa, mà năng xem lễ, năng viếng châu Minh thánh

Chúa. Ấy là hai phương rất thần hiệu và rất dịu dàng hơn hết mà giữ đức trong sạch sẽ cho toàn. — Vì chưng Đ C Giêsu Thánh Thể là *lúa mì sanh nên những kẻ Chúa chọn lên thiên đàng là rượu trổ sinh những kẻ đồng trình.*

Lại cũng phải cậy nhờ Đức nữ đồng trình Maria, ông thánh Giuse, ông thánh Gioan Tông đồ và các thánh đồng trình cầu cho tôi đặng giữ ơn sạch sẽ cho tới lên nước thiên đàng.

VII. — Ai có lòng hòa thuận, thì có phước thật, vì sẽ đặng gọi là con Đức Chúa Trời vậy.

Những kẻ có lòng hòa thuận như Đ C Giêsu mới khen là kẻ ra sức ở hòa nhã cùng mọi người, có lòng thương yêu nhau, và xa lánh những sự hay sinh đều bất thuận trong anh em, mà lại những kẻ chịu khó lo giao hòa kẻ có tội cùng Đ C Trời. — Hẳn thật kẻ nào làm như vậy thì đáng gọi là con Đ C Trời, nên giống Cha mình là Chúa sự bằng an hòa thuận.

Đ C Giêsu hằng làm gương dạy ở hòa thuận, nên đã bỏ trời xuống thế choặng đem sự bằng an, giao hòa loài người ta cùng Đ C Trời; cho nên Chúa mới sanh ra thì thiên thần hiện xuống hát mừng và chúc bằng an cho những người ngay lành; Chúa dạy dỗ các thánh Tông đồ giảng đạo, vô lời nhà ai trước hết chúc sự bằng an cho nhà ấy; khi Chúa sống lại liền đi chúc sự bằng an cho các thánh ấy.

Trong phép Thánh Thể, Chúa còn cử trí ý bằng an như đã lập phép bí tích ấy; cho đặng kết hiệp ta lại làm một cùng Đ C Cha một cách liên lạc vững bền quá trí khôn lường, cùng làm cho ta được hòa thuận cùng mọi người. Chúa đến mà đuổi quỷ ra, mà cai trị trong mỗi người cho có thứ tự trên dưới; hề có thứ tự lớp lang thì bằng an.

Phước thật cho linh hồn nào đem lòng rước Đ C Giêsu như vậy. Sự vui

vẻ kẻ ấy dặng bởi trời thông xuống, thì chẳng ai dưới đất này cướp lấy dặng. (1)

Cho dặng lòng ý ấy thì hãy quì gối trước Minh Thánh Chúa, xin nài Chúa ban cho bởi nhờ Đức Mẹ, ông thánh Phanxicô Assisiô, ông thánh Phanxicô Saledio cầu giúp cho.

VIII. — Ai chịu bắt bớ vì đạo ngay, thì có phước thật, vì ngày sau sẽ dặng nước Thiên đàng làm của mình vậy.

Chịu bắt bớ vì đạo ngay, chẳng những tử đạo, bị gông cùm trắng trối mà thôi, mà lại chịu ghét, bị sụt lương mất chức, chịu chê cười, chịu ăn hiếp xéo xạc bởi vì giữ đạo Thiên Chúa. — Thật những kẻ ấy có phước lắm, vì được giống Quan thầy mình là Đức Chúa Giêsu.

Đ C Giêsu xưa chịu Satan quỉ dữ cám dỗ, chịu quân dữ ngược xuôi, làm khốn cách nọ thế kia, phải hành hạ giết chết tất tưởi trên thánh Giá là đường nào.

---

(1) Nemo tollet à vobis (Joan XVI. 22.)

Rầy Chúa còn cứ chịu gian nan khổ cực, chịu sỉ hờ nhục nha trong phép Thánh Thể, cho tới tận thế; khắp tứ phương kể sao cho cùng! Chúa đành lấy các thứ khổ não ấy, vì phần rỗi ta, và làm gương dẫn đường để gương cho bọn đạo mình theo dõi. Ấy là sự mẫu nhiệm lòng Người thương mến, cùng là sự mẫu nhiệm ơn thánh Người bày ra.

Mỗi người trong ta là môn đồ theo đạo bạnh Chúa Kirixitô, thì phải là môn đồ thánh giá mà chớ: Thể gian bắt bớ xua đuổi Thầy thánh mình, thì cũng ghét và bắt bớ mình, chẳng phải lạ gì. Vì chưng môn đệ chẳng qua Quan thầy.

Con chỉ xin Chúa cho con năng tới mức lấy trong phép Bí tích Thánh Thể này, sức nào con còn thiếu.

Phận con thì chẳng nên thân, không ra gián gì hết, nhưng nếu còn thiếu Đ. C. Giêsu thì được nói như thánh Phaolô rằng: *Có Đấng làm sức mạnh tôi thì tôi nói được hết.*

Có Chúa, nhờ Chúa và ở trong Chúa, thì tôi được đứng vững tới cùng và rồi linh hồn chẳng sai.

Hãy xin sức mạnh và lòng nhịn nhục, bởi nhờ Đ. Mẹ đứng kề thánh giá, và các thánh Tông đồ, các thánh tử đạo, cùng những kẻ đạo đức bị bắt bớ khốn khó dưới thế gian này, cầu bầu hộ vực cho tôi.

Cách thứ VII.— *Dùng chuỗi lần hạt trước mình thánh Chúa.*

Nhiều người muốn viếng Mình Chúa lâu, mà không sách, chẳng biết nói khó thở than với Chúa làm sao, thì dùng chuỗi lần hạt mà đọc chậm một chuỗi hay là ít chục, hiệp với Đ. Mẹ mà thờ lạy, kính mến Đ. C. Giêsu, và xin những ơn mình muốn.

Ví bằng lần hạt, theo chuỗi Mỗi khi trước Mình Thánh Chúa, như sau này, thì càng phải cách, hợp thì hơn.

CÁCH LẦN HỘT CHUỖI MÔI KHÔI TRƯỚC MÌNH THÁNH CHÚA

I. — Năm sự Vui

*Thứ nhất : Thiên Thần truyền tin cho
Đức Bà Maria chịu thai.*

Ta hãy tin vững vàng Đ C G, bởi phép Đ C T T, đã xuống đầu thai trong lòng Đức Mẹ ; nay Người vưng lời Thầy cả, mà ngự xuống trên bàn thờ, có ở trước mặt ta bây giờ, trong nhà tạm. — Ta hãy lắng tai mà nghe lời Đ C G phán cùng ta rằng: Ở con, *hãy học cùng Tao là kẻ khiêm nhượng thật trong lòng*, vì đã hạ mình xuống ra như không; lại phải soi gương Mẹ Tao, là kẻ xưng mình là *tôi tá Chúa* mà thôi. Lạy Đ C G cùng Đức Mẹ, xin làm cho lòng tôi trở nên *khiêm nhượng*, như lòng hai Đấng vậy. Amen.

*Thứ hai: Đức Bà đi viếng
bà thánh Isave*

Ta hãy tin vững vàng Đ C G ngự trong lòng Đức Mẹ, như có trong nhà tạm bây giờ, ở trước mặt ta, cùng dùng Đức Mẹ, mà làm phước cho ông thánh Gioan khỏi tội tổ tông, cùng dâng đầy dẫy ơn Đ C T T. Nay Chúa cũng muốn cứu ta khỏi đàng tội lỗi, làm cho ta dâng vui mừng thiêng liêng, cùng dâng đầy dẫy ơn Đ C T T; song Người đòi ta phải cậy nhờ Đức Mẹ đăm Người đến cùng ta. — Ta hãy lắng tai mà nghe lời Đ C G cùng Đức Mẹ phán cùng ta rằng: Ớ con, hãy học cùng Ta, là kẻ hay thương xót, mà làm phước cho những người khổ nạn. — Lạy Đ C G cùng Đức Mẹ, xin giúp tôi dâng lòng thương yêu mọi người, vì Chúa, như mình vậy, cùng dâng lòng ái mộ phần rỗi kẻ khác. Amen.

*Thứ ba : Đ C G sinh ra nơi
thành Bêlem.*

Ta hãy tin vững vàng Đấng sanh xuống nơi thành Bêlem xưa, rày ngự thật trên bàn thờ, cùng trong nhà tạm ; nên ta hãy bắt chước chúng mục đồng cùng ba vua, mà kính lạy Người, cùng đứng của lễ cho Người ; đứng vàng là lòng sốt mến ; đứng nhũ hương là lời cầu nguyện ; đứng một đước là sự hăm mình, cùng canh giữ ngũ quan. — Ta hãy lắng tai mà nghe lời Đ C G cùng Đức Mẹ phán cùng ta rằng : Ớ con, hãy học cùng Ta, là kẻ hay yêu chuộng sự khó khăn thốn thiếu, cùng lòng hay chê ghét mọi sự sang trọng thế gian. — Lạy Đ C G cùng Đức Mẹ, xin giúp tôi đặt đánh phạt khó khăn như hai Đấng. Amen.

*Thứ bốn : Đức Bà dâng Đ C G
vào đền thánh.*

Bây giờ mọi ngày Đ C G dùng tay Thầy cả, như xưa đã dùng tay Đức Mẹ

mà tế lễ mình cho Đ C Cha, hầu thờ phượng, đội ơn cùng phật tạ Chúa, và xin cho ta đừng mọi sự lành. — Ta hãy lắng tai mà nghe lời Đ C G cùng Đức Mẹ phán cùng ta rằng : Ớ con, hãy học cùng Ta mà phú dưỡng trót mình con cho Đ C T, cùng sẵn lòng nắm giữ luật Chúa cùng Hội thánh. — Lạy Đ C G cùng Đức Mẹ, xin giúp tôi đừng vưng lời chịu lụy cho trọn. Amen.

*Thứ năm : Đức Bà lạc mất
Đ C G ba ngày.*

Đức Bà Maria đã lạc mất Đ C G ba ngày ; và dầu chẳng phải tại lỗi Người, song Đức Mẹ cũng đã phải lo buồn đau đớn, tìm kiếm Người ba ngày, đoạn mới gặp Người lại đặt trong đền thánh. — Ta hãy lắng tai mà nghe lời Đ C G phán cùng ta rằng : Khi nào Tao ẩn mặt khỏi linh hồn con, hoặc vì con đã lỗi nghĩa cùng Tao, hay là cho đừng thử lòng con, thì con hãy bắt chước Mẹ

Tao, mà lo buồn đau đớn, cùng đi tìm Tao ở trong nhà thờ, và gấn vó nài xin Tao ban ơn sốt sắng lại cho con. — Lạy Đ C G cùng Đức Mẹ, xin ban ơn cho tôi đừng chịu sự khô khan, lạt lẽo cho bằng lòng, cùng xin chớ để tôi lìa khỏi hai Đấng bao giờ ; mà nhược bằng đã lìa bỏ Chúa cùng Đức Mẹ, thì xin cho đừng gặp hai Đấng lại cho kịp. Amen.

II. — Năm sự Thương

---

*Thứ nhất : Đ C G chịu tự
lự phiên muợn trong vườn Giếtsemani.*

Ta hãy tin vững vàng Đ C G xưa lo buồn sầu não trong vườn Giếtsemani, cho đến đôi mồ hôi cùng máu chảy xuống đất ; đoạn thẳng Giuda đến nộp Người cho quân dữ ; và các thánh Tông đồ bỏ Người mà trốn đi. Nay Chúa cũng còn cứ chịu bấy nhiêu sự ấy trong phép Thánh Thể, bởi người ta hằng ở vong ân bội ngãi, khinh mạn để duôi Người

đang ngự trong nhà tạm, cùng nộp Người cho ma quỷ, và bỏ Người hiu quanh một mình. — Ta hãy lắng tai mà nghe lời Đ C G phán cùng ta rằng : Ở con, hãy lo buồn thảm thiết vì những tội lỗi con, là căn có mọi sự khốn khó Tao chịu; lại khi gia nhơn, đệ tử, cùng anh em, bạn hữu trở lòng phản nghịch cùng con, thì hãy bắt chước Tao, mà cầm lòng nhịn nhục, khiêm nhượng cho lắm. — Lạy Đ C G, xin ban ơn cho tôi dặng lòng chê ghét mọi tội lỗi cho thật, vì lời Đức Mẹ chuyển cầu cho tôi. Amen.

*Thứ hai : Đ C G chịu đánh
đòn nát cả và mình.*

Ta hãy tin vững vàng Đ C G xưa chịu đánh đòn nát cả và mình, mà đền vì những tội xấu xa ô uế ta phạm; nay trong phép Thánh Thể, Chúa còn cứ chịu kẻ có tội dẫn vật hất hương mình, cùng chịu giày đạp dưới chơn, hay là

bỏ trong nơi dơ nhớp. — Ta hãy lắng tai mà nghe lời Đ C G phán cùng ta rằng: Ở con, hãy học cùng Tao, mà chê ghét xác thịt con, là giống hư hèn tội lỗi, đang khi con thấy Tao phú xác thánh vinh hiển Tao, mà chịu mọi sự đau đớn, vì lòng thương con. — Lạy Đ C G, xin ban ơn cho tôi dâng hãm mình đền tội, vì lời Đ. Mẹ chuyển cầu cho tôi. Amen.

Thứ ba : Đ C G chịu đội mũ gai cùng chịu chê cười nhạo báng.

Ta hãy tin vững vàng Đ C G, rày ngự trong phép Thánh Thể, hằng chịu đủ các giống sỉ nhục : Kẻ ngoại chẳng tin có Người ngự trong bình bánh, thì cầm Người như giống rớt hèn vậy ; những kẻ có đạo tin Người là Vua trên hết các vua, đang ngự trên bàn thờ cùng trong nhà tạm, lại làm sỉ nhục cho Người hơn nữa : khi ở trong nhà thờ mà dám truyện trò, dám ngủ gục, lo ra, dám tưởng đến những sự trái lẽ, ấy chẳng phải như

mắng nhiếc Người, vả mặt Người, cho
đội mũ gai, cùng lấy gậy nửa mà đánh
trên đầu Người sao ? — Ôi ! ta phải lo
buồn đau đớn cùng xin Chúa thứ tha
mọi tội lỗi ta, và lắng tai mà nghe Người
phán cùng ta rằng : *Ở con, hãy học cùng
Tao là kẻ hiền lành và khiêm nhượng
thật trong lòng, mà vui lòng chịu người
ta khinh dễ con, cùng cầm con như
không vậy.* — Lạy Đ C G cùng Đức Mẹ,
xin cho tôi đừng yêu mến những sự xấu
hỗ sỉ nhục, như hai Đấng. Amen.

*Thứ bốn : Đ C G vác cây thánh Giá
cho đến trên núi Calavariô.*

Ôi ! ai kể cho cùng những sự khốn
cực Đ C G hằng chịu trong phép Thánh
Thể, vì lòng yêu dấu ta ! Chúa chịu giam
cầm trong nhà tạm, như ở trong tù vậy ;
nhiều lần phải xuống ở trong nhà thờ
thơ rơ lũng dột, đầy những sự dơ dáy
ủ loạn, như trong chuồng trâu bò ; ghe
phen phải nằm trên khăn thánh ố gỉ,

phải ở trên chén đĩa ten rét. — Ôi ! những sự ấy như thánh giá rất nặng đè trên vai Đ C G là thế nào ! Nhưng mà Người một làm thinh, nín nhịn, choặng dạy ta cam lòng chịu mọi sự gian truân khổn khó vì Người. — Lạy Đ C G, xin thêm sức cho tôi đặng lòng nhịn nhục mà vác thánh giá này cùng nhiều thánh giá khác Chúa sẽ gởi cho tôi, vì lời Đức Mẹ chuyển cầu cho tôi. Amen.

*Thứ năm : Đ C G chịu chết
trên cây thánh Giá.*

Thương ôi ! biết là mấy kẻ còn mắc tội trọng mà dám đến rước Minh Thánh Chúa, nên nó đóng đinh Người lại trên cây thánh Giá một lần nữa, chính nơi Người tỏ lòng thương nó vô lượng vô biên ! Ôi ! Đức Mẹ hằng đứng kề thánh Giá mà xem Con mình chịu chết làm vậy, thì lòng Người đau đớn xót xa là dường nào ! — Ta hãy lắng tai mà nghe lời Đ C G và Đức Mẹ phán cùng ta rằng : Hỡi con, là kẻ đến xem Ta chịu đóng

đình bởi tay kẻ có tội, *hãy găm mà coi, có sự đau đớn nào bằng sự đau đớn hai Mẹ Con Ta chịu chẳng.* — Lạy Đ C G cùng Đức Mẹ, xin cứu tôi cùng kẻ khác cho khỏi tội phạm sự thánh, cùng mở lòng cho kẻ rước lễ chẳng nên, đừng ăn năn trở lại cùng Chúa cho thật. Amen.

III. — Năm sự mạng.

Thứ nhứt : Đ C G sống lại ra khỏi huyết đá sáng láng tốt lành.

Ta hãy tin vững vàng Đ C G bây giờ ngự thật trong nhà tạm ở trước mặt ta, cũng là một Đấng xưa bởi trong kẻ chết mà sống lại, cho ta đừng trông cậy ngày sau xác ta cũng sẽ sống lại, như vậy nữa. — Ta hãy lắng tai mà nghe lời Đ C G phán cùng ta rằng : *Ó con, con muốn sống lại cùng Tao về phần linh hồn, thì con trước phải chết, là ăn năn chừa bỏ đàng tội lỗi, và hãy sống như người mới, là ăn ở thanh tịnh sạch sẽ ;*

đoạn con năng đến rước Minh Thánh Tao, là cội rễ sự sống vinh hiển đời đời. — Lạy Đ C G, xin ban ơn cho tôi đang trở lại cho thật và đang sống liên trong ơn nghĩa Chúa, vì lời Đức Mẹ chuyển cầu cho tôi. Amen.

Thứ hai : Đ C G lên trời ngự bên hữu Đ C Cha phép tắc vô cùng.

Ta hãy tin vững vàng Đ C G đang ngự thật trong nhà tạm bây giờ ở trước mặt ta, cũng là một Đấng xưa đã lên trời mà dọn chỗ cho ta, và đang ngự bên hữu Đ C Cha, mà chuyển cầu cho ta. — Ta hãy lắng tai mà nghe lời Đ C G phán cùng ta rằng : Ớ con, nay Tao bởi lòng thương con, cũng muốn ở lại cùng con trong phép Thánh Thể cho đến tận thế, mà an ủi dạy dỗ con ; song Tao dùng hình bánh mà che khuất mọi sự sang trọng vinh hiển Tao, cho con đang lập công về đức tin, cùng dám tới gần Tao mà nói khó cùng Tao, và rước Tao vào lòng con, như của cầm cùng như dẫu

ngày sau con sẽ đăng lên thiên đàng, mà hưởng phước vui vẻ vô cùng.— Lạy Đ C G, xin ban ơn cho tôi đăng lòng ái mộ về nước thiên đàng, vì lời Đức Mẹ chuyển cầu cho tôi. Amen.

Thứ ba : Đ C G cho Đ C T T xuống trên các thánh Tông đồ.

Ta cần nhờ ơn Đ C T T soi sáng cho đăng tin vững vàng phép mầu nhiệm Minh Thánh Chúa, cùng cho đăng lấy lòng sạch sốt sắng mà rước lễ cho nên.— Ta hãy lắng tai mà nghe lời Đ C G phán cùng ta rằng : *Tao bởi trời đã sai Đ C T T, là lửa kinh mến, xuống trong thế gian, nào Tao ước trông đi gì, mà chẳng trông ước cho lửa ấy đốt lòng thiên hạ sao?* Lạy Đ C T T, là nguồn ơn bất số, xin đốt lòng tôi cháy lửa yêu mến Đ C G ngự trong phép Thánh Thể một ngày một hơn, vì lời Đức Mẹ cùng các thánh Tông đồ chuyển cầu cho tôi. Amen.

*Thứ bốn : Đức Bà đặng chết lành
và đặng sống lại mà lên trời.*

Đức Bà đã vưng linh Chúa ở lại thế gian, mà an ủi các hồn đạo mới, đoạn khi đến ngày Chúa định, thì linh hồn Đức Mẹ đã lìa ra khỏi xác bằng an, và khỏi ít lâu Chúa cho linh hồn Đức Mẹ nhập về xác mà sống lại cùng lên trời. — Ta hãy lắng tai mà nghe lời Đ C G phán cùng ta rằng : Ớ con, Tao đã cho Mẹ Tao đặng chết lành, và cho xác Người sống lại trước hết thiên hạ, vì Người hằng giữ mình vẹn sạch mọi đàng tội lỗi, cùng năng ăn uống Minh thánh Tao, là cội rễ sự sống đời đời. Tao cũng có ý cho con đặng cả lòng trông cậy ngày sau con sẽ đặng chết lành, và đến ngày tận thế xác con sẽ đặng sống lại như Người, miễn là con bắt chước Người mà năng rước lễ, hầu đặng giữ mình vẹn sạch, cùng đặng dứt tình yêu mọi sự thế gian, như Người vậy. — Lạy Đức Mẹ, xin cầu cho tôi bây giờ, và đến khi chết lại cầu giữ hơn nữa. Amen.

*Thứ năm : Đ C G thưởng Đức Mẹ
trên nước thiên đàng.*

Ta hãy lắng tai mà nghe lời Đ C G phán cùng ta rằng : Ở con, Tao đã nhắc Mẹ Tao, cũng là Mẹ con, lên trên chín phẩm Thiên Thần cùng cả và loài người ta, và đã ban cho Người một mũ triều thiên cực tốt cực trọng, cùng phong làm Nữ vương cai trị trên trời, và bầu chữa phù hộ các giáo hữu dưới đất, để trả công cho Người, vì đã cứu mang Tao trong dạ, cùng chịu khó mà nuôi dưỡng Tao, hầu ngày sau nên lương thực mà nuôi lấy linh hồn con. Ôi ! con mang ơn Mẹ Tao biết là ngần nào ! Ấy vậy con hãy kính mến Người, cùng bắt chước các nhơn đức Người, nhứt là lòng sạch sẽ, khiêm nhượng, cùng sự nhịn nhục chịu khó Người ; thì ắt là con sẽặng lên một nơi vui vẻ cùng Người chẳng sai, vì chẳng có ai làm tội Người cho nên, mà kẻ ấy phải mất linh hồn

bao giờ. — Lạy Đ C G, xin ban ơn cho
tôi dâng bên đồ làm tôi Đức Mẹ cho đến
mãn đời. Amen.

LUCIEN MOSSARD

Vic. Ap.

Rút trong Lịch Saigon 1901.

*Cách thứ VIII. — Dùng sách Tôn triều
Thánh thể, của ông thánh Ligorio mà
viếng Minh Thánh Chúa và Đ. Bà đủ
cả và tháng. Sách này xưa nay trong
Hội thánh mỗi người dùng đều yêu
chuộng, lấy làm hay lắm và chẳng nhàm.*

NHỮNG KINH ĐỌC
KHI ĐI VIẾNG MINH THÁNH CHÚA,
VÀ Đ. BÀ MỌI NGÀY TRONG TUẦN.

Ngày Chúa Nhựt

Tôi kính lạy Đ C G là Chúa tôi, bởi
Chúa thương tôi quá bội, nên đêm
ngày hằng ngự trên bàn thờ này, đầy
lòng khoan hồng hơn hậu, mà chờ
đợi kêu mời tiếp rước hết mọi người
đến viếng Chúa.

Lạy Chúa, tôi tin thật vững vàng có Chúa ngự thật trong phép Bí tích rất trọng này. Tuy tôi rất hèn tội lỗi, song tôi cả lòng men đến sắp mình kính lạy Chúa tôi hết lòng hết sức, cùng cảm tạ vì mọi ơn lành Chúa đã xuống cho tôi xưa nay, mà nhứt là vì Chúa đã lập phép Thánh Thể này cho tôi hiệp làm một cùng Chúa, lại ban Đ. Bà làm Mẹ bầu chủ tôi, cùng ban ơn soi sáng cho tôi vào viếng Chúa hôm nay.

Ơ Chúa tôi, nay tôi sắp mình xuống mà kính lạy rất thánh Trái Tim Chúa đáng yêu đáng mến vô cùng vì ba ý này : 1° vì Chúa đã để truyền phép Thánh Thể nên lương thực nuôi lấy linh hồn tôi ; — 2° tôi có ý đền bồi phạt tạ Chúa vì những điều sỉ nhục nhục nhã phô người ngoại giáo, cùng dân lạc đạo và kẻ có tội hằng làm cho Chúa ; — 3° tôi có ý kính thờ Chúa ở các nơi người ta bỏ Chúa hiu quạnh tắt tươi, chẳng đến châu chực Chúa trong phép Thánh Thể cực trọng này.

Lạy Đ C G, tôi kính mến Chúa hết lòng hết sức trên hết mọi sự. Tôi bây giờ lo buồn đau đớn ăn năn thảm thiết, vì đã ghe phen làm mất lòng Chúa rất hơn từ và tốt lành vô cùng. Tôi hôm nay quyết lòng chẳng dám lỗi nghĩa cùng Chúa nữa. Dầu tôi khó hèn khốn nạn trước mặt Chúa, song tôi cả lòng dựng trót mình tôi cho Chúa. Tôi từ bỏ ý riêng tôi mà vưng theo ý Chúa, tôi lại dựng hết mọi sự lòng lo, miệng nói, mình làm, mọi điều mơ ước và mọi sự trong ngoài tôi cho Chúa. Xin Chúa hãy định đoạt về tôi làm sao, thì mặc lượng Chúa. Tôi một xin hãy ban cho tôi đừng kính mến Chúa, giữ nghĩa cùng Chúa, và hằng theo ý Chúa chẳng khi dừng.

Tôi xin Chúa khấng thương đến các đấng ở lửa luyện ngục, nhứt là những linh hồn thuở còn sống có lòng sốt sắng tôn kính Minh thánh Chúa và Đức Bà Maria. Tôi lại xin cho kẻ có tội biết đang ăn năn tội trở lại.

Sau nữa tôi xin hiệp những sự lòng
tôi sốt sắng yêu mến làm một cùng
lòng Chúa sốt sắng yêu mến, mà đứng
cho Đ C Cha, xin Người kháng chịu lấy
và nhậm dùng vì công nghiệp vô cùng
Chúa. Amen.

Tôi kính lạy Đức Chúa Giêsu,
Thật ăn trong hình bánh rượu ;
Lòng tôi khâm ngưỡng nhìn xem,
Trí tôi kinh khủng rụng rời.
Chúa tôi rày ăn nơi đây,
Nguyên sau đặt toại lòng khao khát,
Là khi hồn ra khỏi xác,
Đặng lên trời mừng Chúa chẳng
cùng. Amen.

Kinh Rước lễ thiêng liêng.

Lạy Đ C G, tôi tin thật vững vàng có
Chúa ngự trong phép Thánh Thể này,
nên tôi sắp mình xuống mà thờ lạy
Chúa tôi.

Tôi lo buồn ăn năn thảm thiết, vì
ghe phen tôi đã làm mất lòng Chúa

lắm. Từ này về sau tôi một kinh mến Chúa trên hết mọi sự, và muốn kết hiệp cùng Chúa luôn. Nhưng bởi tôi chẳng đáng rước lễ thật bây giờ, thì ít nữa là tôi xin rước Chúa cách thiêng liêng. Vậy lạy Chúa, xin hãy ngự vào lòng tôi cho chóng. Tôi xin hiệp làm một cùng Chúa luôn ; xin Chúa hãy sống trong tôi và soi sáng bình vực tôi, ngõ tôi đáng sống trong Chúa cho đến trọn đời. Amen.

Kinh Cầu cùng Đức Bà.

Kinh lạy Đức Bà MARIA,
Mẹ là trái cây bồn đạo hăng ngong,
Xin Mẹ nhậm lời, tội nhưn khẩn đảo,
Vì con ao ước mến Mẹ hết tình,
Mới dám cả lòng nài Mẹ hộ bảo.
Cho con chắc rồi, là sự con mơ ;
Mẹ đoái hồn con, sống phần thiêng áo.
Con rày xin Mẹ soi sáng cho con,
Phục lại ngãi hòa Chúa Con thiết hảo.
Mẹ là chẳng khác của cầm rồi con.

Bằng Mẹ đem lòng phù trì diên tháo,
Ắt con chắc ý hưởng phước đời sau.
Bằng Mẹ phá tan oan gia tội báo,
Cùng là trừ khử u ám tư tình,
Ắt trí hóa con thanh minh tỉnh táo.
Cậy Mẹ sang sửa tính hạnh thuận thoàn,
Hầu mọi việc con hiệp cùng thánh giáo;
Mới toan trông ngóng phần phước đời đời
Xin Mẹ dẫn đường cho con trọn đạo. Amen

Ngày thứ hai.

Tôi kính lạy Đ C G là Chúa Trời tôi ;
nay tôi đến sắp mình trước bàn thờ
này, là nơi Chúa hằng ngự đêm ngày,
mà chờ đợi tôi đến chầu Chúa. Chúa
là mạch mọi ơn lành, là phương linh
được chữa đã các giống tội nguyên,
là kho tàng của những kẻ khó khăn
bần tiện. Lạy Chúa, này tôi là kẻ tội
lỗi, khó khăn cùng yếu đuối lắm, tôi
đến sắp mình xuống dưới chơn Chúa,
mà xin Chúa đoái thương. Khi tôi
thấy Chúa bỏ trời xuống đất vì tôi,

thì tôi chẳng dám ngã lòng rún chí, một thêm cây trồng Chúa hơn nữa mà thôi.

Lạy Chúa, tôi chúc tụng, cảm tạ Chúa và kính mến Chúa ; lại vì Chúa muốn cho tôi xin ơn cùng Chúa, thì xin Chúa hãy khấng ban cho tôi một ơn trọng này : là chớ để tôi phạm tội mất lòng Chúa nữa, và cho tôi dâng kính mến Chúa hết lòng hết sức trên hết mọi sự. Ôi ! lạy Chúa, tôi xin kính mến Chúa hết linh hồn tôi, và hết lòng hết sức tôi. Chớ chi tôi dâng nói thật như vậy và bây giờ và đời đời chẳng cùng ! Amen.

Ở Đấng Chấn chiên,
Nhơn từ chí thánh,
Thể quảng bao duông !
Hãy tuất dưỡng các con ngây muội,
Hãy hộ phù những kẻ cây trồng ;
Xin cho thấy sự lành cực hảo,
Đất thường sinh sản tích đa sung.

Đoạn rước lễ thiêng liêng.

Kinh Cầu cùng Đức Bà.

À thánh Mẫu MARIA, là Mẹ Ngôi Hai ra đời, xin hãy giúp tôi phá tuyệt thói tà, là tình tư dục hay giết linh hồn. Nó khác nào phong ba bão bùng, làm cho tôi xao xiển sợ sệt ; những tội tôi ví dường sóng biển, xua đưa tôi xuống vực ngã lòng. Dám xin Mẹ, là Sao bắc đẩu, hãy làm cho gió lặng trời thanh. Kia Satan sánh dường sư tử, hăm hăm ruồi chạy tìm bắt nuốt tôi. Lạy Mẹ Đồng trinh vẹn vẻ, Mẹ là Đấng đã sinh Con Chúa chí tôn, tay Người đã tán nghiền răng sư tử, xin Mẹ hộ phù che chở, dắt đem lên toà Chúa, hưởng phước cùng Đ Mẹ muôn đời chẳng cùng. Amen.

Ngày thứ ba.

Tôi kính lạy Đ C G, trước khi Chúa lìa khỏi thế, mà về cùng Đ C Cha, thì Chúa đã phán những lời dịu dàng này: *Ơ con ôi ! Cha chẳng bỏ các con mồ*

côi đâu; song Cha ở lại với chúng con mọi ngày trong phép Thánh Thể cho đến tận thế. Tôi kính lạy Đ C Giêsu, là Đấng Cứu chuộc tôi rất hơn từ quảng đại, nay tôi đến sắp mình thờ lạy Chúa đang ngự thật trên bàn thờ này, Chúa chẳng những xuống thế làm người, chịu chết mà cứu lấy tôi; song lại muốn lập phép Thánh Thể nên lương thực kẻ đi đường, nên thuốc mầu chữa người tàn tật, nên như bạn thật đưa người đời ra khỏi rừng hoang truông hiểm, dặng soi sáng kẻ bóng quáng tối tăm, nên đã công thượng sự đưa tôi vượt khỏi biển hiểm thế này, cho tới nước Thiên đàng, là nơi tôi phải về đó. Hỡi linh hồn tôi! ấy đã thấy Chúa lòng lành đường ấy, mà chẳng kính mến Người, thì dễ lòng mà mến thương ai? Chẳng làm tôi Người, thì làm tôi ai?

Ôi! bao giờ tôi mới dặng kính mến Chúa chí thiết! Kia Chúa đã dùng trót

cả và đời mình, mà tỏ ra lòng yêu dấu tôi, thì tôi một muốn sống mà làm tôi tá Chúa và kính mến Chúa mà thôi. Lay Chúa, tôi muốn kính mến Chúa trên hết mọi sự, tôi ước ao vưng lời Chúa dạy. Xin Chúa ban ơn cho tôi đặt lòng kính mến Chúa, và ái mộ phần rỗi linh hồn người ta như các thánh Tông đồ xưa. Xin Chúa chiếm cứ mọi sự trong ngoài tôi, xin cai trị và gìn giữ tôi đêm ngày. Chớ chi tôi đặt mến Chúa, nhớ Chúa, tìm Chúa và được Chúa làm của riêng tôi trên hết mọi sự.

Thuở giáng sinh cho xưng liêu hữu ;
Buổi tiệc lìa nên hương thường sinh ;
Khi lâm tử, phú mình huờn giá ;
Rày cao ngự nên thưởng thoả tình.

Ớ cửa lễ hay sinh phần rỗi,
Mở cửa trời rộng rãi thình thình ;
Giặc ba thù tư bề vây hãm,
Xin sức thiêng giúp đỡ an ninh.

Đoạn rước lễ thiêng liêng.

Kinh Cầu cùng Đức Bà

A kính lạy thánh Mẫu Maria,
Đức Mẹ Chúa Trời, nhờ chung ơn Mẹ,
Chúng con lớn bé, dâng Chúa đoái
thương,
Xuống ơn vô lượng, nhưng hằng bội
ngãi,
Ơn ban chẳng đoái, muốn tội vô cùng;
Chúa cũng rộng dung, thứ tha mọi vẻ.
Nhơn vì với Mẹ, Chúa xuống ơn soi,
Thân phận tôi đòi, con loài trần tục,
Nghĩ đả lớn phúc, những sự nhiệm mầu,
Những lẽ cao sâu, hiển tin vững chắc.
Ơn Mẹ dìu dắt, đưa đến dàng ngay,
Sum hiệp ngày rày, ở trong nhà Chúa.
Amen.

Ngày thứ tư.

Lạy Chúa, Chúa xưa đã phán rằng :
Hễ kho tàng bay ở đâu thì lòng bay
cũng ở đó. Vậy nếu Chúa là kho tàng
lòng tôi, ắt là lòng tôi phải yêu ở liên
lạc cùng Chúa mà chớ. Tôi lạy Đ C G
là Đấng đáng yêu mến vô cùng, bởi

Chúa thương tôi quá bội, nên Chúa hằng ngự đêm ngày trên bàn thờ này, mà trông tôi đến nói khó cùng Chúa. Lạy Chúa, xin hãy kéo lòng tôi đến cùng Chúa, cho tôi bỏ quên mọi sự đời này, hầu dựng tưởng nhớ, yêu chuộng, kiếm tìm và ước trông một mình Chúa mà thôi.

Ô Chúa, là Bạn thanh sạch linh hồn tôi, thật những cách thể Chúa dùng, mà vô lòng tôi kính mến Chúa, thì rất đối dịu dàng êm ái là dường nào ! Chẳng những Chúa muốn làm người như tôi, và chịu chết mà cứu lấy tôi khỏi sa hỏa ngục ; song Chúa lại muốn nên lương thực nuôi lấy linh hồn tôi, và nên bầu bạn hằng ở cùng tôi cho đến mãi đời. Ôi ! có một Chúa làm những sự lạ lùng quá trí khôn lường ! Có một Chúa dựng thương tôi cho đến đời này mà chớ !

Lạy Chúa, dầu sống thác, tôi quyết một lòng kính mến Chúa, và làm tôi tá

Chúa luôn. Tôi xin phú linh hồn và xác tôi ở chung tay Chúa, muốn thuận theo ý Chúa, và giữ nghĩa cùng Chúa cho đến trọn đời.

Ở Tính trí Chúa rất nhơn từ,
Lòng khoan bác đã nên cao rộng !
Bánh ngon dịu, bồi trời ban xuống,
Mà tỏ lòng hiền hậu cùng con !
Kẻ đói ban đầy dẫy ơn lành ;
Người giàu chán ngán, buông không
[rỗng !
Đoạn rước lễ thiêng liêng.

Kinh Cầu cùng Đức Bà.

Lạy rất thánh Nữ Đồng trinh Maria, là Mẹ rất hiền vang khiết tịnh, chẳng đúng bọn nhơ, cùng là Mẹ tôi nữa. Dầu tôi thấp hèn tội lỗi, song hôm nay tôi cả lòng chạy đến cùng Đ Mẹ, là Mẹ Con Chúa chí tôn, cùng là Nữ Vương quản trị trời đất và là Đấng bầu chữa kẻ có tội trông cậy. Ở Nữ Vương cao trọng, xin nhậm lời tôi khong khen cảm

tạ Đ Mẹ, vì những ơn lành Đ Mẹ hằng ban xuống cho tôi xưa nay, nhứt là ghe phen Đ Mẹ đã che chở tôi khỏi sa hỏa ngục.

Lạy Mẹ, là Quan thầy tôi, tôi xin kính mến Đ Mẹ hết lòng, và tôi hứa sẽ làm tôi Đ Mẹ luôn, và ra sức lo cho kẻ khác tôn kính Đ Mẹ nữa. Tôi xin kí thác phần rỗi, cùng mọi sự trông cậy ở trong tay Đ Mẹ. Xin Đ Mẹ cho tôi dựa vào hàng kẻ làm tôi Đ Mẹ. Lạy Mẹ ơn lành, xin hãy khăng bính vực bầu chữa tôi luôn, vì Đ Mẹ rất thân thể trước tòa Đ C T. Nay tôi chạy đến cùng Đ Mẹ, mà xin Đ Mẹ giúp tôi đặt lòng kính mến Đ C G chí thiết, và đặt chết lành trong ơn nghĩa Chúa.

Lạy Đ Bà Maria, là Mẹ tôi, xin hãy chuyển cầu và giúp đỡ tôi luôn, nhứt là chung kì lâm tử; xin chớ bỏ tôi, một xin phù hộ tôi, cho đến khi thấy tôi lên thiên đàng, mà tán tạ không khen lòng lành phép tắc Đ Mẹ đời đời chẳng cùng. Amen.

Ngày thứ năm.

Tôi kính lạy ĐCG rất đáng yêu mến, tôi hằng nghe Chúa phán bởi nhà tạm rằng : *Này là nơi Tao nghỉ ngơi đời đời ; Tao sẽ ở đó, vì đã chọn lấy rồi.* — *Ờ bay, là những kẻ chịu lao lực và gánh vác nặng nề, hết thấy hãy đến cùng Tao, Tao sẽ an ủi cùng bổ sức lại cho bay.* Ôi những lời thiết ái ấy tỏ lòng Chúa yêu dấu tôi, và muốn cho tôi năng đến châu chực Chúa là dường nào ! Lạy Chúa, nếu Chúa muốn ở cùng tôi trong phép Thánh Thể này, và lấy nơi ấy làm chốn Chúa nghỉ ngơi, ắt là tôi cũng phải muốn châu kề một bên Chúa luôn và lấy làm dịu dàng khoái lạc, mọi khi tôi đứng đến châu chực Chúa hằng ngự thật trên bàn thờ này.

Lạy Chúa tôi, mấy năm tôi ở vô tình bạc ngãi cùng Chúa, thì phải kể là những năm khốn nạn mà chớ. Tôi cảm tạ Chúa, vì còn chờ đợi tôi, cho tôi hồi

tâm nghĩ lại lòng Chúa thương tôi là
dường nào, mà cái quá tự tận, cùng
quyết lòng kính mến Chúa, và dựng
mình làm tôi Chúa cho đến trọn đời.
Thôi, tôi chẳng còn dám từ chối ơn
Chúa, và vong ân bội nghĩa cùng Chúa
nữa. Tôi còn sống bao lâu, thì tôi một
kính mến Chúa mà chớ.

Lạy Chúa, khi tôi sắp cất xây lưng
cho Chúa, thì Chúa còn tỏ lòng thương
tôi quá hậu ; phương chi rày tôi tìm
Chúa, ước ao kính mến Chúa, và
quyết lòng giữ nghĩa cùng Chúa cho
đến chết, thì Chúa chẳng sẵn lòng mà
giúp tôi sao ? Lạy Chúa là Đấng phép
tắc vô cùng, xin Chúa hãy làm một
phép lạ này cho thiên hạ đặng thấy, là
cho tôi xưa là kẻ nghịch cùng Chúa,
rày nên kẻ kính mến Chúa hết lòng
hết sức trên hết mọi sự.

Ơ Giêsu Vua rất lạ !

Là Đấng thắng khởi hiển vang,
Là Đấng dịu dàng khôn ngại,
Là Đấng nên ước mọi đàng !

Xin tiếng tôi hằng ngợi khen Chúa,
Cho nét tôi xưng Chúa chẳng ngại ;
Lòng chúng tôi hãy yêu mến Chúa,
Từ hôm nay mãi mãi đời đời.

Đoạn rước lễ thiêng liêng.

Kinh Cầu cùng Đức Bà.

Kinh lạy Đức Bà MARIA,
Nữ Vương nhơn hậu, quản trị càn khôn,
Giáo hữu kính tôn Mẹ lành hồn đạo.
Mẹ là Chủ bảo loài tội cậy trông.
Cửa biển khoan hồng rước người
nịch thủy.

Mẹ hay phủ uỷ phô kẻ khóc than,
Lâm bặc gian nan, lập dòng chuộc lại.
Tật nguyên bất toại, Mẹ liệu an thuyền.
Lạy Mẹ nhơn hiền, đầy ơn thánh sủng !
Xin soi trí chúng, hầu đăng tỉnh anh ;
Bắt lười chẳng lành mở lời khen ngợi ;
Cùng hằng nhắc tới cung hỉ Thiên Thần.
Ở Đấng hoan hân, Đức Bà phong nhả !
Rồi siêu thiên hạ, là Đấng ủi an !
Chào Mẹ tôn sang, kì tường thượng
hạng !

Đĩa dàng điệu rang, báo chắc nấu
nương ! [lồi !

Máu xuống ơn thương, Đấng hay chữa
Vực người có tội trước mặt Chúa
Con ! Amen.

Ngày thứ sáu.

Lạy Chúa, Chúa hằng khuyên tôi đến
mức nước ơn lành bởi năm dấu đinh
thương Chúa, như năm mạch cả hằng
chảy ra cuộn cuộn đêm ngày trong
phép Thánh Thể này. Ôi ! ai suy cho
xiết lòng Chúa yêu dấu tôi là dường
nào ! Bởi lòng ấy thì Chúa đã bỏ trời
xuống đất, mặc lấy lột phạm, làm
người hèn hạ khó khăn, từ bé cho
đến ba mươi ba tuổi. Chúa chịu trần
truồng lạnh lẽo giá rét thức khuya
dậy sớm, đói khát, lo buồn ; Chúa
chịu mắng nhiếc, khinh dể nhạo cười,
chịu giằng vật hất hurls, lấn lướt,
chịu bắt bớ buộc trói, giỗ vạ, chịu
bỏ vạ cáo gian, chịu đập đánh nứt

nở cả và mình, từ trên đầu cho đến dưới chơn như liên một dấu. Sau hết chịu chết trên cây thánh Giá một cách rất nhuốc nha tất tươi. Ôi ! vì ai mà Chúa tôi phải chịu bấy nhiêu sự ấy ? Thật Chúa chịu làm vậy choặng đền vì tội tôi, và cho được ở lại cùng tôi trong phép Thánh Thể này. Lại xưa nay ai suy cho biết những điều sỉ nhục kẻ có tội hằng làm cho Chúa ở trong phép mầu nhiệm này ! Ôi ! khi tôi suy lại bấy nhiêu sự ấy, thì hai hàng nước mắt chảy ra cuộn cuộn, lòng tôi thì sầu não đau đớn thiết tha, và tủi thân trách phận vì sao dám ở vô tình, mà không kính mến Chúa.

Lạy Chúa, tôi xin chịu tội chịu vạ cùng Chúa, vì bấy lâu nay tôi những ở lãnh lảng cùng Chúa. Từ này về sau tôi quyết lòng kính mến Chúa, và giữ nghĩa cùng Chúa cho đến mãn đời ; lại tôi sẽ năng đến, mà suy nghĩ những ơn lòng lành Chúa đã làm cho tôi, nhứt là bởi phép Thánh Thể trọng này.

Ơ yển diên rất nên chí thánh !
Là tiệc rước Minh Chúa Kitô,
Để nhắc lại Chúa chịu khổ hình !
Linh hồn đầy ơn thiêng mọi giống,
Là của cảm hậu thế hiển vinh,
Cho chúng tôi hiệp phù đặng sống !

Đoạn rước lễ thiêng liêng.

Kinh Cầu cùng Đức Bà.

Ơ rất thánh Nữ Đồng trinh MARIA,
có phước lạ bội phần hơn kẻ khác,
dám xin Đức Mẹ hãy nhớ lại, xưa khi
Đức Mẹ đứng áp chơn thánh Giá, thì
đã khăng lảnh lấy tôi làm con Đức
Mẹ ; nên rày tôi dám cả lòng cúi xin
Đ Mẹ, hãy chịu lấy tôi làm con Đ Mẹ.
Vị bằng Đ Mẹ muốn tỏ ra làm Mẹ thật
tôi, thì xin Đ Mẹ hãy làm cho tôi dặng
hết lòng kính mến Đức Mẹ cho đến
trọn đời.

Ơ rất thánh Nữ Đồng trinh, là Đấng
có phép tắc, đã hủy diệt phá nát con

rồng. Vậy tôi cả lòng dám xin Đức Mẹ hãy hủy diệt các tình tư dục tôi, và phá dứt những thói hư nết xấu buộc cầm linh hồn tôi.

A thánh Maria, là Đấng bầu chữa phù hộ các giáo hữu, hễ bao giờ tôi lâm phải sự gì nghèo nàn khốn cực, thì xin Đ Mẹ hãy kháng cứu giúp tôi. Xin Đ Mẹ hãy bầu chữa phù hộ tôi trước mặt Chúa, cho tôi dặng chịu lấy những ơn này : là cho tôi dặng tin cho vững vàng, trông cậy cho bền đỗ, kính mến cho sốt sắng, cầu nguyện cho siêng năng. Lại tôi xin cho dặng lòng trinh khiết, khiêm nhượng, hòa nhã, yêu người, chê bỏ mọi sự đời, và ái mộ khát khao làm cho sáng danh Cha cả sáng. Sau nữa tôi xin cho dặng lòng kính mến Đ C Giêsu và Đ Mẹ bền chặt vững vàng hơn, lại dặng lòng thống thiết về những sự thương khó Chúa và Đ Mẹ đã chịu, hầu sau tôi dặng lên Thiên đàng vui vẻ cùng các thánh, mà

tán tạ khong khen Đ C G và Đ Mẹ đời
đời chẳng cùng. Amen.

Ngày thứ bảy.

Lạy Chúa, kìa Chúa chỉ phán cùng
linh hồn tôi rằng: *Ơ bạn Tao rất yêu
dấu, và phương phi đẹp đẽ, hãy vội
vàng chỗi dậy mà đến cùng Tao. — Ơ
con, hãy dựng lòng con cho Cha. —
Con hãy kính mến Chúa hết linh hồn
con, hết lòng con và hết sức con.* Lạy
Chúa, tôi xin vưng lời Chúa dạy, nay
tôi đến sắp mình xuống trước mặt
Chúa, tôi biết rõ ràng, nếu Chúa
chẳng phạt tôi sa Hỏa ngục, là vì
Chúa muốn cho tôi trở lại, và kính
mến Chúa hết lòng hết sức trên hết
mọi sự. Lạy Chúa, nầy tôi cả lòng vưng
theo ý Chúa, tôi xin dựng trót cả và
mình tôi cho Chúa. Lạy Chúa, nầy
tôi kính mến Chúa, là Đấng trọn tốt
trọn lành, rất đáng cho mọi người đều
yêu mến. Tôi hôm nay chọn Chúa làm

Vua ngự trị lòng tôi. Song Chúa biết lòng tôi rất dối lạt lẽo tanh nhờn, nên xin Chúa khăng đời lòng tôi ra mới, cho tôi từ này về sau chỉ một lòng tưởng nhớ Chúa, và yêu một Chúa mà thôi. Xưa nay tôi những ở phi ơn bạc ngãi cùng Chúa, rày tôi chẳng dám cứ thói xấu xa ấy nữa.

Lạy Chúa, là Đấng lòng tôi kính mến trên hết mọi sự, xin khử trừ những sự trái ý Chúa ra khỏi lòng tôi. Nay linh hồn tôi đã dâng hiệp cùng Chúa khi rước lễ, thì xin Chúa chớ để nó dính bén sự gì thế gian này nữa ; một ban ơn thêm sức cho tôi dâng ái mộ tôn kính phép Thánh Thể, và cứ bền đỗ mỗi ngày đến chầu chực Chúa ngự trên bàn thờ này. Tôi xin ơn ấy vì công nghiệp Đ C G là Chúa tôi, và vì lời Đ Mẹ cầu thay nguyện giúp cho tôi.

Ấy lương thực thần lành thiên quốc,
Nên của nuôi người dưới thế gian,

Này là bánh bỡi trời,
Cho hình bóng một lời dứt bãi :
Ở sự rất nên lạ !

Tớ, khó, hèn rước Chúa cao sang !
Tôi kính lạy một Chúa Ba Ngôi,
Khắc viếng tôi, như tôi thờ Chúa,
Nguyên dắt dìu trải qua nẻo Chúa,
Ngõ tới nơi Chúa ngự cao quang.
Amen.

Đoạn rước lễ thiêng liêng.

Kinh Cầu cùng Đức Bà

A thánh Nữ Đồng trinh Maria,
Mẹ lành thiên Chúa, cực tịnh cực thanh,
Nhờ bợn sạch sành, tội truyền vẹn vẻ,
Chúa Trời phong Mẹ, tốt bậc thánh thần.
Trái cây muôn dân, tội nhơn hoài vọng.
Thần nhơn tôn trọng, khoái lạc kẻ lành.
Ơn Mẹ thi hành, hồi lương cải ác ;
Lòng Bà quảng bác, hòa ngãi Chúa tôi.
Con cái mồ côi, xin hằng che chở,
Xin Mẹ phù trợ, dưới cánh nấu nưong,
Nguyên khắc đoái thương, tôi con
[nguy cấp.

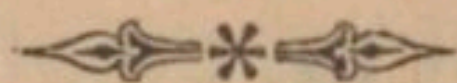

Ghe lần lâm vấp, cũng tở xưa nay.
Phủ thân những ngày, biết tên Đ Mẹ,
Tái nguyện cùng Mẹ, mưa dầm đơn sai.
Gắn vó kêu nài, ra ơn hộ vực,
Khỏi mưu quỷ vực, lương gạt dấm sa.
Giăng bủa lưới tà, gom vào hoả ngục.

A thánh Maria !

Chúng tôi chạy đến, kêu Mẹ cầu thay,
Tội lỗi dầy dầy, khêu cơn Chúa giận,
Xin Mẹ cầu khẩn, đều đặn vui mừng,
Ngõ đặn trọn phần thiện sanh thiện tử.

[Amen.]

**Những lời Đ C Giêsu thống
thiết với kẻ thăm viếng mình,
hoặc trong Giờ thánh.**

Lời bảo. — Kẻ ái ân thật tình kính
mến Đ C Giêsu, thì bắt muốn đền bồi
phạt tội lỗi thế gian sa phạm mất lòng
Chúa hằng ngày, mà hủ hỉ tỏ tình với
Trái Tim Người.

Kẻ ấy muốn lo việc phạt tạ thì ăn năn đền tội chung hết, mà nhứt là tội đời nay treo beo sờ sờ, thấu vào mấy nhà tri thức tử tế cùng đạo dòng; những là nết lãng loạn, ăn mặc hở hang, hăm hí lã lúa... chê bác bâm nhẻ tới Giáo hoàng, tới mấy Cha phiến trách phong hóa tồi tàng, chớ không sửa mình.

Cha Matéo Crasseley-Boevey nghe thấy đời tệ thể ấy, thì dọn ra một tập nhỏ, dịch ra đây, có ý cho mấy gia thất có vào hội Giữ giờ thánh ban đêm dùng riêng hay là đọc chung trước bàn thờ mình có tôn Trái tim.

Trong giờ ấy, nếu được, thì khá quì gối luôn có ý chịu khó đền tội phạt tạ; bằng chẳng nổi, thì quì hồi ban đầu và lúc sau hết. — Khi ở riêng một mình, thì nên cầm ảnh chuộc tội trong tay, dặng mà hôn mến ấp yêu mấy hồi nào sốt mến, mấy khi nghe Đ C Giêsu Trái tim thở than kêu cầu.

Khá cảm lòng đem trí tưởng như mình đang quì bên chơn Chúa, hoặc trong nhà thờ, hoặc như trong vườn Giếtsemani : mà nhìn Đ C Giêsu là Vua ân ái yêu đang, phải đau đớn sầu bi như hấp hối. — Vậy mà chịu một mình lưu vóng, những ngóng đợi coi có ai thăm lom, trông cho được một ít kẻ hữu tình cầu nguyện với mình, mà an ủi cho hơi lòng một chút...

Song thương ôi ! Bây giờ chẳng khác chi hồi đó : Ai nấy lo ngủ hết ! Các thánh Tông đồ đã cứ ngủ mê, trừ ra có một, là một mình Giuda và nố thù nghịch Chúa còn thức chỗi hỏi : thức mà sắm bày đồ gia hình làm khổ Chúa... thức mà thả theo tội lỗi ! !..

Nghe Chúa và suy nghĩ.

Đ C Giêsu năn nỉ. — Ớ con là con rất mến thương, Cha cảm ơn con vì con nhìn giấc ngủ giờ này, mà suy nghĩ tới lòng Cha yêu mến con người ta thói

quá, song chẳng ai thêm kể tới. Thật Cha cảm tình cảm ngãi con lắm. Trái tim Cha chứa đầy cay đắng, cho đến đôi chảy tràn lai láng ra ngoài. May lắm ! Con đến đây thì đỡ cho Cha nhiều : Cha thấy con thật dạ ngay lòng, thì muốn tỏ nỗi ân hậu, tình thâm nghĩa thiết với con... — Xin con hãy nhớ Đấng đang tỏ tình với con đây là Chúa Trời. Vậy thì con hãy thờ lạy Cha đi !

Cha là Chúa Trời mà đã giáng sanh Cứu thế làm con Đức Bà Maria, gọi là Chúa Giêsu.

Ở con trung ngãi, Cha rõ biết ý con tới đây bây giờ, lo riêng đền bồi sửa lại một thứ tội nặng nề độc dữ hơn hết, là tội những kẻ có đạo tri ân thiết nghĩa của Cha bấy lâu : Thật hạng kẻ này đáng tội hơn hết, vì có lương tâm biết tội phước hơn ai, là những kẻ Cha vì vói mến thương lắm. Nhưng vậy những người ấy ra hung ác, nói phạm thượng xúc phạm đến Cha... có kẻ chối

đạo, lo bán Cha cách nọ thế kia cho kẻ xấu kẻ ngoại... Xin con thăm nghĩ một lát, mà tưởng tới nỗi khốn nạn hơn hết đó, có mấy người ấy thật là khốn nạn hơn hết: đã mất đức tin, cũng không có đức cậy, có đâu tới được chút kính mến. Vậy Cha xin con trước hết đọc một kinh mà cầu cứu cho những kẻ hiện diện mang những tội rất nặng thể ấy.

Cha lại muốn nói luôn thể với con về một sự đau đớn khác khó chịu hơn, là một thứ hấp hối khổ cực thẳm nảo hơn nữa... Mà trước thì để Cha đợi con đọc một kinh văn phật tạ giúp cho những kẻ sa ngã trong vực tội sâu thẳm, không có ai ra tay kéo lên giúp. Con hãy làm việc đức thương yêu này cho những kẻ ấy và cho Cha với nữa... Trái Tim Cha sẵn sàng nghe con luôn...

Linh hồn châu Chúa. — Kính lạy rất thánh Trái Tim Đ C Giêsu. Con là ai mà dám an ủi Chúa, mà được làm cho Chúa hởi dạ, bớt tuôn rơi nước

mắt? Có một mình con mà sao được làm cho Chúa bết đắng cay chua xót hải hà? Làm sao cho có rượu thuốc quí mà rịt các thương tích Chúa... và rút hết mấy cái gai trong Trái tim Chúa ra cho đừng đem mấy linh hồn trăm thể lại? — Ôi, Chúa chọn con lo việc cực trọng ấy thật là ơn trọng đại phước lắm chúc, song con đâu đáng ơn ấy chút nào!.. Con hết lòng cảm tạ Chúa là Vua thương yêu, mà cũng là Vua thương xót vô ngần. Cảm tạ không khen Chúa quá hậu!

Ấy vậy bây giờ con cậy nhờ Máu thánh Chúa đổ ra và nước mắt Đ. Bà Maria tuôn rơi, mà đọc kinh cầu nguyện cho những quân dữ gia hình giết Chúa xưa trên núi Calavario, và phá Hội thánh đang thời bây giờ, theo ý Chúa khấng hạ mình nài nỉ với con.

Lạy rất thánh Trái tim Đ. C. Giêsu đã phải phiền muộn cho đến chết, khi chịu Giuda thất tin hôn mặt ra dấu

cho quân dữ bắt, xin thương xót tha cho muôn vàn người khác cũng theo một lối chối Chúa, nộp Chúa, bán Chúa cho đặng mê theo nhơn vật, cho đặng chức tước. có ít đồng bạc...

Lạy Chúa là Vua yêu mến, xin nhìn xem nước mắt và lòng đau thương khó thấm thiết Đ. Bà Maria, mà ban ơn cho những kẻ ấy động lòng hồi tâm đặng trở về ràn chiêm Chúa.

Xin Chúa thứ dong. *Parce Domine !*

Lạy rất thánh Trái tim Đ. C. Giêsu đã phải phiền muộn cho đến chết, Chúa đã chịu sỉ nhục giữa tòa vua Erode, chịu lời xấu hổ tới đủ mấy tòa gian ngược, xin đem lòng thương đến muôn vàn người văn minh kiêu ngạo đời này, còn dám dành xử bất bẻ Chúa, cho đặng binh lấy thói ăn nết ở luông tuồng và chữa tính trí kiêu hãnh... Lạy Vua yêu mến, xin Chúa nhìn xem nước mắt và lòng thương khó thấm thiết Đ. Bà Maria, mà ban ơn cho

những kẻ ấy động lòng hồi tâm trở về ràn chiêm Chúa.

Xin Chúa thứ dong. Parce Domine

Lạy rất thánh Trái tim Đ. C. Giêsu phải phiền muộn cho đến chết, Chúa đã chịu đóng đinh trên thập ác tất tưới hèn hạ giữa hai tội hơn tù đồ, đau đớn hơi hóp gần chết, mà những kẻ lành trốn bỏ, bị những kẻ Chúa liều thân cứu chuộc mạng nhểc nhạo báng, xin thương đến muôn vàn kẻ cả trong dân mà gian tà ác nghiệp ; những kẻ ấy nhờ Chúa ban phẩm chức cao sang trong đời, mà theo đảng tội lỗi nên gương xấu.. Những kẻ ấy thường nhờ ơn Chúa ban cho nhiều hơn, mới nên cao sang danh vọng thể ấy đó !!

Lạy Vua yêu mến, xin Chúa nhìn xem nước mắt và lòng thương khó thảm thiết Đ. Bà Maria, mà ban ơn cho các kẻ ấy động lòng hồi tâm, dặng trở về ràn chiêm Chúa.

Xin Chúa thứ dong ! Parce Domine !

Lạy Đ. C. Giêsu, là Chúa Kirixitô hơn từ, con hiệp với Đức Giáo Tông là Đấng thay mặt Chúa dưới thế này, mà cầu xin cho hết thấy các kẻ chẳng hề biết Chúa, cho các kẻ nào, cũng biết Chúa mà ít lắm, hay là chẳng biết cho nhắm, và cho những kẻ có tình chẳng biết Chúa, cho nên chấp nê theo lòng nghịch cùng Chúa quá !

Xin Chúa thương xót. Miserere !...

Lạy Đ. C. Giêsu, là Chúa Kirixitô hơn từ, con cầu xin cho mấy thứ dân hư từ, cố tình nghịch mạn tới Ngôi Chúa tể, mà chống cưỡng Hội thánh Chúa, bởi móng lòng muốn phá cho hư sập mà chôn Chúa dưới nhà Hội ấy cho rồi.

Xin Chúa thương xót. Miserere...

Lạy Đ. C. Giêsu, là Chúa Kirixitô hơn từ, con cầu xin cho hết thấy những kẻ hời Chúa trên núi Calavariô thấy trước, mà bắt phải khóc lóc tuôn rơi, — cho hết thấy những người mà Chúa hứng ra xin Đức Chúa Cha thương xót mọi

đàng và tha thứ hết, khi Chúa gần sinh thì mà rằng. *Lạy Cha, xin Cha tha cho chúng nó, vì nó chẳng biết mình làm sự gì.*

Lạy Đ. C. Giêsu là Chúa Kirixitô hơn từ, con định theo Trái Tim Chúa hay cảm cảnh ước ao, mà hết lòng trông cậy cầu xin riêng cho gia thất của con, cho mấy kẻ Chúa cho con và con phải thương yêu trong Chúa vì Chúa. Con thật lòng thương vì Chúa là Vua, là Bạn hữu chí tình với nhà bà thánh hơn ở làng Bethania xưa ! Chúa thấu rõ lòng các người của con đó, và biết trong nhà của con có hoạn nạn, đau ốm thể nào.

Ở Chúa là bạn hữu trật tình nhà Bethania xưa, xin Chúa đoái thương những kẻ trong nhà con bây giờ. Con ra mặt thờ lạy Chúa nay mà đến tội phạt tạ cho mấy kẻ ấy và cho con nữa... Con phú dể trong Trái Tim Chúa hết các sự gì buồn bực, nghèo cực, các sự gì hư mất, đắng cay chua chát trong

gia đạo của con. Mấy người của con ăn ở chưa đúng như Chúa ước cầu, như Chúa có phép đòi phải ở cho xứng đáng theo như vậy... Song, lạy Đấng làm Ban hữu nhà Bethania, xin đem lòng thương xót những người ấy.

Lạy R. T. Trái Tim Đ. C. Giêsu, xin Chúa ban cho hết mấy người bệnh liệt nằm xung quanh con, con hết tình phụ gởi những kẻ ấy cho Chúa, hầu nhờ ơn Chúa mà trở lại, dặng mạnh khoẻ và sống lại nữa !..

Lạy Chúa, xin soi sáng, xin bổ dưỡng, hộ phù, dìu dắt, vì Chúa là sự sáng, là sức mạnh, là lòng yêu đang ! Xin Chúa cứu chữa những kẻ ấy mà làm cho ra đạo đức, nên thánh cả và gia thất này, là nơi Chúa chọn lấy tờ hèn mạt này làm ngọn đèn chong trước bàn thờ Chúa ; mà con là ngọn đèn sống này những ước trông cho được thấy mọi người ở nhà này nhìn biết thờ lạy Chúa và kính mến

Chúa. Lạy Bạn hữu trung trực nhà Bethania, xin đem lòng thương xót chúng con thấy thấy !.. Xin cho nước Cha trị đến trong nhà này.

Dặn bảo : *Cứ lấy lòng trông cậy mà thỉnh thoãn tỏ bày những sự cơ cần trong gia đạo mình : nhớ những ai phải nhờ ơn trở lại, những ai phải lo giữ đạo sốt sắng hơn, phải nhớ sự an ủi cho đang chịu khó lập công... Tất lời : Nài xin sao cho trong nhà mình thành lập Nước Đ. C. Giêsu. — Đoạn giăng tay lên đọc 5 kinh Lạy Cha, Kính Mừng, Sáng danh, mà đèn bồi phạt tạ tội lỗi mỗi ngày trong nhà mình, và xin cho mấy người ấy những ơn Trái Tim Chúa hứa ban cho các gia đạo tôn kính mình.*

Đ C Giêsu năn nỉ. — Bồi con hiểu tâm tánh Cha, nên con nói tới những kẻ Cha thương dưỡng ấy, thì phải rồi ;

bởi vì con là sự an ủi lòng Cha, mà con lại mến ưa những kẻ ấy. Gia đạo con cũng là gia thất Cha, cho nên dầu mắc khốn khó rộn ràng, thiếu trước hụt sau, thì Cha cũng cứ yêu vì nhớ tưởng tới mãi...

Cha chúc lành cho, Cha sẽ coi chừng, lo cho có đủ, bởi vì con có lòng mà thức đêm ăn năn đền tội giùm như thể này, là thúc hối Cha mở lượng từ bi lân mẫn làm ra những lạ thường .. Tới ngày kia con sẽ biết công cuộc con lo sắm cho mấy kẻ con thương đặt vào cõi đời đời, mà con phải thức đêm khuya với Cha, quạnh hiu, trong lúc tối tăm tiện việc tội lỗi...

Con cứ gởi gắm giao phó cho Cha những sự gì con chuyên cầu lo cho gia đạo con, rồi ở bằng an, hãy cứ ở bằng an cho lắm !

Con cũng chớ quên đừng buổi thức đêm hôm này có ý đền tội cho mấy nhà kia, là những nhà theo tội thì đã

xua đuổi Cha. Mà tội nào bằng tội gia đạo ! Tội nào cho bằng tội làm hư gia đạo, là thứ nhà thờ trước hết, có bàn thờ là lòng vụn sạch của Mẹ Tao để cho Tao nương náu ở thành Nadarét.. Ôi ! biết là mấy gia đình ử dột, loạn ly, hư sập phong hóa, cho đến đôi không đáng nói tên mấy nhà ấy nữa !

Đời nay thiên hạ lấy nề tấn hóa văn minh, mà làm rung động nền cung thánh gia đình... mà bứt giây mối giềng kết hòa phu phụ có đạo, chỉ theo phạm tục mà dầy đập cơ quan, ý chỉ tốt lành Chúa ra đời nhắc lên cho thêm cao sang mà đến cùng Chúa là phu thê trọn đạo và sanh con đẻ cháu cho đông mà đổi tông môn thờ phượng thiên Chúa.

Mà chẳng phải có bấy nhiêu sự tồi tàn hư tệ mà thôi đâu, còn bắt chước thói kẻ ngoại xưa và nay,.. theo tính nết lung lảng... Cho thanh niên phóng cương thả cửa... đờn bà, nhi nữ đạo lảng loạn là lệ, hết biết mắc cỡ hổ

người... Thì con hãy lo phạt tạ mà bồi bổ lại, hầu cho Cha và cầm giữ phép công bình và cử tình thương xót, chế chằm bớt cho mấy gia đạo, bởi còn nghĩ đến những linh hồn có lòng yêu mến Cha, và cầu nguyện dựng mình tế cho chúng nó cũng như con vậy.

Ở con yêu dấu, đang hồi này là giờ tối tăm tội lỗi, con hãy kêu cùng Nữ vương quản hay nhà Nadarét xưa tiếp với con, vì Người cũng đã phải đau lòng xót dạ vô hồi với Cha; hãy kêu xin Người giúp đỡ con mà cản ngăn, đưa lại con sóng đánh tới cho mất hư vết đó — mà cầm tay Cha đang giá đao ngãi nô lên...

Con hãy kêu cầu Đức Nữ Vương cả hay lo sửa dẹp nhà Chúa ở Nadarét xưa, phù trì bảo hộ cứu giúp các gia đình.

Linh hồn châu Chúa. — Lạy Đ. Bà Maria là sao biển, xin Mẹ tiếp cứu chúng tôi, xin Mẹ vớt lấy công lao và gia nghiệp Đ. C. Giêsu Con Mẹ, bởi vì nhà Nadarét

là gia thất con đây phải cheo leo hiểm nghèo lắm !

Ô Mẹ thiên Chúa, hãy cứu chữa chúng tôi !

Lạy Mẹ, lạy Nữ vương, Mẹ phải lo làm sao cho ngôi báu Chúa Cứu thế vững chắc an nhàn nữa... Thương ôi ! những kẻ làm mẹ có đạo phải bị phần trách nhậm về tội liên canng để cửa nhà hồng xiêu sập xuống...

Ô Mẹ thiên Chúa, hãy cứu chữa chúng tôi !

Ắt chẳng khỏi bao lâu nữa gia thất người ta chẳng còn phải là mạch sống ăn ở cho phải đời phải đạo mà chảy thông nơi nọ xứ kia, bởi vì có đa số người vợ chẳng còn tới phước lộc dặng sanh sản nối nghiệp tông môn nữa !

Ô Mẹ thiên Chúa hãy cứu chữa chúng tôi !

Hỡi ôi ! lớp trước hư tệt vậy, lại nổi lên lớp thanh niên, hậu kế thì phải sanh

chồi trổ lộc, song đã thấy mọi xơ xải
hết bông, khô khí đức, nước thanh sạch
gần cạn hết.

*Ô Mẹ thiên Chúa, hãy cứu chữa
chúng tôi !*

Còn những đứa nhỏ mới lớn thì nhằm
mùa nực, lại nghe thấy biết là mấy thứ
tình ác đức quan minh ; ôi thôi ! đau
đớn lắm ; chẳng còn phải là con nít
thanh đồng nhi nữa.

*Ô Mẹ thiên Chúa, hãy cứu chữa
chúng tôi !*

Lạy Nữ vương các thánh Tử đạo ;
cùng là Mẹ thương khó, Mẹ rõ biết nguồn
con các sự dữ họa tại nay, nhưng mà
có một mình Đ. C. Giêsu và Mẹ lo liệu
cứu chữa được mà thôi. . . Vậy, xin vì
nước mắt Mẹ đã nhỏ sa, vì bầy gươm
thâu qua Trái tim Mẹ trên núi Calavario,
vì những Chúa Giêsu tỏ ra thương đến
Mẹ, và Chúa và Mẹ phải đau đớn tâm
thần như hấp hối, hãy đến cho mau mà
chữa bầu hộ vực ; xin hãy cứu gia thất

kéo phải hư sập mất. Ở Mẹ là như hoàn đá câu đầu, để xây cho chắc Nước Vua chánh trị.

Xin Mẹ hãy chịu làm Nữ vương các gia đình lại ; hãy lấy dầu thơm các nhơn đức của Mẹ mà chế vô hết thảy các gia đạo : Xin Mẹ là Hoa huệ thiên đàng, hãy tẩm các gia đình cho bay mùi thơm tho đức sạch sẽ ; xin Mẹ hãy sửa lại nhà ở thành Nadarét, nhà trong làng Bethania. Ở Mẹ có tài bồi bổ sữa sang, con còn gấn vó xin Mẹ làm cho chúng tôi dặng sống, dặng vui, dặng cậy. Vita dulcedo spes nostra.

Lạy Bà Maria, xin cứu vớt gia thất cho Đ C Giêsu ở lại.

Lạy Đ C Giêsu, xin cứu chữa nhà cửa hòng hư đổ vì Đức Bà Maria !

Đoạn đọc kinh lạy Nữ Vương, mà cầu xin cho nước Trái Tim Đ C Giêsu lập thành trong các gia thất.

Đ C Giêsu năn nỉ. — Ở con, là kẻ đứng ra chịu lo việc đền bồi phạt tạ, con khá lấy hết lòng tin mà nghe Cha nữa, bởi Cha có một việc đại sự phải phú giao cho con ; mấy kẻ giữ đạo sơ sai không nghe ngỗ đâu. Trước hết con hãy kêu cầu cùng Mẹ lành Tao đã ; hãy đọc kinh Kính mừng cho sốt sắng, cho Người mở trí con hiểu kịp mấy lời Cha.

(*Đọc kinh Kính mừng.*)

Ở con là kẻ kính bái chầu Cha, con có lòng yêu vì tôn kính thật tình Đấng thay mặt Cha ở thành Rôma là Đ. thánh Phapha chẳng ?.. Con có tưởng rằng, sau Đ Bà Maria là Đ. thánh Phapha, là ơn riêng bởi Trái Tim Cha yêu đang chí thiết ban ra chẳng ?

Cha nhờ Đ Mẹ vẹn sạch tội tổ tông mà giáng sanh ra đời ; còn nhờ Đức thánh Phapha mà rao truyền ý chỉ Cha cho thế gian.

Người là cánh tay Cha, là phép tắc Cha trên hành dưới đất này cho tới rốt cùng đời.

Người là đấng Chúa chọn để giữ trong lòng Trái Tim Cha... Người là Cha cũng là Giáo Tông nữa.

Đ C Thánh Thần xuống đổ trên đầu người, và Đ Mẹ của Cha có phần hiệu riêng với người, như với thánh Phêrô nơi nhà tiệc ly xưa...

Cha làm thinh nín lặng trong nhà tạm, mà Cha lên tiếng phán dạy tại đền Vaticanô là nơi có người ngự, vì Cha cứ là Chúa là Vua luôn!

Ôi! đau đớn thay; thiếu chi người làm con Hội thánh, mà cũng cứ phạm tới người, thì làm mất lòng Cha lắm.

Họ hay xét nét, bắt tì ố người càng ngang, chẳng kể động phạm tới Cha làm sao!

Còn nặng hơn nữa. Những khi nào họ chẳng chịu vưng theo chiếu chỉ người ra, thì là làm nhục nhẽ Cha, vì người là như cái lưỡi, Cha là tiếng ra! Hối ôi! còn sự tàn nhẫn hơn, tới phạm sự thánh nữa, là dám đánh tới người

thì là đánh mình Cha. Trái Tim Cha tươm máu ra, mỗi khi Cha thấy đứa con nào trở lòng làm như đứa đầy tớ thầy cả Caipha mà vả mặt Cha là Ngồi Giáo Tông đó.

Ôi, biết là bao nhiêu linh hồn dật dờ ! Đờn ông chỉ những đờn bà trôi nổi linh đình, đờn gió tấp dùa, có cơn giông tố hỏa ngục nào thổi tới thì là rồi đời... mà vô cùng vô tận : Bởi vì không chịu vưng nghe lời đấng Cha đã trao quờn đóng mở, cho được diu dắc cai trị, cho được khuyên dạy gìn giữ bảo bọc. Cha cho người đủ mọi quờn phép : chẳng ai bước qua cửa thường sinh đời đời, mà trên trán không có in dấu phép lành người ban.

Con ôi ! biết là bao nhiêu linh hồn đương qua đàng hư mất, bởi chẳng vưng lời ông thánh Phêrô !

Trong số ấy có những đờn bà con gái nọ ăn mặc kiêu cách, mà đấng thay mặt Cha dạy phi bỏ nhiều lần ; những phụ nữ ấy xưng mình giữ đạo chính,

mà cứ lỗi đạo trắc nết, thì cứ một bề chống cựong vậy đó. Có phải đáng chê ghét chẳng?

Trong số ấy có những đờn ông con trai cậy mình, tưởng mình hơn ai, thì là tặng mình kiêu ngạo khờ dại đó, và giành quờn phép Cha chẳng cho ai hết, để cho một mình Giám mục cả mà thôi... Thử người ấy có phải chê ghét chẳng?

Lại có đa số người có đạo không dám nói, không dám làm gì nghịch tặc, song hiểu lời Đức thánh Phapha chỉ truyền theo sự gì mà mình vừa ý, ưa hạp mà thôi, còn những điều nào bất những sự mình đeo đuổi, thì cắt nghĩa tự ý cho khỏi vướng lời... Hết thấy mấy thứ ăn ở bất hiểu thảo kính phục, không theo lòng đạo chính như vậy, thì làm phiền lòng Cha, cùng mất lòng Cha nữa, biết là bao nhiêu.

A con ôi ! phải chi con biết rõ Cha phải chịu đánh xói rất ráo bởi phía đó là thể nào.

Ở con rất yêu dấu, hãy cản ngăn những linh hồn đang đứng vào chỗ phải hiểm nguy sa sầy lắm vậy đó ; con hãy hết lòng yêu mến lo đền bồi phạt tạ, cho Cha vui mừng và được vang hiển, là thấy đứng thay mặt Cha yêu dấu được mến thương tôn trọng chí tình, và được thiên hạ kính nể vưng lời thảo ngay. Hễ ai trọng kính và mến yêu người thì là kính trọng Cha, làm mát lòng Cha lắm !

Linh hồn châu Chúa. — Lạy Chúa, cảm ơn Chúa vì mới cho con một bài nghiêm trọng... Cảm ơn Chúa vì Chúa tin cậy con mà cho hay về đứng thay mặt Chúa ở dưới đất này ! Thân lạy Vua yêu mến, trước hết xin để con thừa cùng Chúa ; chớ con có làm mát lòng Chúa đều nào, hoặc bồi chẳng có lòng yêu mến cho đủ, hoặc chẳng kính trọng đứng thay mặt Chúa đủ, hoặc chẳng vưng lời người cho phải đạo chẳng ? Thì con sắp mình xin lỗi Chúa ngàn lần !

Lại nữa, con muốn đền tội ấy, như lấy thuốc quí báu thơm tho mà rịt thương tích ấy. và lau chùi nước mắt Chúa, thì con hết sức muốn đứng mình làm bánh lễ để mà tế lễ cầu cho quới thể đứng thay mặt Chúa, mà làm sáng danh Chúa mọi đàng.

Lạy Nữ vương vẹn toàn cai Hội thánh bây giờ và quản hay Nhà tiệc ly xưa, con nhờ Mẹ lòng lành hơn hậu mà đứng cho Trái tim Đ. C. Giêsu các sự con đau đớn trong trí, trong lòng, trên xác con, có ý đền bồi thứ tội người ta cố chấp chống báng Đức thánh Phapha.

Xin Chúa thứ tha các tội ấy... Xin Chúa soi sáng và thương xót mấy kẻ mắc tội ấy.

Lạy Nữ vương vẹn toàn cai Hội thánh bây giờ và quản hay Nhà tiệc ly xưa, con nhờ Mẹ lòng lành hơn hậu mà đứng hết các Lễ con xem, là của tế lễ trên Bàn thờ, mà đền bồi lại

những sự người ta chẳng giữ lòng hiếu thảo triu theo đứng thay mặt Chúa Giêsu Kirixitô cho đủ. *Xin Chúa thứ tha các tội ấy... Xin Chúa soi sáng và thương xót mấy kẻ mắc tội ấy.*

Lạy Nữ vương vẹn toàn cai Hội thánh bây giờ và quản hay Nhà tiệc ly xưa, con nhờ Mẹ lòng lành hơn hậu mà dưng mấy lần con rước lễ, con ước ao cho sốt sắng, mà đèn bồi lại những sự người ta tì ố xét nét Đức Giáo Tông... *Xin Chúa thứ tha các tội ấy.... Xin Chúa soi sáng và thương xót mấy kẻ mắc tội ấy...*

Kính lạy Trái Tim Đ C Giêsu, cảm ơn Chúa vì đã cho có Đ. thánh Phapha cho đặt rọi để lại Ngôi thánh Chúa sống rầm rỗi hơn hình Chúa con in trong khăn liệm xác Chúa.

Nhơn danh các linh hồn trung nghĩa cùng Chúa, cũng như danh bấy nhiêu người khác chưa biết hay là không chịu biết ơn lành này, mà tôi chúc tụng

Chúa, cảm ơn Chúa, và ngợi khen Chúa, làm một cùng các thánh Tử đạo Chúa, cùng các thánh Tu hành và các thánh Tông đồ, là những đứng núp dưới thánh giá, theo quyền Đức Giáo Tông chỉ huy, mà định trận cùng đặng khởi toàn công.

Lại xin riêng cùng bà thánh Têrêsa nhỏ, là đấng yêu mến Hội thánh Chúa và Đức thánh Phapha tận trung, đến đôi đã dựng mình làm của hi sinh yêu mến cho Hội thánh là Mẹ chúng ta thơ thới, cùng bầu chủ Hội truyền giáo như ý Hội thánh sở cầu ước ao : Xin thánh nầy dắc đem nhiều kẻ lầm lạc mà giao lại cho Giáo Tông là Cha, là Đấng chăn chiên, là Chúa Kirixitô hiện tại thế gian này... Lạy bà thánh Têrêsa, xin lo tiếp Hội thánh cho mau khởi hoàn, xin rải trên mình Đức Giáo Tông kim trĩ hoa hồng cho trạc nhiều như mưa !

Đọc kinh Lạy Nữ vương cho Đức thánh Phapha. Hứa cầu nguyện cho

Người, yêu mến vưng lời Người như con thảo, vì Trái tim đức thánh Phapha là Trái tim Chúa Kirixitô... Đọc chậm và ngẫm những lời ấy như lời ra bởi miệng Đ C Trời vậy.

Đ C Giêsu năn nỉ. — Ở con rất yêu dấu, chẳng phải là quan Philatô cùng tòa thượng Sanhérin lên án đóng đinh Cha mà thôi đâu, thế gian cũng đồng tội những kẻ ấy, có khi hơn nữa... Bởi vậy Cha đã có nói: Tao không cầu cho thế gian. Cha có chúc dữ cho nó rồi!..

A, phải chi con biết Cha đau lòng cực dạ vì thấy đoàn đông đảo con cái Cha cứng mà bao bọc vun quén bội nhiều, rày trở lòng theo thói thế gian vậy đó!

Cha đã nói với con rồi nữa. Những kẻ Cha thương mến thì không mến thương tới, mà để lòng cho Cha, lại còn muốn chia lòng kết cấu với đời tạm tội lỗi. Chúng nó ăn ở như vậy thì làm sỉ nhục đau đớn cho Cha hơn quân dữ dễ đuổi Cha xưa mà chớ.

Ờ con, hãy thống tình và đau đớn ăn năn cho lắm, mà hôn năm Dầu ảnh chuộc tội và nói rằng :

Lạy R. T. Trái tim Đ. C. Giêsu, xin thương xót ! Con yêu mến Chúa, là Chúa con là Vua con, mà thế lại cho những kẻ vô tình bạc ngãi ấy ; con muốn bổ. thường phạt tạ, thì bây giờ con thề nguyện giữ luật Chúa cho trung thành...

Xin nước Cha trị đến ! ...

Đ. C. Giêsu. — Ờ kẻ hữu tình lo đền bồi sửa lại, con hãy nghe lời Cha than thở, con hãy để cho Cha phú giao cho con sự Cha ưu sầu ra nbur hấp hối rũ liệt Cha cần phải nhả hơi vào lòng con cho nhẹ đỡ Trái tim Cha. — Con ngó coi cách đây không bao xa, thì thấy một đám mấy cô nhả nhảnh nhẹ tính đó... Con nghe họ reo cười hát hồng vui bẻ hờn đó chẳng?... Ấy đó là bữa yến vua Balthasar xưa, ăn uống cho

nổi sai điên phùng óc chừng một giờ, rồi đây kể tới kiếp hoạn nạn đời đời vô cùng... Ôi ! không biết làm gì mà can gián, thì ít nữa là con hãy khóc cái kiếp đại nố ấy với Cha ; và hãy lo đèn lại giùm !

Ờ con, hãy thống tình cảm động ăn năn cho nhiều mà hôn năm Dấu Ảnh chuộc tội và nói rằng : *Lạy R. T. Trái tim Đ. C. Giêsu, xin thương xót ! Con yêu mến Chúa, là Chúa là Vua con, mà thế lại cho những kẻ vô tình bạc ngãi ấy ; con muốn bổ thường phạt tạ, thì bây giờ con thề nguyên giữ luật Chúa cho trung thành...*

Xin nước Cha trị đến !...

Đ. C. Giêsu. — Con hãy ngó coi số những kẻ ham vui thế gian đông đảo như đạo binh, họ nói mình có đạo, khoe mình theo Cha, mà còn hăn hái kiếm những cuộc vui chơi sanh tội. . . Xác thật chúng nó đã dựng cho Chúa khi chịu

phép Rửa tội và phép Thánh Thể, rồi lại lấy ngũ quan mà làm trái cho nhớ... Thì con coi chúng nó khươi ra lại hết các thương tích Cha... Ớ con ôi ! ít nữa là con hãy khóc cái kiếp đại nố ấy với Cha và hãy lo đền lại giùm !

Ớ con, hãy thống tình cảm động ăn năn cho lắm mà hôn năm Dấu ảnh chuộc tội và nói rằng : *Lạy R. T. Trái tim Đ. C. Giêsu, xin thương xót !... Con yêu mến Chúa là Chúa là Vua con, mà thế lại cho những kẻ vô tình bạc ngãi ấy ; con muốn bỏ thường phạt tạ, thì bây giờ con thể nguyện giữ luật Chúa cho trung thành... Xin nước Cha trị đến !...*

Đ. C. Giêsu. — Con hãy ngó coi mấy nhà hát bội, cái lương, và mấy nơi hội đàm kim thời, song đứng xa xa, chảy nước mắt thấm xót ra, kéo thấy rõ mà phải lâm nhâm dĩ dóm của họ.

Xưa thành Rôma bày nhà trò ; nơi thí võ, chốn bội bè, thì đã làm cho Cha

uống đầy mặt đấng ; rày con thấy mấy anh mấy chị ấy xuất rộng tiền bạc mà mua chỗ ngồi coi áng bội bè hát hồng. Có ai dám hỏi sao đi đó, thì họ nói ở đời phải theo đời vậy ; nhưng mà những kẻ ấy hay đi rước lễ, cũng là những người của Chúa nữa !

Những tấn tuồng bèo đảng tội lỗi, làm có tà dâm, là như roi gióc vô mặt Cha và bức xé Trái tim Cha... Ở con ôi, ít nữa là con hãy khóc cái nỗi đại ấy với Cha, và hãy lo đền lại giùm !...

Ở con, hãy thống tình cảm động ăn năn cho lắm, mà hôn năm Dấu ảnh chuộc tội và nói rằng !... *Lạy R. T. Trái tim Đ. C. Giêsu, xin thương xót !,...* Con yêu mến Chúa, là Chúa là Vua con, mà thế lại cho những kẻ vô tình bạc ngãi ấy, con muốn bỏ thường phạt tạ, thì bây giờ con thể nguyên giữ luật Chúa cho trung thành... *Xin nước Cha trị đến !...*

Đ. C. Giêsu.— Cha chịu đau đớn đã tốt bực rồi ; con hãy nhìn xem mấy đờn bà đã chịu phép Rửa tội, nhờ Đ. Mẹ của Cha đồng trình vẹn sạch tốt lành chọn lấy mà làm cho khỏi phận bạc tôi hèn hạ, cho thanh sạch tinh tấn và được nhiều đức hạnh trong đạo.. Song những phụ nưon ấy quên hết, lại chà bỏ các thói phép nết na mặc cỡ, không còn lo cần ngôn cần hạnh nữa, chỉ lo sửa hình đổi dạn mà mất thể diện phụ nưon.

Ờ con, con hãy nhắm mắt đừng thềm ngó mấy thị ấy, là những nữ gieo giống tội ngoài đàng, cho tới trong nhà thờ nữa... Mấy kẻ ăn mặc hở hang trặc nết, là gieo giống xấu cùng thì là như đánh đòn khảo lược Cha cho tới chảy máu ra...

Thứ ấy là bực nữ tà dâm Venus lộng lược lên, còn Cha thì bị chúng chê cười nhạo báng, bởi gì mấy cô có đạo tàng một mớ hàng, một chút diện hơn Minh Cha và hơn luật Cha.

Hãy thương hại thương xót Cha, bởi vì trong nhà trò cùng trên bãi biển và ngoài đàng sá, Máu thánh Cha chảy xuống có giọt bởi bị mấy cô có đạo đó bày tay yếu điệu, bày cười điệu, ra dáng mất nết, thì xé thịt Cha ra từ miếng... Ở con, con có lòng muốn an ủi thì xin con cất chén đắng nồng nàn ấy hơn là sự chết nữa. Ít nữa là con hãy khóc với Cha sự khờ dại đó là lo đền bồi phạt tạ !

Cha buồn bực một cách khốn cực như phải hấp hối hơn những hình khổ Cha chịu hồi thương khó.

Ở con đang châu chực Cha, con hãy thống tình cảm động ăn năn cho lắm, mà hôn năm dấu ảnh chuộc tội và nói rằng : *Lạy R. T. Trái Tim Đ. C. Giêsu, xin thương xót !.. Con yêu mến Chúa là Chúa là Vua con, mà thế lại cho những kẻ vô tình bạc ngãi ấy ; con muốn bồi thường phạt tạ, thì bây giờ con thề nguyện giữ luật Chúa cho trung thành... Xin nước Cha trị đến.*

— Thảm thương Chúa Giêsu chịu đòn bọng, giỗ vả tất bạc, bồi ăn ở luông tuồng mất nết mà có thuốc thơm làm tốt như thờ bụt thần hương nhan, làm cho thói ngoại lưót thẳng, tại nhờ cô cậu có đạo theo đời, ăn ở văn minh.

Lớp thiếu niên lớn lên đã rũ liệt, hình thù sống không bao lâu. Còn đòn bà có chịu phép Rửa tội coi bộ sốt sắng mà không đạo hạnh gì hết ; nghe giống trống nổi kèn nhẩy hát, kẻ ngoan đạo tưởng là tiếng chuông trầm chôn linh hồn, thì họ đã náo nức dọm theo. .

— Thương hỡi ! gia đình là khuôn bếp nóng cho ôn hòa nhuần đượm mà ló mòi tiêu tàn rập mất !.. Thảm thương Chúa Giêsu, Chúa đã tạo lập nhà Naderét, đã nhắc phụ nưon khỏi phận thấp hèn, mà coi lên cho sang trọng Đức Nữ Maria ; lại đã đổ máu mình mà cho chúng tôi nên đạo hạnh, thành người lịch lãm văn minh thật. — Ai dè, những

kẻ được ơn Chúa vun trồng lo cho thế ấy lại bắt ngãi trăm ngàn, cứ theo thế tục phạm gian cho hư công việc Người, cùng cho Người uống giấm chua mật đắng nữa... Dầu vậy Trái Tim Người cứ một bề nhìn nhục và chờ đợi chúng ta mãi.

Linh hồn châu. — Lạy Đ C Giêsu là Chúa Trời tôi là hết mọi sự tôi, là mạch nuôi mạng sống tôi, là Chúa tôi cùng là Vua tôi, tôi và chạnh lòng mến yêu và thắm nảo mà hôn kính những roi quân dữ đánh Chúa xưa, hầu bồi lại những lần roi mấy chị đờn bà con gái chẳng thanh tịnh đem mặt trêu bẹo giữa thiên hạ đời nay. Ó Chúa Giêsu, tôi yêu mến Chúa quá chừng quá dỗi, vì Chúa là Đ C Giêsu !

Tôi và chạnh lòng mến yêu và thắm nảo mà hôn kính những đinh đã đâm thấu qua chơn tay Chúa, cho lưng xé tét ra, hầu bồi lại vô vàn vô số gương

xấu làm cho những kẻ có đạo chính vốn chẳng ưa mấy, mà bị thiên hạ khích báng quên dụ thì ra tiền vô cửa vui cười vỗ tay tô bốc với nhau. *Ó Chúa Giêsu, tôi yêu mến Chúa quá chừng quá đôi, vì Chúa là Đ C Giêsu !*

Tôi và chạnh lòng mến yêu và thắm nảo mà hôn kính ảnh chuộc tội, là tòa Chúa ngự đổ máu ra, là nơi khi Chúa hấp hối đã xem thấy sự đồi tệ trong đời nay, mượn tiếng văn minh tấn bộ mà làm cho đờn bà phụ nữ khoe trẻ se sua, mà làm ra hèn đồi tệ, còn đờn ông con trai thì lộng lượm kiêu cách... Ngày kia Chúa bêu thánh Giá ấy ra mà xử đoán cùng chúc dữ những kẻ mê theo thói trái thế gian, và lên án công thẳng phạt thử người ấy, vì chẳng chịu luật điều Chúa ra cho được rồi cùng được nhờ ơn thương xót Lạy Đấng lập luật cùng là Vua, xin thương xót ! Lạy Chúa Trời, xin nhiều dong tha thứ !

Ở Chúa Giêsu, tôi yêu mến Chúa quá chừng quá đổi, vì Chúa là Đ C Giêsu !
(Lặp lại câu này năm lần.)

Rồi suy gẫm : xét mình vài phút coi có làm theo mấy cách kỳ cụt chẳng ; có chơi giỡn, ăn mặc mốt, đọc sách xấu, coi hát, đi tắm biển. Phải lo sợ khi ra trước tòa Chúa phán xét, mà ăn năn, xin Chúa thương xót, và dốc lòng sửa mình về sau... Bây giờ lấy trí, mà dựa đầu trên Trái tim Đ C Giêsu như ông thánh Gioan, lắng tai nghe Chúa tỏ vẻ than phiền.

Đ C Giêsu năn nỉ. — Ở linh hồn châu Cha, ơn kêu gọi con tới đây, ấy là lòng yêu mến !

Con hãy mến thương Cha cho hết linh hồn, hết trí con ; con hãy yêu mến Cha hết sức con, vì Cha sanh ra con cho con thương Cha, cho con sống mến ở đời này và đời sau đời đời. Cha khát. Sitio !.. Cha khát nóng khô bởi

mến thương những kẻ của Cha, mà những kẻ của Cha đó không chịu mở lòng cho Cha... Những kẻ ấy mến ưa hết sự gì cao sang gia đạo... bạn hữu... những người ơn nghĩa... quê hương xứ sở... Những kẻ ấy mến thương cùng như thế, còn Cha là Chúa Trời yêu mến, thì mấy người ấy quên mất.

Nào Cha con phải làm gì nữa mà mua lòng đem chúng nó tới Trái tim Cha đã phú cho hết không còn để đọng lại chút máu nào? Vì thiên Chúa phú trót mình cho như vậy, còn lấy đi gì ở trên trời mà cho được nữa sao? Chúa làm hết sức như vậy mà dặng sự gì. Thấy họ ở khô khan đứng đưng, quên mất và vong ân bất trung là thường lẽ!...

Cha khát. Sitio! Cha khát khao dặng lòng những kẻ thuộc về Cha!...

Ở linh hồn châu Cha, Cha sở cậy con mà tỏ vẻ mọi điều, về con nhà có đạo mà thả theo đời tội, làm cho Cha bị thương khó lại, làm cho Cha khát...

thấy gương xấu làm như roi đánh khảo Cha, thì Cha khát khao... họ đến chốn bội bè múa hát, ăn mặc kiêu trác nết, tắm ngoài bãi với nhau, như là những sự nhạo báng nhểch nhóc Cha... thì Cha khát khao... Ngó thấy mấy sự loà loẹt bệu hình chuốt dạng, trái nết na, phô trương kiêu cách, mà bắt Cha vác thánh giá đi qua mấy ngã ấy mỗi ngày.. thì Cha phải khát khao... Chớ chi Cha còn gặp đặng ít là sự đền tội phạt tạ trong nhiều người có lòng như con vậy!.

Song thăm thay, mấy thuở mới được chút vậy !.. Những kẻ chí tình, phú dung trót mình cho Cha, quyết trung ngãi... Cha cũng có gặp mà chẳng bao nhiêu đâu ! Còn gặp biết là bao nhiêu người, thật chẳng xấu cho thật, mà lòng lạc lẽo lạnh ngắt, thì đức mến, thì mất lòng Cha... Những kẻ chẳng có lòng với Cha cho thật, chẳng thương mến Cha đâu... Ít nữa là con hãy kê miệng để lòng con trong

thương tích cạnh nương long và nói con yêu mến Cha, thì con giảm bớt sự đau phiền của Cha.

Hôn vit tích nương long ảnh chuộc tội cho hết lòng, và nói 5 lần rằng : Con mến thương Đấng mến yêu chí thiết, mà chẳng được ai thương trả... Lạy Chúa Giêsu, xin đốt lòng con cháy lửa mến, xin đốt hủy lòng con cho rồi.

Đ. C. Giêsu. — Cảm ơn con, con an ủi lòng Cha... Cảm ơn con, con đỡ khát cho Cha... Chớ chi đời con biết lo mến yêu, như sự con mới hôn đó.

Cha có phân trần thăm thiết với bà thánh Margarita Maria, xin kính mến phép Thánh Thể dâng đền bồi phạt tạ. Từ ấy nhân nay có nhiều linh hồn hiểu biết ơn lành Trái tim Cha trong phép Bí tích... Nhưng còn kém số lắm... — Dầu trong những linh hồn phú mình theo Cha, cũng chẳng mấy kẻ thấy được tấm lòng Cha yêu dấu và thương xót trong lễ Misa, trong sự rước lễ...

Có thể ấy, bởi vì thiếu lòng mến thật; mà thiệt mất bộn trong những của trọng ấy.

Vì chưng xem lễ mà không có lòng kính mến cho lắm, thì là chẳng nhìn tỏ lòng yêu mến Đấng ra ơn lạ phi thường mới lập lễ Misa... Còn chịu lễ mà không có lòng mến yêu thật, là đi ăn yến diên Thánh Thể cực chẳng đã, chớ chẳng đói mà thêm Chúa cho được phần ích và được trở sanh nhiều sự lành cho linh hồn.

Vì bởi Cha thương lắm mới bày cuộc tế lễ nhiệm màu trên bàn thờ, thì giáo hữu cũng phải lấy lòng mến yêu mà làm cho phép Bí tích ấy rõ ràng cho Cha quang minh vinh hiển, và cho con đặng phước nên lành.

Trong giờ tri âm thân thiết ấy, con nghe hiểu những sự Chúa truyền mà nhiều người chẳng hiểu được bởi không có lòng kính mến... Bởi không kính mến nên bỏ mấy nhà tạm Cha trú ngụ hiu

quanh lưu vắng, còn mấy chỗ mua bán tội thì người ta hay tới lui đông đảo... Có người giữ đạo, muốn làm bạn hữu với Cha, song giữ phép giữ lễ cho đủ có bề ngoài vậy, chớ lòng thì xa Cha lắm ! — Họ làm bạn hữu theo Cha vì Cha tìm kiếm, vì Cha phú mình cho họ, chớ phải nào họ tìm Cha, có đâu tới chịu phú mình cho Cha !

Họ bầu bạn tình thâm nghĩa keo sơn với nhau, song chẳng có lòng với Chúa Cứu thế, với Vua thật của mình !

Họ làm bầu bạn hết lòng tin cậy nhau mọi đàng, song với Cha, thì ái ngại lo sợ, không cậy trông đều chi.

Họ làm bầu bạn thì hết lòng thí thân quên mình mà trợ nhau, song làm tội Cha, thì sự hao tổn ; có phải nói, phải làm gì cho Cha, thì lo sợ giơn giác luôn.

Họ làm bạn hữu với Cha mà không có lòng sốt sắng lo cho danh Cha, chỉ cần nhờ Cha làm phép lạ mà thôi.

Bảng về những cô nhơn đức theo kim thời là những kẻ làm bạn hữu Cha bề ngoài, vô nhà thờ quì trên trước, ăn mặc trái mắt, trau tria khoe mình có đủ mọi kiểu thế gian, thì có phải thật là bạn hữu đồng tâm đồng đức với Cha, hay là Cha phải cực phải lánh đi...

Thương hỡi, đau đớn thay ! Bày sự sốt sắng theo cách điệu diêm dả thế ấy thì dễ lắm, mà pha lộn việc thờ phượng Chúa với sự đẹp mắt thế gian, thì có phải thật lòng mến Chúa như Cha đòi hỏi lâu nay chẳng ?

Cha đòi lòng kính mến cho nhiều, chớ có đòi se sua vô lối, hay là ca thanh, hoa diện um sùm đâu.

Cha khát khao lòng yêu mến cây trông mà chịu sự cực nầy, bỏ sự trái nọ. Cha khát thêm những bạn hữu thật tình, chẳng có pha trộn mật với bùn, là đọc kinh làm việc chín ngày, mà cũng chẳng bỏ theo thói đời với thiên hạ vậy đâu.

Ơ con là kẻ chầu Cha, xin con cho Cha uống, Cha khát lắm... Chúa Cứu chuộc con từ trời xanh xuống tìm dân lạc có ý kiếm uống một hơi dài trong lòng mến hơn vật mình tạo sanh, xin con hãy cho Người đỡ khát ấy.

Mà hỡi ôi ! thường thì hơn vật của Người sanh dựng lại hóa ra ao khô, cạn hết. Vậy thì ít nữa là còn con, con hãy yêu mến Cha cho thật, hãy yêu mến Cha cho hết sức con. *Cha khát lắm. Sitio.*

Linh hồn chầu. — (Nói chậm cho hết lòng) Nếu trên núi Calavariô, quân dữ nghe Chúa rên than *khát khao Sitio*, bèn lật đật đem giấm chua mật đắng cho Chúa núc... thì thân lạy Chúa là Vua tôi đang hấp hối, tại con đây, Chúa sẽ thấy con trong lòng dựng cho Chúa mật ngọt và của uống bổ lao. Ơ Chúa Giêsu, xin nghe con.

Ơ Chúa là sự mến vô cùng mà chẳng đặt yêu mến lại, con kính mến Cha,

con muốn làm cho người ta mến yêu Cha, mà bỏ thường lại đa hơn số người chẳng nghĩ tới tấm lòng Cha dẫu yêu quá lạ khi giáng sanh ra đời... Lạy Chúa Giêsu Hải đồng, lạy Chúa Giêsu thành nhơn, lạy Chúa Giêsu công thợ, con hết lòng kính lạy Chúa, xin đốt lòng mọn này cháy lửa yêu mến Chúa.

Ôi, con muốn yêu mến Chúa bằng như Chúa chẳng hề đặng ai yêu mến khi nào. Lòng con muốn thật vậy. Xin Chúa cho con Trái tim và lòng yêu của Chúa, vì con cũng khao khát, cũng khát khao. Silio.

Ở Chúa là sự yêu mến vô cùng mà chẳng đặng yêu mến, tại con kính mến Cha và muốn cho người ta kính mến Cha mà bỏ thường cho hết các kẻ đang sống mà chẳng nhìn lòng Cha yêu mến thái quá, nên đã chịu nạn chịu chết mà cứu chuộc... Lạy Chúa Giêsu chịu đóng đinh, lạy Đ C Giêsu mong sanh thì, lạy Đ C Giêsu chịu táng trong huyết đá,

con kính lạy Chúa, kính lạy thật lòng, xin Chúa đốt lòng mọn này cháy lửa yêu mến Chúa... *Ôi ! Con muốn yêu mến Chúa bằng như Chúa chẳng hề đặt ai mến thương khi nào. Lòng con muốn thật vậy. Xin Chúa cho con Trái tim và lòng yêu mến của Chúa, vì con cũng khao khát, cũng khát khao. Sitio.*

Ờ Chúa là sự yêu mến vô cùng mà chẳng đặt yêu mến lại, con kính mến Cha và muốn cho người ta kính mến Cha mà đền bù thường lại những kẻ đang sống, lòng Cha thương quá sức quá chừng đến đổi lập ra phép Bí tích rất trọng Mình thánh Chúa... Lạy Đ. C. Giêsu chánh tể, lạy Đ. C. Giêsu của lễ, lạy Đ. C. Giêsu thánh Thể, con thờ lạy Chúa, thờ lạy thật lòng, song xin Chúa đốt lòng này cháy lửa kính mến Chúa. *Ôi ! Con muốn kính mến Chúa, bằng như Chúa chẳng hề đặt ai mến thương khi nào. Lòng con muốn thật vậy. Xin Chúa ban cho con Trái Tim*

và lòng yêu mến của Chúa, vì con cũng khao khát, cũng khát khao. Sitio.

Lạy Đ. C. Giêsu là sự yêu mến mà chẳng dặt yêu mến lại, chớ chi trọn đời con, và cả tâm tình con yêu mến bo bo gìn giữ ơn Chúa. *Xin cho con lo nên thánh bởi có lòng yêu mến !*

Lạy Đ. C. Giêsu là sự yêu mến, mà chẳng dặt mến yêu lại, chớ chi con ăn ở trong tư gia theo lòng kính mến Chúa, là bởi làm xong mọi việc thường ngày, và chịu lấy những thánh giá Chúa gởi cho !.. *Xin cho con lo nên thánh bởi lòng yêu mến !*

Lạy Đ. C. Giêsu là sự yêu mến, mà chẳng dặt mến yêu lại, chớ chi con kính mến Chúa, là an ủi răn khuyên gia nô đệ tử, những kẻ xiêu lạc theo đảng tội lỗi, cho dặt thành việc, thì *Xin cho con lo nên thánh bởi có lòng yêu mến !*

Lạy Đ. C. Giêsu là sự yêu mến, mà chẳng dặt mến yêu lại, dầu đã làm ơn kẻ khôn xiết là Trái tim Đ. Bà

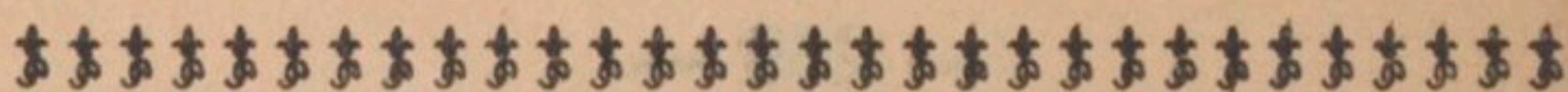
Maria. Chớ chi con học cùng Trái tim Mẹ thánh ấy cho nên thật thà, khiêm nhượng, sạch sẽ, mà *con lo nên thánh*.

Lạy Trái tim Đ. C. Giêsu, con muốn cho cái đời con sống để hằng chúc tụng khong khen lòng Chúa mến thương, mà thiên hạ chẳng màng tới..., để hằng phạt tạ Chúa cứ mến thương, mà thiên hạ hằng làm mất lòng Chúa mãi... để làm của tế lễ hi sinh thiêu đốt thường xuyên dâng tiến Chúa hằng mến thương, mà bị phạm đến tất tưởi.

Song Chúa tri tâm thấy thấy thờ Chúa biết con có lòng ước mơ mọi sự tốt lành ; Chúa dò thấu lương tâm người ta và biết hết mọi sự, thì Chúa rõ con có lòng muốn sống chết đều chỉ một bề nói và làm mọi việc, chứng lòng con kính mến Chúa trên hết mọi của cải quí trọng trên trời dưới đất.

❧ CHUNG ❧

VỀ SỰ VIẾNG MÌNH THÁNH CHÚA

MỤC LỤC

	trang
Lược dẫn.	I

PHẦN THỨ NHẤT

<i>Đoạn thứ nhất</i> : Có thật Đ C G ngự trong phép Thánh Thể, trông đợi người ta đến viếng Mình.	1
<i>Đoạn thứ hai</i> : Các thánh ái mộ đi viếng Mình Thánh Chúa thể nào	12
<i>Đoạn thứ ba</i> : Làm người giáo hữu phải đi viếng Mình Thánh Chúa	21
<i>Đoạn thứ bốn</i> : Còn giảng về sự viếng Mình Thánh Chúa cho đáng nhờ ích phần hồn và phần xác là thể nào .	31
<i>Đoạn thứ năm</i> : Làm người giáo hữu mà không viếng thăm Chúa mình, thì trể nải phi lễ là thể nào	42
<i>Đoạn thứ sáu</i> : Khi viếng Mình Thánh Chúa phải làm thể nào.	51
<i>Đoạn thứ bảy</i> : Về sự viếng Mình Thánh Chúa cách thiêng liêng.	61

PHẦN THỨ HAI

Những cách và những kinh dùng mà viếng Mình Thánh Chúa.	72

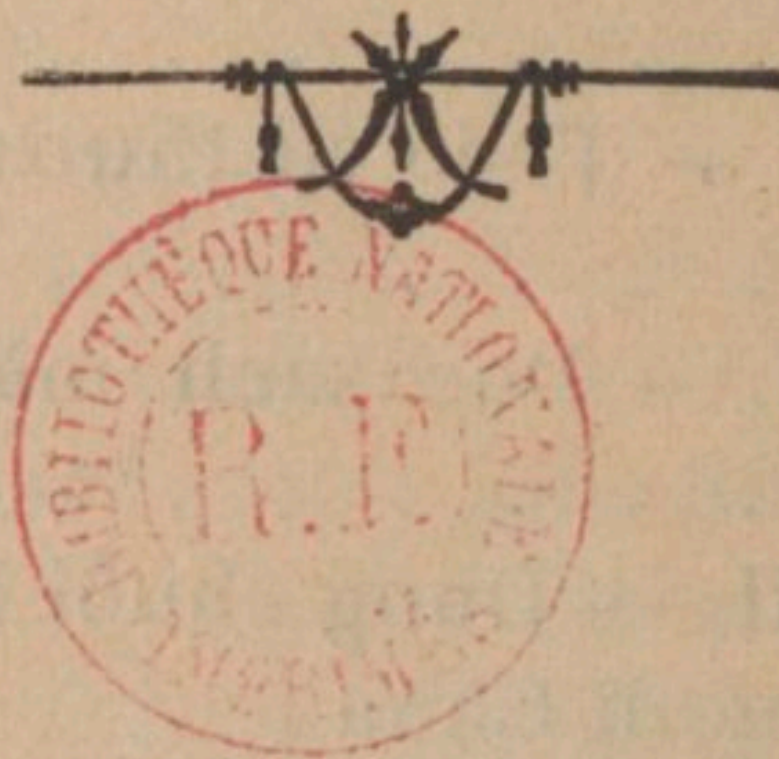
Cách thứ I. — Suy nghĩ trước mặt Đ C G.	72
Cách thứ II. — Dùng một hai kinh về Đ C G, về Trái Tim	73
Kinh cầu tên thánh Đ C G	74
Kinh cầu Rất thánh Trái Tim Đ C G.	124
Cách thứ III. — Theo nghĩa kinh Lạy Cha	129
Cách thứ IV. — Theo bốn ý như khi xem lễ Misa	141
Cách thứ V. — Theo sự thương khó Chúa	151
Cách thứ VI. — Đọc sách mà viếng Chúa	166
Cách thứ VII. — Dùng chuỗi lần hạt trước mình thánh Chúa	183
Cách lần hạt chuỗi Môi Khôi trước Mình Thánh Chúa	184
I. — Năm sự Vui	184
II. — Năm sự Thương	188
III. — Năm sự Mừng	193
Những kinh đọc khi đi viếng Mình Thánh Chúa và Đức Bà mọi ngày trong tuần	198
Ngày Chúa nhật	198
Ngày thứ hai	203
Ngày thứ ba	205
Ngày thứ tư	208

MỤC LỤC

ii

Ngày thứ năm	212
Ngày thứ sáu	215
Ngày thứ Bảy	219
Những lời Đ C G thống thiết với kẻ thăm viếng mình, hoặc trong giờ thánh.	222

iii

12

15

19

22

